

പ്രഖ്യാസംഗ്രഹം.

ശ്രീ. വേലുമ്പിക്കുറഞ്ഞി ബി. എ.

പ്രബന്ധരംഭം.

എ. ആർ. വേലു~~പിള്ള~~ഷാഖാ ബി. എ.

പ്രസാധകൻ,
കെ. ജി. പരമേന്ദ്രരാഘവി~~കു~~,
“ത്രീരാമവിലാസം” ഫല്ലു്,
കൊല്ലം.

₹ 100തിൽപ്പ് കാപ്പി 500.

വില മുച്ചാരാ

മലയാളം

பூவுனியமால்லும் ஏழை மூடு செந்துதிடி ஹஸ்டினிலும்
இல்லை எடுதான் வெரிய உபநூலாஸனங்களைக் கை பறிஞாப்ப
யுள்ளது. ஹஸ்டினிற் பதினெட்டாண்டுவதுப்போதிற் ஜீவி
த்தினை விழுதுதனால்தாகுராய் ஹெவ்ரேயையும்²
தான் பதினொன்பதாண்டுவதுப்போதிற் ஜீவித்தினை ஸா
ஸமைக்காரனாய் அநூல். ஏதும். நூலிலுள்ளனல் ஏனை ரு
ஸமகாரனாகாக் பில உபநூலாஸனாய்களும் மரூபில
வினந்தக்காரனாக் விவியவிஷயகங்களுமாய் வினந்தாமல
ங்களும் மூடு செந்துதிடி அடங்கியிருக்கின்றன. பாரமனி
பாரமனி தீர்த்தமாய் ரிதியிற் படாங்கூடிதழுகிமழுகு³ கைகளிடிடி
ஸி. ஏனையும், மூலாருமகாரனாகாக் கை அடுயன்களை கூடி
யாழுநாறும் புக்கமாய் ரிதியிற் கூங்கிலேக்கை பக்கான
திருவேள்ள ஞாம் செழிக்குள்ளது.

ഗോഡംഡു സ്നീതിന്റെ എതാൻം വില സരസ്വാപ
ന്യാസങ്ങൾ തജ്ജിമ ചെയ്യുതിന്റെപ്പേരുണ്ട്. ഇമ്മാതിരി
മരുചില വക്കുപ്പാവുങ്ങൾക്കുടെയുണ്ടായിരുന്നാൽ ഉപ
കാരല്പദമായിരത്തായുണ്ട് ഒരു ചെറുസ്രൂപമാകാൻ ഇടയുണ്ട്
നു തോന്നിയതു്. അതനുസരാച്ചു് ‘നോമിഡലിവിംഗ്’
എന്ന ഇംഗ്ലീഷുസ്രൂപത്തിൽനിന്നുണ്ട് എതാൻം വില ഉപ
ന്യാസവാസ്യങ്ങളെക്കുറെട എടുത്ത പേരുകൾക്കുണ്ടായി
ടുണ്ടു്.

സൂഖ്യിവന്നിംഗൾ, ഗോധംദ്യ്‌സൂഖ്യിത്രം^o എന്നി ഗമ്മകാര നാർ ആദ്ദേഹലസാധിത്രത്തിൽ അത്യുത്തുള്ളമായ നില ഡിൽ എത്തിയിട്ടുള്ളിവരാണ്. ഭാഷയുടെ സാരഭ്യം, സഹഃ തോമുവമായ ജനാനം, പ്രതിപാദനരീതിയുടെ സുഗമത, പദ്ധിതരസപ്രയോഗത്തിലുള്ള ചാത്രത്തും, എന്നിവയാൽ ഇപ്പ രണ്ട് ശാസ്ത്രകാരന്മാരും ആച്ചാര്യതാരം ആദ്ദേഹലസാധിത്ര ത്തിൽ അനന്തരകീതികളാണ്. പ്രസ്തുത സാമ്പത്യകൂടം റമായണങ്ങും മറ്റൊരില ചിന്തകമായങ്ങും രചനാബൈഡ വം മലയാളഭാഷാഭിജ്ഞാനം നാക്കി തീർച്ചയായും റസകരം തന്നൊക്കായിരിക്കുമ്പോൾ.

എന്നു് ഗമ്മകത്താ,

അറബിക്കുമന്ത്രിക.

1. ക്രൈസ്തവത്വത്തിലെ ശാന്തത.
2. കവികളെപ്പറ്റി.
3. ഇന്ത്യീഷ്യൻപദാവധിത്രാസം.
4. അന്നാരുചിയശിലത്തിന്റെഅനാശാസ്യത.
5. ആധ്യാത്മികവിജ്ഞാനം.
6. മിതവ്യയാർഹം. സൗകര്യസ്.
7. കുടംബജീവിതത്തിലെ കുത്രുംഗാധി. മെറ്റീനി
8. ആത്മാഭിമാനം. സൗകര്യസ്
9. പരിഗ്രാമാർഹം. എ. ബിരുദഗൂഡ
10. സ്വന്നാവ്യാപാരങ്ങൾക്കുറീയുള്ള സ്വകാര്യവിമർശനം. (ഇൻഡിയൻമെസംജർ)
11. മനസ്സുന്നർ ഉത്തമതപ്രവൃം അധികാരിക്കും. (പ്രഖ്യാതനാരത്നം)
12. കുമാരാർഹം മാതൃമല്ല അഞ്ചാനം. അർ. എൽ. സൗരീവൻസൺ.
13. വിജയരഹസ്യം. എ
-

ശ്രദ്ധാർഹം
ബന്ധം

പുഖന്മാല്യം.

ങ്ങ നിരാമഭ്യത്തിലെ ശാന്തത.

മനി അതാ രണ്ടാക്കൻ. കത്തിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ദിവസതിലെ തിരി പെട്ടേന് നോജപ്പിച്ചു അതിബന്ധം ആയാരത്തിലേക്കുന്ന പദ്ധതി താഴെന്. മുജ്ജാന്തിയോടെ പാറാവു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ദാനി നിലോവശയും നായി മനിക്കണ്ണക്കു വിസ്തിരിക്കുന്നു. കർന്മായി ഒരു ഹാല്പാനം ചെയ്യുവാങ്ങുന്നതും ചിത്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ചിത്രനാർത്ഥിലും കരോരകമ്മാക്കളിൽ ഉത്സവാഘാക്കകളിൽ, നിരാശാഗത്തിലും ചീകെ ആരുംതന്നെ ജാഗ്രാഭവാശ്വരിൽ കാണപ്പെട്ടുന്നില്ല. മല്ലപാനംകൊണ്ടു മതിമറന്നവൻ മുതാ ആ നാശകരമായ പാനീയം തങ്കളിൽ കൂപ്പിക്കുന്നു. കൊള്ളിക്കാൻ അംഗിക്കരിക്കുന്ന പത്രാംഗിക്കും നന്ദിക്കും. അതുമഹത്യക്ക് തങ്കളുണ്ടു് നാക്കട്ടു, എത്രയോ ശേഖരിക്കായ അവബന്ധം കണ്ണനാളത്തിലെ അന്തുംപൊസം മുതാ തടവാൻ ഉല്പമിക്കുന്നു.

എന്തോടെ എക്കാന്തതയാണു ചുറം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്! അണ്ണയാൻ പോകുന്ന ദിവസം പിതവള്ളൂത്തിലും ആ ദിവസം മിനിച്ചപോകുന്ന ശ്രദ്ധമോ, മഹാജനം സുക്ഷി ആക്കാളുള്ള റാട്ടികളിൽ കുറ്റായ്ക്കുളമായ കര മുരിഞ്ഞു അഭിരൂപിക്കുന്ന ധനികൾ ദിവസം നാമംകരിച്ചു മറിക്കുന്ന മരഹ്യസമയത്തിന്റെ കോലാധിക്കും സമസ്തവും തങ്കോലെ വിസ്തി

തമായിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലുള്ള ഒരു അവസ്ഥ മനഷ്യർ എൻ അധികാരത്തിനുള്ള പൊതുതയെ എത്ര ദേഹിയായി കാണിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ താഴ്വാലികമായി കാണുന്ന ഈ ശാന്തത ഇതേവിധതിൽ തുടർന്നിപ്പുന്ന ഒരു കാലം ഉണ്ടായേക്കാം. ഈ ഗൗരിതന്നു അതിലെ നിവാസികൾക്കൊപ്പം കുമേണ വിലയം പ്രാപിച്ചു" അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രാഖലം മ ആദ്ധ്യാത്മിക കലാരീതേക്കാം.

ഇതുപോലുള്ള എത്ര എത്ര മഹാന്മാരങ്ങളാണ്" ഒരു കാലത്തു് ഇം ലോകത്തിൽ വിളക്കിയിരുന്നതു്! മഹത്തായ വിജയങ്ങളും നൃജീവനവുമായ ആധി"ഇംഗ്രേക്കാരങ്ങളും പ്രാപിച്ചു് അന്നപരമായ കീർത്തി ലോകത്തു് സ്ഥാപിച്ചവും" അവ എത്രമാത്രം അഭിമാനിച്ചുപോന്നിരുന്നു! അവയിൽ ചിലവ് സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്ന സ്ഥലങ്ങൾക്കു നേരം ഭാവിതലമുറകൾ നേരം മനസ്സിലാക്കിയാൽ മഹാഭാഗ്യം! മറ്റു ചിലവയുടെ ജീവന്നാവശ്യങ്ങൾക്കു വല്ല യാതുകാരം കണ്ണട ശോകാവിഷ്ടപ്പെയരായി ഇപ്രകാരം തന്നെ തതാംന പറഞ്ഞുപോകമായിരിക്കാം.

"ഈതാ ഇവിടെണ്ണാണ്" അന്നാത്തെ ചുരും സ്ഥിതിചെയ്യുതു്. ഇപ്പോഴോ പാഴ്‌ചെടികളിൽ പല്ലും നിരന്തര കാണപ്പെടുന്നു. അതാ അവിടെമാണ്" അവയാട മനുസ്തുക്കിക്കാണിക്കുന്ന മണ്ഡലം. ഇപ്പോൾ ഭയക്കാരാലും ഇംഗ്രേക്കളും വാസമേശമായി ചൊരിതിരിക്കുന്നു! ഇതാ ഇവിടെയെല്ലാ അന്നാത്തെ ദേവാലയങ്ങളിൽ നാടകഗാലകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യപോന്നിരുന്നതു്? ഇപ്പോൾ അവായല്ലാം ജീവന്നാവിച്ചു കേവലം ഒരു പൊട്ടക്കുന്നായി കാണപ്പെടുന്നു. ആ മനോഹരസൗഖ്യങ്ങളിൽ ശാലകളിൽ ആക്കപ്പോയി. അവ ഇടിത്തുവിണ്ണ തകർപ്പോയി. അവധംവരല്പിയ തപവും, അത്രായെല്ലം അവയെ ആളുമേ ഭർബുലങ്ങളാക്കി

തനിൽ. ഫോറലോഡപ്രമാരായ എതാനംപേരുടെ സ്വബ സൈനകൾക്കുംഡിക്കാളി രാജ്യത്തിലെ മുതാരാട്ടു മുഴവൻ ശിപാദ്ധിവെച്ചു! പ്രധാജനകരമായ വിധത്തിൽ കൊരാ ക്കാലുപോലും പെലവുചെയ്യുന്നണായില്ല. ആ നഹർക ഭിലെ സമ്പത്രു മുഴവൻ ക്കാന്തിച്ചവരുത്തിയതു വിഭേദങ്ങൾ ഭിലെ വിനുമികളായ വിജിഗ്രിച്ചുകൊള്ളുയായിരുന്നു. അവരു കുട്ടി, ആരും റൂസിലുപ്പാവയും ആകുമണ്ണത്തിനു വന്ന നിരാരായി പിന്നാറിപ്പോയി എഴും പരിത്രുമരണില്ലതി എന്ന നാമം അവക്ക് ലഭിച്ചപ്പോൾ വിജയവും അവരെ അനുഗമിച്ചു. ആ നഹർക്കു ആകുമണ്ണത്തിൽനിന്നു ര ക്കാന്തിച്ചുനിന്നു എതാനംപേരും ആകെ അടിച്ചതക്കും” ആ ശിശുഭാംഗിക്കും അടിപ്പോയിച്ചുകൂട്ടാൻമെന്തു്”

എതാനം മൺക്രൂറിനമുന്നു് ജനങ്ങളുകൊണ്ടു തി അടിവിഞ്ചിയിരുന്ന ഖുണ തെങ്ങവിമികളും ഇപ്പോൾ ആരാ സാളിക്കുത്തു്? ദേഹം രണ്ടോപേരും കാണ്ണാണണിക്കിൽത്ത നീ, ശീയായ റിതികിൽ വസ്ത്രധാരനാം ചെയ്യുവരോ ആ ഭാസലുക്കും ഗോപനം ചെയ്യുന്നതാണെന്നാൽ വിഷയരു തീരുവരോ ആശാം അവൻ?

അല്ല, ധനപ്രധാനരാജുടെ പട്ടിവാതിലിൽ കാര്ത്ത കിടന്നു് വിമികളുംതന്നെ ശരൂകളാകാം അല്ലെന്നുമയരുതെ കൈമുഖം നിപുണജനം ചെയ്യുന്ന ഖവർ ആരാണു്? ലോക തതിലും സകലം ആഴ്ചകളാലും അപരാധിതരുണ്ടും തജ്ജപ്പ ടുന്നവയും, അല്ലാതുതിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നവയും പരിഹാര തത്തിനാ കക്ക പ്രസാദവമില്ലാതുള്ള സജ്ജത്തോടുകൂടിയവയും ഒരു അഥവക്കുവക്കിലും പാതുമാക്കാതെ കുഴിതയ്ക്കുന്നവർവി ക്കുന്നവരുമല്ലേ ഖവർ? അവരുടെ ദയവിയത വാസ്തവതിൽ അഥവക്കുവക്കാർ ഭയവിഹപ്പതെന്നുണ്ടു് ഉംാക്കുന്ന തു്. അവരിൽ ചിലക്കു് നൃത്യ മരിയുന്നതിനു് ഒരു പ്രശ്നംബിഞ്ചുപോലുമില്ല. രോഗങ്ങമിവന്ന ബാധിച്ചു് ആത്മ

என விவசாயிலாஸ்" பிலங்கெட் ஸமிதி. லோகத்திற் அருாரக்கிலும் ஹவுகைட் சார்ட்டுக்களென்ன பரவுால் உள்ளூ? அவுகைட் கஷ்டக்கல்லிற் ஸமுதாயங்குற்புப்பும் கேவலம் நிமிலித்தனல்லே? லோகம் அவுரை ஸஹதயிலும் கரிகமாய கஷ்டப்பிபாஸாலிக்கலிலுமாயிருக்கிறதென்ன! ஹதா ஹவிகெட் தள்ளப்புக்காஷ்டு" விரத்துக்காஸ்ன ஹா ஸாயுஸ்டி கூட கு காலாற்று" அப்புமெக்கிலும் ஸெஞ்சாஹுத்திற் வர்த்தி தூராயிரிக்கொ. அவுக்கிலேபுரம் மத்துலத்தில்லர் கார்ட்டீ நதிற்கின்ன ரக்ஷதேகால் ஏதாவென்ன மாத்து? அவுகைட் ஸெஞ்சாஹுகாலாற்று" அவுரை ஏதெக்கில்லவிய ததிற அக்கப்பட்டுத்தியவுகைட் படிவாதுக்கல்தனை அவுர் கிட்டால் அது ஶாவூபத்துமாலோடு" வைரோன் கிழித்து" அதுறுதிதூ அபேபுக்கிக்கொ. அது லோஹாஸுக்தாய ஸ்பா த்ம்பாரமால் ஹா சுயநிதியவுபான்புக்கு மதுப்படி கொடுக்கொடு துக்கிடுபோ" என்னிட ஶாபவுபான் மாதுமாயிரிக்கொ.

தொால் கு மறஷ்டுக்காயிட்டு ஜகித்துவல்லோ. பியக்கலிற்கின்ன ஸாயுக்கலை ரக்ஷிப்பாலாம் நிவத்திப்பிக்கொலாம் ஸாயிக்கொத்த கு ஜீவிதம் ஏனிக்கூ" உள்ளாயதுக்காஷ்டு" ஏனுற பலமாஸ்? வீட்டு கடியுமிலூடை ஸாயுக்கரி! லோகம் நினைக்கலை வைரோ காற்றுப்பும் பரள்து கிரப்பூட்டுறு மாயிரிக்கொ. அவுர் நினைப்புக்க யாதொயு ரக்ஷுமாற்று கூக்கும் காட்டித்துக்கியிலூ. வலிய அதுக்கத்திட ஏதுதேயோ ஏ.இஸுரங்கைதூய அநினிப்புஸாங்கவுப்போலேயும் கல்லித்துக்குட்டா அவுர் ஸ்பாயத்கூலேயும் அதுக்காங்கேதொலும் பெறப்பூத்து" நம்முகெட் ஸமதாபாவும் ஸாயுரவும் அதுவாறுபூட்டு வைரோத்துறு கு ஸ்ரேக்ஷாலும் சென்ன. ஏனால் பரிசுலாம் யாசுக்காமாய குவுால் ஹதா ஸக்கப்பூட்டு கரண்ண அவுரைர் ரோக்கொ கேட்டு" திரித்துக்கிலூால் குவுாலி. அவுரை, கெளினமேலூாஸ்" என தத்திற் கஷ்டக்கரி பிகிகு

ടിക്കൊള്ളുവിരിക്കുന്ന! മറദളിവക്ഷ സകല രക്ഷാമാർഗ്ഗം അഭിം ചുണ്ടിക്കൊണ്ടിരുക്കുന്ന നീതിന്റൊപ്പുകാരങ്ങൾ ഇവരുടെ കാൽത്തിൽമാത്രം പരമശത്രുത കൈകൊണ്ടിരിക്കുന്ന.

എൻ്റെ എഴുന്നു ഇതുമാത്രം വികാരപരമാവാൻ യേതുവെന്താണ്? അവാവാ എൻ്റെ ഈ എഴുന്നുപ്പുത യും തക്ക സെയിംഗ്യൂം എന്നിക്കു് എന്തുകൊണ്ടാണ് ലഭിക്കാനുത്തരം? ചുരുക്കത്തിൽ, അനുഭൂവനിവാരണത്തിനു ഒക്കിയില്ലാതെ രഹസ്യങ്ങൾ എഴുന്നുപ്പുതമാത്രം ഉണ്ടായാൽ വാസ്തവമായി ഭിവമന്നഭവിച്ച രക്ഷയും നിലവിലിക്കുന്ന ആത്മനേന്നാണു ഈ എഴുന്നുപ്പുതയുള്ളവനാണ് എന്നറവും സങ്കമനഭവിക്കുന്നതു് എന്ന മാത്രം പറയാം.

കവികളെപ്പറ്റി.

കവികളുടെ സ്വപ്നാവബേവചിത്രം എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഒരുപോലെതന്നെയായിരിക്കാം. വർത്തമാനകാലത്തിൽ അവർ അനുഭൂതിക്കുന്ന. ഓരിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന യില്ല. സംഭാഷണത്തിനു ശരിയായ കാൽനഹാരവീലം. പ്രവൃത്തികളോ ശ്രദ്ധമേ ബുദ്ധിത്രന്ത്രങ്ങമായും ചുരുക്കിയും വകുപ്പും മനിഖന്മാർക്കും. എന്നാൽ ഒരു തേയിലക്ഷ്യപ്പു് വീണു പൊട്ടിപ്പോയാൽ വലിയ വിലാപകാവ്യം ചമയുംമെന്ന ഒരു എഴുന്നുപ്പുത. ഇംഗ്ലീഷുക്കാരുടെ കവികളുടെ സ്വപ്നാവബേവചിത്രം. ചുരുക്കത്തിൽ, സമ്പർക്കാരാധൂനാതിനു എന്നല്ലോ യോഗത്തകളാണോ വേണ്ടതു് അവാണ്ണോക്കെ വിപരിതങ്ങളായ മുണ്ണശക്കലങ്ങളും കവികളിൽ കാണുന്ന നീളമുണ്ട്.

മരറല്ലോ രാജ്യങ്ങളിലെത്തുപോലെതന്നെ പാശ്ചാത്യാ
ത്രഭരണങ്ങളിലേയും കവികൾ വാസനാബന്ധവൽക്കരം ദാ
രിപ്പവാസത്തിലും കുട്ടം കുറഞ്ഞവരല്ല. എന്നിൽ ദരിപ്പ
സംശ്ലഭം ചെയ്യപോതുന്ന അന്വേഷകമാണ് അതിമിശ്രാലകൾ
ഉള്ളവയിൽ നേരുകളിലും കവികൾക്കു സംരക്ഷിപ്പാൻ നിശ്ചി
ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന കാര്യം സംശയമാണോ” ദാരിപ്പമു
ലമോ കവിതമുലമോ സഹടമന്ത്രിക്കുന്നവരെ, അചിത്ര
കരോഗബാധയേറു വിഷമിപ്പുന്നവർക്കുപും പരിരക്ഷിച്ചു
കൊള്ളുന്നതായി ഫേയ്ക്കു” എന്തും അപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ചു
രു അതിമിശ്രം ക്രമാലക്ഷണം രാജ്യപ്പരി കേട്ടിട്ടിട്ടോ. പര
മാത്രമായി പുരാതനരൂപ നവീനരൂപ ആയ പാശ്ചാത്യക
വികളിടു ഒരു ജീവിതപരിഗണനയും” എന്നും രേഖകളാപ
ക്കിൾ, മനസ്സും സാധാരണങ്ങളായ കഴുതകളിടു ഒരു ചരിത്രം
തയ്യാറാക്കുന്നതിനു എന്നും ഉദ്ധമിക്കയാണെന്നും നിങ്ങൾ പാ
രയുമായിരിക്കാം.

ആചീനകവിസംഖ്യയത്തിൽ, ദരിപ്പമാണോ” അന്തേസ
രന്നായിരുന്നതു” ഫോർമർ എന്ന വദ്ദ കവിയണ്ണതു. അദ്ദേ
ഹം തന്റെ കവിതകൾ ഒത്തക്കുറികളിലാണു ശാന്തം ചെ
യ്ക്കു നടന്നിരുന്നതു. കേവലം അസ്യം, സംഗീതപട്ടം,
സാഹിത്യകാരന്മായ ആ കവിവച്ചുകൂടു വക്കുത്താരാര
ത്തിൽ കവിതയല്ലാതെ ശരിച്ചായ ക്രമാഭ്യന്തരം വ
ഡിപ്പുട്ടം എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന കാര്യം സം
ശയമാണോ. വിനോദ കവിതാരംപികനായ പൂരാണ്ഡിലും
കൂടു ഇതിൽനിന്നും വളരെ ദേഹപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഉപജീവ
നമാർദ്ദത്തിനായി ഒരു ധാന്യയന്ത്രം തരിഞ്ഞെന്ന പണി
യിൽ ഒപ്പെട്ടിരുന്ന അഭ്യർധം വിത്രുമാവസരങ്ങളിലാണു
കവിതയെഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നതു. കെന്നും” ഒരു അടി
മയംയായുണ്ടു. കവിവച്ചുനായ സോത്യിയസ്സാകട്ട ജീവി
തത്തിലെ അവസ്ഥാന്തരം ജയിലിലാണു കഴാച്ചുകൂട്ടി
യതു”.

ഇനിയും, ഖരാലിയിലെ കവികളെപ്പറ്റി വിശദിക്ഷ നാപകഷം ‘ടാസ്സോ’യെപ്പോലെ ഒരു ഉത്തമകവിയായ ഹാ ഹാബോഡർമീസ് എന്ന കവിവച്ചന്ന പ്രതേക തരത്തിലു ഒരു പതിനൊളു തൊഴിലുകൾ അറിയാമായിരുന്നു. എന്നി കൂം, നേനിൽ നിന്നന്മോളും ധനസന്ധാദനത്തിനു വഴിയില്ലോ തെ അദ്ദേഹം കഷ്ടപ്പെട്ട മരിക്കയാണു ചെയ്യുതു് സകല കവികളിലുംരാജു സൗഖ്യില്ലെന്നിയായ ടാസ്സായാവ ഒട്ട മാസത്തെല്ലാവുകൾക്കായി ഓരോ തുക കടങ്ങേണ്ടിപ്പാർ സ്റ്റേഫിത്തും അതുകൂടിച്ചു നടന്നിരുന്നു ഒരു മെച്ചപ്പെട്ടി രി മെടിച്ചു കത്തിച്ചുവെക്കാൻ ദതിയില്ലാത്ത അദ്ദേഹം റാത്രി വെളിച്ചത്തിനു ഗ്രഹത്തിലുള്ള പൂച്ചയടക്ക കണ്ണകളിലെ പ്രഭ കൊട്ടക്കമേഖ എന്ന മാഞ്ചാരതിനോട് ധാരന ചെയ്യുന്ന ഒരു സാംഗരൈ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. സാധുവായ ബൈ കുറിവോഗ്രാമേയേടു കവിതകൾ ഇററാലിയൻഡാഹി പ്രവർത്തിക്കാനും കിലനിൽക്കണം. എന്നാൽ അതുകൂടി വിവരിക്കുന്ന ജീവിതമാകട്ടെ ധാർശിക്കപ്പെടും ദാക്ഷിണാ ശിലവുംകൊണ്ടു തന്നെ നിന്മാലും മുഴുവൻ അദ്ദേഹം അന്യാധികാരിത്വത്തിൽനിന്നും. വാർഡക്കുത്തിൽ പാലേ വിധാനി ലഭിച്ച പീഡകൾ അനുഭവിച്ചു കുഴുപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിനു കൊട്ടക്കമന്നും അദ്ദേഹത്തിനും പണം ചെലവാക്കി തീക്കപ്പെട്ടു അല്ലെങ്കിൽപ്പോളും തീരെ സെംഗക്കുമി സ്ഥാഖിരുന്നു.

സൗഹ്യമാനിപ്പുകവിയായ കെന്ദ്രവാസന്നില്ലെന്നു കൂടു എന്നായിരുന്നു? വിശദപ്പെട്ട സഹിപ്പാർ പാടില്ലെതെ കഷ്ടംപുട്ടാണു് അദ്ദേഹം മരിച്ചുതു്. സുലുംഡിലുന്നായ കൂമി യണ്ണസു് തന്നെ അന്ത്യജീവിതം കഴിച്ചുമുട്ടിയതു് ഒരു ശ്രദ്ധപത്ര ദിലായിരുന്നു.

നാം ഫോറംസിലേക്കു കടക്കുന്നപക്ഷം ചോതുജന സഖ്യയം കവികളോടു കൂട്ടിയിട്ടുള്ള നദിക്കേടിനു് മുഖല

காலைய அருளேக்கும் உலோகவளைகளைப் படித்து விடுகின்றன. எனவே மிசிநமாய் ரிதியிலுத்த வை ஏழேத்துக்காரணம் ஸத்துதெத பரமயற்றும்மாயி விசாரித்துபோன மாங்குமாய் ‘வார லிஸ்டீகன்’ ஜனங்கள் ‘தூங்’ எனும் அருகேசுப்பேரிலுள்ள விடித்துபோனிதனது’. காரணம், அருளேவும் கடக்காரர் பேரித்து பக்குஸமயம் வெளியிட்டு ஹிரங்காதித்தனதறே. அருளேவுத்தின்றி மரணப்படும் வழங்க ரஸகரமாயினால் அருளேவுத்தின் ஹிய லோகத்திற்கு ஸப்தராயுள்ளாயினால் ஸம்மூவும் வைரை கடக்காக்க்காயி விதம் வெழுதுதினால்செல்ல அது மரணப்படுகிறதீ ஹப்புகாரம் படிர்திகொல:—“என்னால் ஹதுகொள்ளாக்கையும் விட்டின்றிருத்த அருளேக்கும் கூடன்றி உதித்துகொள்ளுத் தொங்கு மரித்துக்குள்ளதுமேலூம் ஏது கீர்த்தி எடுத்துவும் சூக்கிய விலாத்தெந்துக்கொண்டு வை டை ஸ்ரூப்யோகாலால்க்காக்காயி விரை கிடீகு பளங்கொள்ளுத் து கடா விட்டுக்கொண்டு வைங்கு திர்த்துப்பூந்திதியிலி களை. ஜிவித்திரிக்கொண்டு ஏதுகீர்த்தி மரியீங்கொள்ளுத் தொதொசு புரையைக்கவும் ஹஸ்துகிழ்த்தென, தொங்கு மரித்துப்பொல்கிழும் அது வேறும் ஸத்தாயத்தின்” உபகார பேப்பந்தெடு.”

କଣ୍ଠାଳୀଙ୍କର, ଆମେହା ଜୀବିତ୍ତିକଣାକାଲରୁତୁଳି
ବାସନାରେବ୍ଦଶ୍ୱରବିଭେଦମାରାତ୍ର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅରଫେରାନାମା
ଯିତରଙ୍ଗ. ଏହାକୁଠିଅ ଅରଫେରାତିରେଣେ ସାମରତ୍ୟୁଂକୋଣ୍ଟ
ଉପଜୀବିନମାଧ୍ୟଂ ଅରନେପାଖିତ୍ତାରୁଥିଲାଲୁଂ ରହନ୍ତିଥିଲୁା
ତେ କୁଣ୍ଡକୁଣ୍ଡକୁଣ୍ଡର ଚେଷ୍ଟୁରୁ. କୁଣ୍ଡର ସକଳ ମରଣ୍ୟ
କୁଣ୍ଡ ଅରଫେରାତିରେଣ୍ଟ ବେଦିତ୍ତ ତୋଣିଏରାଣି ଆମେ
ମା ଅରଵତର ଅରନରାପରକଳରତିରେହୋଲୁଂ ପାଞ୍ଚାଳ
ବିକଳାତାକଣ୍ଠାର, ସକଳ କଷ୍ଟରକର୍ତ୍ତକଳାକୁକଳିଲାନମାଯି
ଜଗାଣିଶେରାନେ ପାଞ୍ଚିତ୍ତରେହାଣିତରଙ୍ଗ. ଜୀବାବସାନମ
ଯତରୁ ମରଣଶୟୁତିର କିଟିକାନ କଷ୍ଟରୈତ୍ତରେହୋଲି ପୁଣେ
ମିଠିରେ ଆମେହରତାରୁ ଲୁହମ୍ବରାତିର ରୂପରେହୋଯାଇ

തതിൽ വിശ്വസിച്ച പൂർത്തമില്ലപ്പാൻ ആവശ്യ പ്രേട്ടതിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ പരകയുണ്ടായിപ്പോൾ “ഈംഗ്രേഷ് എൻറീ ഇഹലോകജീവിതത്തോട്” യാതൊരു നൃയാദ്ധേഖാ യവും ഒരു കാണിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു് അപ്പുകാരു ഒരു ഒരു നാളുണ്ടായിരുന്നും പരലോകത്തിൽവെച്ചുതോൻ എങ്ങനെന്നയാണു് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നുപരിക്കൂടിക്കുംനതു്?” എന്നും ശ്രദ്ധപരൻ നൃയാധനക്കുത്തിയില്ലെന്നു എന്ന സംശയം ആ നൃയാദ്ധേഖാധനത്തിന്റെ ധാരമർത്ഥമായിരുന്നു വിശ്വാകു മായിത്തീരുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു എതിർവാദം ചെയ്യു പുരോഹിതനും, മരണാരജ്യയിൽ കിടക്കുന്ന കവിയുടെ ആ തമാവിനെ മാതാവും പിതാവും സ്നേഹിതനും ബന്ധവുമാ യി ഇംഗ്രേസെന്ന സങ്കൂചിച്ച അദ്ദേഹത്തിൽ സൈര്പ്പിച്ചുന്ന തിനു വീണാഴം അദ്ദേഹക്കിച്ചപ്പോരും നാശഭരംപരിതനാ യ ആ ഓരോവീണാഞ്ചു പരഞ്ഞതല്ല “ഇല്ല, തോൻ അണിഡുന്ന വിശ്രസിക്കുന്നും. ഇംഗ്രേസുവും തോൻ എംബുനെന്നയാണു്” ആ വിധം സങ്കല്പിച്ചുന്നതു്? ഇതാ ഇക്കാണ്ണനു വയ്ക്കുന്ന ശാശ്വതിൽ കാംനു മരിപ്പുനല്ലെ അദ്ദേഹം ഫുനിക്കു് ഇട യാക്കിഞ്ചിത്താട്ടുള്ളതു്” എന്നായിരുന്നു.

എന്നാൽ മരംതു രാജാദാഖിലെ കവികളുടെ കഷ്ടത സ്നേഹിഞ്ചർ, ടെട്ട്‌ബേ, ബെട്ട്‌ലർ, ബെയ്യുഡൻ എന്നും ഇംഗ്ലീഷുകവികളുടെ ഭദ്രതാഗംഗിപാക്കണ്ടിമായി താരതമ്യ പ്രേട്ടരുവോടും ഏതും സാരമില്ലതെന്നു. രാജ്ഞിയാപ രാധകളുടെ നാമാവലിയിൽ ഇവരും ഉൾപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. ഇ വരിയിൽ ചാലർ മികവോരും ദിപ്പായായതെന്നു ജീവിച്ചുപോ ന്നിരുന്നു. മരു ചിലർ കേവലം ആഹാരത്തും വകയി ല്ലാതെ അന്ത്യശ്രാസനവലിച്ച വരുതു.

ഇക്കാലത്തു ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള കവികൾ ഉപജീവനത്തി നായി മുളക്കുന്നും ആ ഗ്രാമക്കോട്ടും. ആവക്കു രക്ഷാധികാരികൾ ഇന്നത്തെ പൊതുജനങ്ങളാണു് ആകെ.

പ്രാദ ആലോചനപ്പെക്കുന്നപക്ഷം പൊതുജനസമുച്ചയം എ നീതു നല്ല ഒരാളുമാണ് ഒരു രക്ഷാധികാരിതന്നേന്നാണ്. യമാർത്ഥമായ ദോഹ, തയുള്ളവരും ചിലപ്പോൾ പൊതുജന അംഗരാ തെററിലും ചുവൈനു വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഈ തെററിലും ഒരു രക്ഷാധികാരിവനു വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഈ തെക്കിലും ഒരു തൃതിയെ ബഹുജനസമക്ഷം സൂത്രണ്ണമുള്ള താങ്കിന്തിക്കാൻ കാര്യക്കാലം വേണ്ടിവരുമായിരിക്കാം. എ നീതു ദോഹത്യയില്ലാത്ത തൃതിക്ക് അപ്രകാരം ഒരു പ്രശ്ന സ്ഥി കിട്ടുമെന്നും ലഭിക്കുന്നതെയല്ല. കാലം എന്ന ശാഖാ പലത്തിൽ ഘഷ്ടണംചെയ്തു നോക്കുന്നപക്ഷം യമാർത്ഥമായ മാറ്റുള്ളതു് എത്താണെന്നു ബോധ്യപ്പെടും. യമാർത്ഥമായ ദോഹത്യയില്ലാത്തവയെ കാലംതന്നെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുക്കിം. കാരണത്തപക്ഷം പത്രവഹംമണിലും തട്ടംചു യാഡി ബഹുജനങ്ങൾ സംതൃപ്തിയോടുകൂടി ഒരു തൃതി വായി ചെന്നതുവരെ സ്വന്തമാണെഴുപ്പാറി സാമ്പിത്രകാരനാർവലിയ കാര്യമായി വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല.

ഇക്കാലത്തു് സാമ്പിത്രയും സാമ്പികരം യമാർത്ഥത്തിൽ വിഭാവക്കുന്നതുകു വല്ല തൃതികളും രചിക്കുന്നപക്ഷം ആ വിലാ ആലോകന്നീയമായിത്തീരുമെന്നു് അവക്കു ധാരാളം വി ശ്രേസ്തിക്കാം. സമുദായത്തിലെ എല്ലാ മാന്യമാരം അന്നത്തിന്നെന്ന ദാരോ പ്രതിവാദി അവരെ സഹായിക്കാം. അ തുലകാണ്ട് കവികൾ ‘തുലംപുത്രതു് താമസക്കാരാണു്’ എന്ന ആക്രോഷപാം കഴിഞ്ഞ തലമുരക്കാരെപ്പറ്റാറി മാത്രമേ ഒരുക്കേണ്ടവാക്കുമാകയുള്ളൂ. യമാർത്ഥമായ ദോഹത്യയുള്ള ഒരു സാമ്പിത്രകാരാണു് ഇക്കാലത്തു് ധാരാളം ധനവാനാകാൻ സാധിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ, സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്തവർ വെളിച്ചുവാനമില്ലപ്പോ. ഒരു വാസ്തവായ സമഭോജനത്തിനു് വല്ല പ്രക്കാരമായം ക്ഷണിച്ചും ധാരായും കുടാതെ ഇന്നു് ആ സാമ്പി

തൃക്കാരൻ വേദാവിവന്നാൽ ദെയൽസമേതം ആ ക്ഷണം ഉപേക്ഷിക്കാം. വിട്ടിലിങ്ങൻ പട്ടിഞ്ചി കിടക്കുകയോ ചെയ്യാം. മറ്റൊരു മറ്റൊഴിവ് സാധാരണ ധരിക്കുന്നതു പോലുള്ള വസ്തു വിത്രേഷണാഭികരം അയാൾക്കും ധരിക്കാം. തങ്ങളിടെ വൈദിക്ഷ്യവോധനയ്ക്കിൽ അബ്ദിമാനിച്ചു് രാജാക്ക നാരോട്ടപോലും സംബന്ധിക്കുന്ന നടത്താം. വലിയ സൗഖ്യാഗ്രഹത്തിൽ ജീവിപ്പാൻ പക്ഷേശണാധിച്ചില്ല എങ്കിലും സ്പാതരൂപമാഡാനും ചെയ്യു് അവക്ക് യോഗ്യതയോടെ നിവസിക്കാൻ സാധിക്കും.

ഇംഗ്ലീഷു്-ചു്-രണ്യു് സ്പാഡാവവുപ്പത്രാസം.

ഒരാളു കണ്ണാൽ എഴുപ്പും പരിചയമാവുക, എങ്കിലുമായി മറ്റൊരു പെത്രമാരുക, ദ്രുസന്നമായ ചേതാവുത്തി പ്രകാരിപ്പിക്കുക എന്നിങ്ങനെ ചു്-രാണ്യസിൽ എത്തോടു ജീവാംഗവർത്തിലും കാണാവുന്നതായ സ്പാഡാവവി ശേഷംപോലെ ഇംഗ്ലീഷുകാക്ക ഇതു അപരിചിതമായ മരുഭാരം മുതുതവുമില്ല. എന്നാലും, ശാഖവസ്ഥമന്നിൽ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണു് ഒരു ഭ്രാഷ്ടരമെന്നും. അതുകൊള്ളാട്ടു് ഉത്സാഹമുഖ്യമായും ഉള്ളപ്പിന്തും പെത്രമാരുന്നതു് ഒരു വലിയ പ്രോംബായു് മായാണുന്നു് അവക്ക് വിവാദവുമാണ്. അവർ ചു്-രണ്യുകാബാപ്പോലെ സംഭരണാവശ്യത്താട്ടം ശാഖതയോ ടിംബുട്ടി ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു് ഉള്ളശൈക്കനാവരേ അല്ല എന്നു് ആക്കം തോന്തിപ്പോകും. ഇന്ന് സ്പാഡാവവെച്ചി ത്രിമുഖങ്ങൾവുച്ചു് അവർ, തങ്ങൾ വിവാഹിംബംപോലെ വലിയ തത്പര്യാനിക്കൂലാണുന്നു് ആകും ധരിച്ചുപോകും തു്. നമ്മുടെ അമാർത്ഥത്തിൽ സംഭരണാവശ്യത്താശ്വാസിത്തി ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ തത്പര്യാനും ഒരു കലയോ വിഭ്രാഡോ ആ

യി ആര്യംതന്നെ കൈകെ ശാഖ്യകയില്ല. കുത്രനാരണികു ഒളി ശരിപ്പുട്ടതി, സമാധാനത്തിൽ നമുക്ക് എത്ര സ്ഥാന തതിനാണ് അർഹതയുള്ളതു എന്നു മനസ്സിലാക്കി അതേ ചു യോജിപ്പിച്ചു ശരിയാക്കുന്ന ഒരു ജീവിതമനു തത്പരതാ നാംകൊണ്ടു നമുക്കു സിലവിക്കേണ്ടതു്.

ഹൗസ്കാഫ്സ് ദൈ പ്രത്യേക സ്വപ്നാവമായ ഈ സ വേദാഷ്ടംഗത്തികളാവട്ട്, പ്രസന്നാതയാവട്ട ബുദ്ധ തൃ നൃതയെന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ വിചാരം. എന്നാൽ അവരുടെ ഗൈററവവും അല്ലസന്നാതയും വലിയ ബുദ്ധിമ ത്രപത്യയാണോ കാണിക്കുന്നതു്? പ്രസന്നാതാശിലഭേതാട കുടിയ മംതരരഞ്ഞരക്കാരും അതു് നിപ്പേഷമില്ല, തന്ത മംതര രമ്മേഡി, കരേക്രൂരു നിന്ദ്രമായിട്ടുള്ളതു്? ഹൗസ്കാരുടെ പ്ര സന്നാതയും സന്തുഷ്ടിയും കാണാൻവോം ഇംഗ്ലീഷുകാഫ്സ് റഫ രവമാണു തോന്നാനതെങ്കിൽ, ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഇംഗ്ലീഷുകാഫ്സ് കുന്നതു്.

ആദ്യോദഭരിതരാവുക എന്ന ഇംഗ്ലീഷാവിശേഷം ഇംഗ്ലീഷുകാഫ്സ് നിപ്പേഷം പരിവിതമല്ലാത്തതുകാണ്ടം, അവക്കു ജനമനിശ്ചയല്ലാതെ പ്രശ്നങ്ങൾബുഡാക്കു ബുദ്ധിമുത്തു തയ്യാറാക്കുന്ന തസമാനിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാഫ്സ് മുൻപെചാനാ സ്വപ്നാവബേബിത്രും വളരെ ഉപാദ്വക്ഷാമായി ക്രാണു തോന്നാനതു്. ഇംഗ്ലീഷുകാഫ്സ് നാം കുറരു പറയുന്ന അനേകം ഇംഗ്ലീഷുകാഫ്സ് ക്രിയാനുഭവമില്ലോ.

ഹൗസ്കാർ ദൈ വെറും നേരംപോക്കിക്കാരന്നുണ്ടാണ് മി: അധികാരി പലപ്പോഴും പറയാറുള്ളതു്. സമാധാനമല്ല, തതിൽ ആവശ്യമാണും പ്രാഥമികരിതപ്രതിനിംബിവിതത്തിലെ നാണ്യം

ഷത്തിനും ഉതകനാതായ ഒരു സ്പദാവാവിശേഷത്തെ സ്പാഡാമുഖം എന്ന പറഞ്ഞ് “അധിക്ഷിപ്പിക്കുന്നതു” എന്ന തപജണ്ഠാനിക്കട്ടത്താണോ എന്നും കയറ്റുന്നില്ല. “മന ഷ്യുരെ സഭനാഷഭിത്രാക്ഷനു എത്താനും അബരെ ഒരു പടി ഉയര്ത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതു”; ഇങ്ങിനെ സഭനാഷഭി റിതരാഖാംളുള്ള ശ്രീപം കട്ടികളിൽ കാണുന്നപക്ഷം’ അതിനെ വളര്ത്തിക്കാണ്ടി പോകുണ്ടതാണോ” എന്ന രാത്ര ജ്ഞാനനായ പ്രൗഢിയേറു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടണ്ട്. ഇതിനെ സ്പദാവാവിശേഷങ്ങളിൽവെച്ചുനോമത്തായി സൈനക്കാകയറ്റുന്നു. സക്കാ വയ്യത്തിലുള്ള സൂത്രങ്ങൾക്കും ഈ സ്പാഡാമുഖം സഹചാരിയാണോ. എന്തിലും ഇതുള്ളം ചില വില്ലാ മുഴുംജില്ലം ഉണ്ടാക്കാതെയിരിക്കുന്നില്ല

കുറ്റിൽ കാണുന്ന സകലതിലും എഴുപും ഇളക്കിവിരിക്കുന്നവരും, ധാരതാന്നകാണ്ടം ധാരതായ ദ്രുകാരത്തിലും ചിരിക്കാത്തവരും ഒരുപോലെതന്നു. രണ്ടുപേരും വിവേചനാശക്തിയുടെ സുരമായ സ്വന്തയുണ്ട്. ഏന്നാൽ ഇവർ തന്മിലുള്ള പ്രധാന വ, ത, ,സം നൊക്കാണ്ടം ചിരിക്കാത്തവരും സദാ അസ്ത്രാച്ചനാണുന്ന മാത്രമാണോ. പ്രസന്നാത ഒരു ദോഷമാണുന്ന വിചാരിച്ചു കരം പറയുന്നവർ പ്രത്യേകം ഭൂമിഭരാണോ. അവർ മുഖനാശില തെയ്യലും വെള്ളമുഖനും പ്രത്യേത ആ ശില്പരാത്രയും സംതൃപ്തരായിരുന്നുവും സമാധാനശിലാഗ്രാഹണം മാത്രമാണോ.

പൊതുവേ മാസ, വർഷത്തിന്റെയും, വിശേഷിച്ച സിരാജ്ഞിവാസികളുടെയും ഉൽക്കുപ്പം കാക്കികരിച്ച പ്രവർത്തനാ സ്ഥൂക്കുന്നുവും (അധിസംശോධന ഒരു പ്രാഥിനിപ്പത്രം) പ്രസന്നാതയെ എറബുവും ആരംഭാസ്യം മുൻകൊണ്ടിരുന്നു മേഘശിഖാടം ചിരംതരനു കയറിയിട്ടണ്ടില്ല. ഈ തപതതിയിൽനിന്നു പലപ്പോഴും വ്യതിചലിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ

യതു” ആ പത്രിക പ്രവർക്കന രാജുത്തിലെ ജനങ്ങളിടെ സ്വപ്നാവവെവിത്രും സാധുകരിച്ചും സംസാരിക്കുന്നമെന്ന തീ ആവശ്യങ്കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മാത്രമാണ്. ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ ഒരു ജീവിതചത്രം അവലംബിക്കുന്നതിന് സ്കൂൾകളുടെ വിലാസമേലം ഒരു പ്രതിബന്ധമാണെന്നും “സ്കൂൾറേററ്” വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഇല്ലോപ്പുവനി തകർ എത്രതനെ ഗൈഡാവകാരികളിൽ അല്ലെന്നുകളിലും തിരുന്നാലും, ഫ്രെമ്പ്രാന്റിനു വരുംവിഭക്തുവുന്നതു ടെക്കി ലും അപൂർവ്വമാണോ? അതിനാൽ സ്കൂൾറേററുകളുടെ ഇംഗ്ലീഷുപ്രായതേരക്കാർ മറ്റൊരു ചില ശാസ്ത്രജ്ഞമാരുടെ അംഗിപ്രായങ്ങളെ തോൻ കണ്ണക്കുടെ ആദാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു “അവയെപ്പുറി പറയാം. സ്വതേതനെ സന്ദേഹാശയിലും മനസ്സും ലോകത്രതു പലേ താത്തിൽ ഉള്ള ചിന്തകൾ ഇംഗ്ലീഷും അതുപൂര്വാന്തരം “ഗരായിട്ടാണു” സ്വത്തുപൂരിയാൽ മുഴുകി പ്പോക്കന്തു”.

ഇംഗ്ലീഷ് “തത്പര്യംനാരിൽ സുപ്രസിദ്ധനായ മി: ഷോബ്’സ്” പറയുന്നതു ധാസത്തിനു കാരണം അധികാരം എന്നാണതു. പൊതുവേ മാസത്തെപ്പുറി പറയുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷു തത്പര്യത്തെന്നു മതം കേവലം ഒരു അധികാരാഭാസം മാത്രമാണോ. അമുഖം, ‘ലോകജീവിതം ടിംബർക്കാംഗിപ്രായത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷാവിഹിതിൽ മാത്രമാണോ’ എന്നു പറവാനുള്ളിൽ. അധികാരികളുായവർ മാത്രമാണോ വാഴുരെ തുല്യം മായി മാസം പ്രകടിപ്പിക്കാവുള്ളതും. ഫലിതരസപ്രധാനമായ ഒരു ശ്രദ്ധാലും വായിക്കയാലോ ഒരു വിദ്വാന്മാരുടെ പ്രാഥിനിയാലോ ഒരു നാശനം അഥവാ അനാവശ്യമായ അധികാരം ഉള്ളവനാണെന്ന വിചാരിക്കുന്നതു ഒരു അഭിരംഗനിപ്പുറും ഒരു മാസം കേരംക്കയാലോ ഒരു നാശനം പരിഹാസത്തിൽ നിന്നോ ഉണ്ടാകുന്ന മാസത്തെ വക്തിരിച്ചു മനസ്സിലാ

ക്ഷेत्रത്തിൽ ചെന്നു. പരിഹാസരസ്തതിൽ പുണ്ണിരിക്കും ഒരു നാത്രനായും പൊതുചുമ്പിക്കുന്നതിനേയോ മാസം എന്ന സംയാസന പറയാവും. ഇന്നാതിരി മാസത്തി നീറു ജനകാബമാനമാണ് അധികാരത്തിനുള്ളത്. ഇതു മുഖ്യമായി തവഘല്ല. എന്നാൽ മരീചിയതിലുള്ള മാസ തത്തിനീറു സ്വപ്നാവത്രങ്ങയോ സ്വപ്നപ്രഭാതം ദാ സംശയിച്ചു ഇന്നാതിരി യാതൊരു കുറവും പറവാനായിട്ടു തന്നേയില്ല. സർവ്വ സൈദ്ധാന്തകത്തിനീരു ഫലമായി സിലിക്കുന്ന മനോരജ്ജനയുടെ ഫലമായി തോഷപ്രകാര കമായ മാസം പ്രകടിതമാവുന്നുകിൽ അതിനെ ആരു ക്ഷേത്രത്തിൽ അഭ്യർത്ഥനാശനം നമ്മകൾ എഴുവിന പറയാം?

ങ്ങ ഇംഗ്ലീഷുകാർഡ് ചിരിക്കുന്നോടു റൈറ്റുകൾ തോനാവുന്നതു അവൻ സന്ദേശത്തിനീറു പിറക്കു വേട്ടയോ ടന്റതിന് ഉദ്യമിക്കും മാറ്റുന്നും, പരമാത്മത്തിൽ സന്ദേശമോഞ്ചുറു ഭേദം അയാൾക്കു കൈക്കലായിട്ടില്ലെന്നമെന്തു. പ്രക്രിയാത്മന് അസംസ്കൃതിയും പ്രസന്നതാവിമുഖ്യമായ ചിന്തവുത്തിരിക്കുന്നതിനു ഇംഗ്ലീഷുവനിതകളുപ്പരിയാണ് ഇത് അഭിപ്രായം കരുക്കുടുത്ത് അനുഭാജ്യമായിട്ടുള്ളതു. ആകാശത്തിൽ മിന്നാൽപ്പുണ്ട് അനുഭവക്കുന്നതിൽ എ തൊരു സ്ഥിതിക്കേരിയാണോ ഉണ്ടാക്കുന്നതു, ആ അവാ സ്ഥാനങ്ങേമെന്തു ഇംഗ്ലീഷുവന തക്കളുടെ മുഖത്തിൽ ഒരു മാസത്തിനാഗ്രഹിച്ചും കാണുന്നതു. എറവും കുട്ടത്തു മാസ തത്തിന് രജാപിയ ഒരു മുഖലാഭം അവാം എ എറവും കുട്ട തലായ ഒരു അസംസ്കൃതിയുടെ ആലുരേത പടിയാണുന്ന വിചാരിക്കുന്നു. കൗകിൽ ഇവാങ്കു എല്ലാം സന്ദേശത്തിനീറു പ്രവേശനത്തിന് അശൈമമായിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം പ്രവേശിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിലും അശൈമ ത്രാശ സന്ദേശത്തിനേപാലും അവിടെ തങ്ങിനിന്നുപുന്ന് അശൈമം ഇട മില്ല.

പ്രമോദകരമായ പരപരിഹാസശീലം ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രത്യേകം എന്നും സിബിക്കാത്തതും അതുണ്ട് നെ കാണിപ്പാനായി ഗ്രമിച്ചിട്ടുള്ള വിലാ ഗമകാരമായ ഒരു മാറ്റം കേവലം ഭർഖുലങ്ങളായിട്ട് സാധാരണ ചീടുകളിൽ ഉണ്ടാക്കിയാണ് പരിഹാസം ചെയ്യുന്നതും അവരുടെ പരിഹാസം അവരുടെ വിലാ സാഹിത്യകാരമാർത്ഥനെ തുറന്നുപറത്തിട്ടുണ്ട്. അതിനോടൊപ്പം അവർ പ്രസാദവിശദന കാരണം കേട്ടാൽ ഇങ്ങിനെയൊരു ബലഹിനത അവക്ഷേഖണം തുറന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് ധാരാളം നൃന്തരയും സംഭവിപ്പാനില്ല തന്നെ. “ഇംഗ്ലീഷുകാർ സ്വന്തം അപരാഹ്നസപാത്രങ്ങളാണ് കാതെയിരിക്കതെങ്കവിധിയം ഡിരൂമായം അന്നാപരാഹ്നസത്തിനും ദൈഖാത്ത ധാർമ്മികമായമാണെന്നു” നാല്പു ബിഷപ്പു് സ്കൂള്ക്കത്തനെ പറത്തിരിക്കുന്നതു്.

അന്യാശ്രയശീലതരിഞ്ഞര അന്നാഹാസ്പത.

ഒന്നായ്ക്കെത്തപ്പോലെ സഭാചാരനിജ്യമാർ പ്രശംസിക്കുന്ന മറു ധാരാളം മുണ്ണവിശ്വാസവുമില്ല തത്പരാന്തരതിലെ സഭാചാരവാസസത്തിൽക്കാണുന്നസകലം അഭ്യാസങ്ങൾ കൂടം മറുപട്ടിവയ്ക്കും കാഴ്ചകളിൽ നാം അന്താവുമുള്ള വരായിരിക്കണമെന്നും, തുപണിസ്പദാവം കഴിയുന്നതും കരയ്ക്കാണെന്നും മനസ്സിലുണ്ട്. ദരിദ്രനാരായ തത്പര്യത്വാനികരം ഒന്നായ്ക്കുലതരത പ്രശംസിക്കുന്നു. കാരണം, ഇംഗ്ലീഷിലും കൊണ്ടു് അവക്ഷേഖണം വല്ലപ്പതിച്ചാവുമാംകാൻ ഇടയ്ക്കുണ്ട് ശ്രീ എന്ന വിചാരമായിരിക്കാം. ധനവത്പത്തിൽ വർത്തിച്ചു് ആക്ഷം ദൈകായ്മപോലും കൊട്ടരതിട്ടില്ലാതെ ‘സന്ദേശതന്നെയും, ഒന്നായ്ക്കുലതരത ടോറ പ്രശംസിച്ച പറത്തിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെ കാന്തിലത്തെ തുത്രവോധാദ്ധിൽ വെച്ച്⁹ എററവും പ്രധാനമായി പറയുന്നവരിൽ ആരക്കിലും ഭാഗ സ്പീക്കരണംതിനു ഒരുജോന്നത്തിൽ അന്തർഖ്യാസ്ഥി ദ്വിരിക്കുന്ന ലാഭവരെത ഒരു ഗൃഹതയായി പ്രാഥരു കാണുന്നില്ല. നാം അന്നവിൽക്കിനും സ്പീക്കരിക്കുന്ന ഭാരേ സഹാധാരം ന മുട്ടെ സപാതത്രും പഠനം വയ്ക്കുകയാണു് എന്നും, ഈ ഔദ്യോഗിക്കുന്ന തുടരെത്തുടരെ അന്നവരുടെ സഹായത്തിനു പാത്രിക വിക്കുന്നതു കുമേശ നമ്മുടെ വില കുക്കുന്നതാണെന്നും ആ യുമെ ബലപ്പെട്ടതിപ്പായുന്നില്ല.

അന്നവരുടെ ഒന്നായ്ക്കുലാതിനിൻ്റെ ഫലമായി ഭാരേ തത്താരക്കുളു നാം ആദ്യക്കുന്നതു് ഇത്തും വഹിക്കുന്ന തു തപ്പം അന്നുകൾു് എത്തുതരത്തിലും സഹായം ചെയ്യേ ണ്ടതു ആവശ്യമാണു് എന്നു തപ്പനേതക്കാർം പ്രധാനമാ യി ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇടവക്കുന്നപക്ഷം മനഷ്യ സമാധാനത്തിലുള്ള ഭാരേ അംഗവും അവനവൻ ചെയ്യേ ണെ തുത്രാദാനു എത്ര ഭാരിയായും പ്രസന്നമായ ചേതോ ഘൃതിജ്ഞാടക്രമിയും നിവർത്തിക്കമായിരുന്നു.

മനഷ്യർ അന്നവിൽക്കിനും¹⁰ എത്തെങ്കിലും പ്രകാര തതിൽ സ്പീക്കരിക്കുന്നതായ സഹായം സഹായാഞ്ചത്തിനുക ഭിട്ടെ ഗൈരവം നശിപ്പിച്ചു കൂടുകയും സപാതത്രും ധപാംസി കൈകയുമാണെന്നുണ്ടു്. സഹായത്തിനിൻ്റെ തോതനുസരി ചോ അവ സ്പീക്കരിക്കുന്ന പ്രാവശ്യം കൂടുതൽ സംഖ്യയും അ നാലുപമാദ്യോ അവൻ കീഴോട്ടുതനെന്ന താഴുനും. ആയതിനാ തു, യഥാത്മതതിൽ അവകാശാദ്ധ്യപ്പാടാനു ഒരുവൻ അന്നവരു ദ ധനതാൽ പബ്ലിപ്പൂസ്സുവന്നായാൽക്കുടിയും അവൻ എത്തെങ്കിലും ആത്മവോധമുള്ളപക്ഷം ഇപ്രകാരം അന്നവരു ശ്രദ്ധയിൽ വരത്തിച്ചതിനുള്ള ദോഷപ്രഭാദാരം അന്നാഡ ചിക്ക തനെന ചെയ്യും. സംക്ഷാരതു രാഡിമയായിട്ടുള്ളവൻ അന്ന രിൽ കററമൊന്നമില്ലാതിരിക്കേ അവനിൻ്റെ കഷ്ടാവ സാ ചെ

പുരി പിരപിരക്കനും. എന്നാൽ എളിമയിൽ വത്തിക്കുന്ന അരുളിതന്നൊവട്ടു ഒരു ശകലമെങ്കിലും അതുപോൾ അവശ്യമായ ജീവിക്കുവാവഹരായ നിലയെപ്പറ്റി പുന്നേ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം “നദികെട്ടുജുറ്റു” എന്ന അബാൻ അധികാരിപ്പിച്ചുന്നതായി ഭവിക്കുന്ന അടിമ അവനെ അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന മുറിയുടെ ചുവയകളിൽ തുപ്പിത്തടങ്കുന്നു. അതുളിതന്നൊവട്ടു, മാനസികമായ കാരാഗ്രഹവാസ്തോശവും അന്നഭവിച്ചു “അബാണിശ്ശു” അലഞ്ഞതും അഭിരുചിരിച്ചു ആശീരിച്ചു. അപുതുഡിവമായി ലിക്കാനിളിച്ചു അവന്നും മനസ്സിനെ പ്രഖ്യാഖ്യാവാശമയിൽ നിന്ന് പിന്തിരിച്ചു കുട്ടത്തുകുട്ടതലായി വന്ന ലഭിക്കുന്ന സ്ഥായഭാനങ്ങൾ മുൻപേ സീലിച്ചിട്ടുള്ള കഴുതാകർന്നാരെ തതിന്നും കനം നേരുടെ കുട്ടകയും അരു മനസ്സിന്നും വ്യാപകസ്പഭാവം തീരുമായി ഇല്ലാതാക്കി ശൈലിതമായ ഒരു ഭാസ്യത്തിലേക്കു അവനെ നയിക്കുയും ചെയ്യുന്നു.

വികാരോദ്ധിവമായ ചിത്രവുതതിയുള്ളിവന്നും കാഞ്ഞമാണും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതും. എന്നാൽ ധാരൊയും ആ തമിണ്ണോയവും ക്രിക്കറെ അനന്തരാവും സഹായങ്ങൾക്കും മേരു സഹായങ്ങളും പ്രാത്മിച്ചു കുട്ടതലായി ഇന്നിയും വല്ലതും ലഭിക്കുമോ എന്ന കിഴിഞ്ഞതാനുയിച്ചു വേബക്കാക്കു തുലി എപ്പു പ്രകാരം അവകാശപ്പെട്ടുതോ അതുപോലെ അന്നസഹായങ്ങളും കത്തി തെരുതെറ്റുന്നവും ചൊരിത്തുനടക്കുന്ന നിർല്ലപ്പാരായ ദയക്കും അതുകൂളിലും. അന്നും ശ്രദ്ധയിൽ ജീവിക്കുന്നതിനും അവക്കും ധാരൊയും അന്നസഹായം സ്ഥാപിച്ചു തേരുന്നാണില്ല. അഭിമിസനമാനിയെന്നോ ഒന്നു ക്ഷയമെന്നോ അന്തസ്സിനു പോരായ്മമെന്നോ വെച്ചാൽ എന്നതാണെന്നതെന്നു ഇവക്കു തുപമില്ല. അന്തസ്സം അഭിമിസനവും ജാതി, ഭാഷാഭിജ്ഞവനെ മാത്രമേ അതുകയശീലം അന്നും വല്ലപ്പെട്ടതുകയുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷ് ദേശാദ്ധ്യത ധാരൊന്നമില്ലാതെവന്നും പ്രതിഭിനം കുട്ടത്തു കെണ്ണുന്നയിൽത്തേങ്ങനുംവെന്നും

മാത്രം. ആയതിനാൽ തുടർന്നില്ലെന്ന കീർഘമായ ഒപ്പം തുണിപ്പാത്തികൾ യാ മാർത്തുമാപാവം അരു ഭിതരായ അന്ന് നായരെ അഭിമാനത്തോടെ ചാടേ നശിപ്പിക്കേണ്ടതാൽ. ഈ സ്ഥിതി നേരകിൽ അരു ആത്രുതികൾ കാശിനകുഴളാ തത്വാക്കി തീച്ചിനു. അരാ ദിവാ അവൻ അപ്രകാരമുള്ളവ നാണ്ഞാം അന്നുരെ മനസ്സിലുംകൊടുക്കുന്നു. അന്നു ഒരു സഹായങ്ങൾക്കുവോടി കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനു സപയം തുപ്പിച്ചടയ്ക്കാവൻ യാതൊരു കടപ്പാട്ടംകൂടാതെ വർത്തി തച്ചകിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ.

പരാമ്പരിത്തമായ ആത്രുയാദാവത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ നിത്യത്രയേപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവി ചുവോഡബേച്ച്², എപ്പാസമുദായത്തിലും എപ്പാരാജ്യങ്ങളി ലഭിച്ച വിധേയവത്തികളായ മനഷ്യരു ഇക്കുട്ടത്തിൽ ഉടൻ പ്രപ്രഥത്തിയിട്ടുണ്ടുണ്ട് തെററിലുംകുത്തരു³. രാജ്യം സമാധാനം എന്നിത്രാം കാൽഞ്ഞലിൽ അന്നും വിശ്യയന്നാവു നുബൻ അമ്പദി ആത്രുതിനാഭവനും അതു നിന്മനല്ലാ തതിനകാരണം ഈ വിധേയനം, വിധതാവിനം പരസ്യ രാത്രുയത്പരം എന്ന ധർമ്മം ഉള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ. പുതുന്ന തന്റെ സംരക്ഷണത്തിനു പിതാവിനെ ആത്രുയിക്കുന്നു. എന്നാൽ അച്ചുന്ന എന്ന നിലയിൽ ഈ സംരക്ഷണ നന്ദകുന്നതിനു പിതാവു പുതുനേരം ആത്രുയിക്കുന്നതായി. തതിനും കുടുംബത്തിനും പിതാവു പുതുനേരം ആത്രുയിക്കുന്നതായി. തതിൽ കീഴും ഒരു വർത്തിക്കുന്ന എന്നാൽ മേലുള്ളാഗസ്യമെന്ന് നാകും പ്രോത്സാഹനങ്ങൾക്കും ന്യായമായി കീഴും ഒരു വർത്തിക്കുന്നതുപ്പട്ടവനാകുന്നു. അമ്മാതിരിയുള്ള ആത്രുയാത്രിതഭാവത്തിലല്ലോ നിത്യമെന്നു പരിഗണിക്കുന്നുണ്ടു⁴. പ്രത്യുത, പ്രാത്മിതമാകുന്ന ദാരോ സാഹ്യാനവും ദാതാവു കേവലം ഓക്കിണം, താഴ്മാത്രം പ്രേരിതനായി ചെയ്യുന്നതു⁵ അനഭവിക്കുന്നു, ശ്രീരഘ്നാവധമ

ଶ୍ରୀତତ୍ତ୍ଵାଚିତିତ୍ୟିତ୍ତ ନକରନ୍ତପ୍ରଦ ତାଙ୍ଗଂସ୍ମୀକରିକରେୟା ନ୍ଯା
ଯମାୟ ରୀତିତ୍ୟିତ୍ତ ଆଜେଣାହୁନ୍ତ ମାରିବାଯୁକ୍ତାତ୍ମିରିକରେୟା
ଚେତ୍ୟନାପକ୍ଷମ ଅତ୍ର ଅନୁଶ୍ରୀତଭାବରେତ୍ୟାବେ ଗୀଚ
ମାତ୍ର କରୁଥିଲୁଛନ୍ତୁ । ଉଠାହାଳେଣାତିର୍ଥ ଲୁହୁଭାଗୀବ୍ୟାର
ଜୀବ ତରଣୀର ପୋରିଯ କିନ୍ତୁନାତିକାଳି ନକଶିବ ଦେବକ
ମାତ୍ରକାଣ ଯମିତି ଏହିପାରାଜ୍ୟାବଳୀରେ ମରହୁରାଖୁଣ୍ଡ ବେଦ
କରୁଥିଲୁଛନ୍ତୁ । ସାମୁଦ୍ରାଯିକନ୍ତିମଜ୍ଜରିଷ ବିତରିଲାମା
ଯି ହୁପୁକାରୀ ନକଶିବ ଲୁହବର ଲୋକମ ଅର୍ଥିକେଷ୍ଟାପିକର
ନାତ ନ୍ଯାଯରହିତମାଣେଣାର ପିଲ ସଭାଚାରନିଷ୍ଠାମାର୍ଫ ପା
ରିଯମାନ୍ତିରିକାଳ । ଏହିନାତ ଜଗନ୍ନାଥକାଳେଣା ମରିବଲୁ
ବୁନ୍ୟାଃଦିତୁଳାମେତ ଯାତ୍ରାଯ ପ୍ରତେକଭାବରେତ୍ତିଥିମାରୁ
ମହାବଳୀମାରି ଅନ୍ତରିତିତ୍ତିରିଗା ଅବସରରେପ୍ରଦିଵୁଳାନ୍ତିରିମା
ଶ୍ରୀତ ହୁଣ ଗୀଚଦେବକରୁଥିବ ଆତିରିବିଦ୍ୟାମାଯ ଅବସମ
ଦେଇପୁରି ଅବସର ପରିଶରୀଶବ୍ଦନ୍ତନାନ୍ତରିମା

കയും ചെയ്യുന്നു. യഥാർത്ഥമായ പ്രാഭവം അല്ല. ആ പ്രാഭവമുണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ അധ്യാത്മിക വിചാരവും വിശ്വാസവും വിശദമാക്കണമെന്നും പ്രാഭവമോ ശക്തിയോ അപ്രകാരം കാണപ്പെടുന്നില്ല. ചുത്തക്കറ്റിൽ അധ്യാത്മിക പ്രാഭവനാട്ടജ്ഞൻ മുഖ്യത്തുന്നാണെന്നുായ ആര്ഥമപ്രശ്നങ്ങൾക്കും, ഉള്ളമണം ലാജാകരമായ നിരാഗകളിലും അവസാനിക്കുന്നു.

ഈ ക്ഷേത്രം, ആഗ്രഹിത്തപംകൊണ്ട്¹ നിലയും വിലയും കുറത്തു അല്ലെങ്കിലും ചുറവപ്പെടുന്നവെന്നതു² വലിയ ആഴ്ചകളിടുന്ന ഒരു ചുരുക്കിന്ത തന്നെയാണ്. വിനിതനായ ആഗ്രഹിത്തിൽ പ്രക്ഷേഖാർ നടക്കന്ന രക്ഷാമന്ത്രത്തെ വിശദമന്നുതയുടെ ചീരുകൾക്കി ആപ്രേമ കൈക്കൊള്ളുമായിരാക്കാം. എന്നാൽ അധികം താമസിയാതെന്നെന്ന അവന്നു³ അവൻനും എളുമെന്തിയെപ്പറ്റി ഉളിക്കുന്ന ദോഷം ആ ആഗ്രഹിത്തപതിജീവൻ ദയവിശ്വാസ പരിണാമത്തെ അവനു കുട്ടിക്കാട്ടുക്കുന്നു. ക്രമേണ അവൻ ഒരു സൂതിപ്പാർക്കനായി കലാധിക്കുന്നു. ഈ സൂതിപ്പാർക്കപ്പം ക്രമേണ വിവേകരഹിതമായ ബഹുമതി അവൻനും ആ ശ്രദ്ധാതാവിനോട് തോന്നിപ്പാർക്കുന്ന കാരണമായി ഭവിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിഭരിച്ച പരിധാരിപ്പാർക്കും, ആഗ്രഹയ്ക്കും തങ്ങളും പ്രക്ഷേഖാർ പഴയപഴയ ആഗ്രഹിതന്മാരുമാരി തത്ത്വം സ്ഥാനങ്ങളിൽ ചുത യവരു പ്രതിഫലിക്കുന്നു. ഈ മാരാത്തിനു പ്രക്ഷേഖാരാ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു⁴ അവയുടെ ആഗ്രഹിത്തിനും തിരിച്ചു ഏറ്റെക്കരണത്തുപോകുന്ന വിലയില്ലാത്ത തയാനും മനസ്സിലാക്കാതെ, ആഗ്രഹയാമാനമായ പ്രക്ഷേഖിക്കുന്ന വിചാരയ്ക്കുതയേ, ചിത്രാന്താനോ ആശനനും ലോകം വ്യാപ്താനിശ്ചയം ചെയ്യുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യജീവിതംപോലെ സൗത്തണ്ണംപൂർണ്ണമായ മരിറായ ജീവിതവുമില്ല. സ്നേഹം, വിശ്വാസം ആനാവിയും മനസ്സം പാതമാക്കുന്നതു⁵ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം കൊത-

നെന്നയാണ്. ഒന്നായുള്ളപറിതരായി നിങ്ങൾ ആക്കുക്കി ലും എന്തെങ്കിലും ഭാഗം ചെയ്യുന്നതു് അനുമോദനിയംത നെ. എന്നാൽ, ആരുടെ പാക്കൽനിന്നായാലുംശരി, ഒരു ദായുളമായി എന്തെങ്കിലും സ്ഥിരിക്കിട്ടും പോകുന്നതു തിരുച്ചയായും ലജ്ജാകരം തന്നെയാണ്. സ്വപ്രയത്നം കൊണ്ട് ഉർക്കുപ്പാക്കിയിൽ എത്രനാതിനുള്ള അഭിലാഷം കൈവരം ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം, സമാധാനപരമായ ജീവിത മും ശരീരസൗഖ്യവും ധനവത്പരവും ആ അഭിലാഷജന്മ മായ ഉഭമത്തെ അനുഗമിച്ചുകൊള്ളും. സങ്കടം, എന്നു തതാപം, അവമാനം എന്നിവ മാത്രമാണ് അന്ത്യതെ ഒരു ദായും പ്രതിക്കൂടിക്കുന്നതിൽനിന്ന് വന്നുചേരുന്ന ഫലങ്ങൾം. അവനവർ അനുഭവിക്കുന്ന ഒന്നായുള്ളതിനു തന്നോടുമാത്രം കടപ്പെടുവന്നാണ് യമാർത്ഥത്തിൽ യാജകൻ. കൂളപ്പെട്ട് ലെശകികമഹിമ നേടുന്നവർന്നു അവസ്ഥ അനുബന്ധ തതാൽ ധനസ്വഭാവമാം ചെയ്യുന്നവർന്നു സ്ഥിതിയേക്കാൻ എത്രയോ മനോഹരമല്ല?

ആധികാരിയിലെ സൗഖ്യം.

യുറോപ്പിലുള്ള റാജാക്കന്മാർ, സ്വപ്രജകളിൽ ആരു കിലും ചെയ്യുന്ന എന്തെങ്കിലും മഹിളകൂത്തുത്തിനിൽ പ്രതിഫലമായി എക്കുദേശം രണ്ടുവാര നീലനാട് ആ കൂത്തു. നിരവേറിയ വിരൻ്നു തോഴ്ത്തു ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന്നായി സമാനിക്ഷണ ഒരു പതിവുണ്ട്. ഈ പ്രത്യേകസ്ഥാനത്താൽ ബഹുമതി സിലിഡിനാവർ അനുമതിയുള്ളതിൽ “നെറു കുടം” എന്ന വിച്ഛിക്കലപ്പെടുകയും, റാജാവുതന്നെ ഇല നെറുകളിൽ അധിപന്മാനം കൈയേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിരുദ്ധാന്തംഖായ രംജുംസ്സുവാലുകാരങ്ങൾക്കായി ഇപ്പോൾ യാതൊരു പണ്ണെഴുവായും കുടാതെ സ്ഥാനങ്ങൾ

നമ്പുകന്ന ഇം എഴുപ്പാട് വളരെ നന്നതനെന്ന. ഇന്ത്യൻ നിസ്സാരാജൈയും പ്രതിഫലങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവർ അവരുടെ സ്വന്തമായിത്തീരുന്നതു വാസ്തവം അഭിരംഗണാക്കവായെടുത്തു ഒരു ദിവസം തന്നെ എന്നവേണ്ടം പറയുവാൻ. ഒരു പ്രഭുക്കുടംബത്തിലെ അംഗം യുദ്ധരംഗത്തു വെച്ച്' അധികാരിക്കുന്ന ഒരു രാജാവു' അധികാരിക്കുന്ന നം. ഇതിനിലുണ്ടായാണോ ഒരു രാജാവു' അധികാരിക്കുന്ന നിലനം സമ്മാനിക്കുന്നു. അധികാരിക്കുന്ന അവശ്യവന്നും ഇം ഓനലും' ഡികോൺ നിശ്ചേഷം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. അതുപോലെ, ഒരു സ്ഥാനാപതി, അരനുരാജുവും' യുദ്ധ മന്ത്രാലോപനകളിൽ സ്വപരാജ്ഞാലിമാനം സംരക്ഷിക്കുന്ന തിനായി അവൻറെ പിതൃക്കാർഷ്ണ തസ്പത്രതു മുട്ടവാൻ ചെലായു ചെയ്യുന്ന ഇം സ്വപരിനിനു സമമായി കയറ്റത്തക്കവെള്ളം മഹിചാരി അവാരു നാലുമഴം നിലനം സമ്മാനിക്കുന്ന നം. സ്ഥാനാപതി സ്വന്തമായി. ചുരുക്കെന്തിൽ ഒരു സ്ഥാനാപതി കൈവശമുള്ള പക്ഷം, യുദ്ധാസ്ഥി ലെ യാതൊരു രാജാക്കവായും തങ്ങൾക്കു രാജ്ഞത്തരുജ്ജത്തെന്നും ഒരു സേനാനായകമാരേ ആര്യ ഭക്താരെ ലഭിപ്പാൻ മാർഗ്ഗമില്ലപ്പോൾ എന്ന പരിത്വച്ചിപ്പാൻ യാതൊരു ആവശ്യവും മില്ലെന്നെന്ന.

വെറും പൊതുധനയായ എതാനം സ്ഥാനങ്ങൾക്കായി വളരെ വിഷയത്തകളിൽ കൂട്ടുതകളിൽ സഹിക്കുന്നതിനും സ്ഥാനത്തുള്ള യോഗ്യതാരെ വേദംകൊള്ളുന്ന അഭിനന്ദനിക്കുന്നതിനും ഏതാണ്ടു തന്നുവില്ല. ധാരാളം സ്വപരാജ്ഞ ഒരു മനഷ്യൻ ചീല വീംതുരുജ്ജം നടത്തി ഒരു കേമനാക്കണം എന്നും ചീല വീക്കന്നടക്കം വളരുന്നും കൈവശമായി വന്നുകൂടുന്നതാണ്'. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ നടത്തുന്നതായ വീരരുത്രം അധികാരിക്കുന്ന നിന്നും മുമ്പു ലഭ്യമല്ലാതിരുന്ന വല്ല സ്വാഭാവം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണോ? അതുമല്ല. പുതിയ സ്ഥാന

കാനങ്ങളിലും സമ്മാനവും കിട്ടുന്നതിന് മുമ്പും അവൻ സ്വഭാവി ഉണ്ടിട്ടുണ്ട്, ഉണ്ടിയിട്ടുണ്ട്; ഒസ്റ്റവർമായി ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുമെണ്ണായിരിക്കാം. തെ സാധാരണപ്രളവിന്റെ നിലയിലും സമുദായത്തിലെ അംഗം എന്ന രാജിതിയിലും അവനു അഭ്യന്തരകം സ്ഥിപാരകമായും ഉപാധ്യാത്മികനാം. ബുദ്ധജനങ്ങളുടെ അരക്ഷപ്രതിഭേദം വിമർശനത്തിൽനോ പാതമാകാതെ ദാരോ പ്രത്യേകാദിലാഖഃശം സാധിച്ചു അവൻ ഫൂളിയും നേടിച്ചിരിക്കാം.

ആ സ്ഥിതിക്കു് സമ്പന്നനായ അധികാരിക്കു് ഇനി മുഴുവൻ മഹത്തുത്ത്വത്തിനായി കരേ സപ്തരിക്കുട ലഭിച്ചുവെന്ന വെച്ചു എന്നാണണായ പ്രയോജനം? യാതൊന്നുമില്ലതനെ. കരേ സപ്തരി കുടക കീഴിയാൽ അധികാരിക്കുട വിശദപ്പെ നേരുകുട അധികമാക്കുന്നതാണോ? എന്നാൽ മാത്രം അധികാരിക്കുട പ്രാഥിവത്തിന് അനുസരണമായ യഥാത്മാസ്വാനങ്ങളായവും സിഖിച്ചുവെന്ന പറവാൻ തരമുള്ളൂ.

അധികാരിക്കുട ആയിരത്തെ രണ്ടായിരമാക്കിയാൽ, അധികാരിക്കു് കരേ അവസരത്തിൽ രണ്ട് സന്ധികളിൽ ഭാഗഭാക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അധികാരിക്കുട സ്വഭാവത്തോടു കൂടി വലിപ്പിക്കുന്നതിനായി ധാരണ, കൂതിൽ എരുതുചീഡിയും അത്മമാഖനം പറയാം എന്നാൽ, ക്രുഞ്ഞാൾ സ്വഭാവത്തോടു കൂടി സാധാരണ അംഗങ്ങളായും കാണുകയും, കൊഞ്ചക്കുമഹിലാ വലിക്കംഞ്ചും അംഗങ്ങൾ സ്വഭാവത്തോടുള്ളില്ലെങ്കും അതു ക്രുഞ്ഞാൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതു്.

അതിനാൽ വലിയ നിലയിലുള്ളവയോടു മുമ്പും, തോന്ത്രാശാഖയിൽ പകരം വളരെ അംഗതാപമാണു നമ്മക്ക തോന്ത്രാശാഖയും കൂനതു്. സാധുക്കളായ അവർ വഴിതെരാറി പ്രോത്സാഹിക്കാം. അവർ നയിക്കുന്ന സകലവിധത്തിലുള്ള

ആധിക്യംവരജീവിതത്തെ സം അവരോട്ടു നമ്മോട്ടെതു അവർ നൽകിയുള്ളതുവരായിരിക്കേണ്ടതു് നമ്മോട് കല്പന്നിന് സം നേതാപ്രസ്താവനിക്കിയാണ് അവൻ വളരെ മേഖലിയായി വസ്തുബന്ധംവരാതിൽ മൃകനാതു് ഇതിനായിട്ടും ദദ്ദമായി പിന്തുടര്ന്ന അന്വേഷണം അക്കവുടിക്കാഞ്ചം അതിനും സിരിച്ച മറ്റു പ്രതാപംജിലും അവൻ വെച്ചുപലത്തുന്നതു്. ഒരു വലിയ പരിപ്പൂര്വിയോ പ്രതാപഗംഭോ ആരാക്കശേ എത്തുകൂടാൻ രഹാരാ അക്കവുടിയോ വിശ്വാസവസ്തുമോ രമ്പക്കുകോള്ളിപ്പണിയോ ധാരാളം മതിയാകം. ആ സ്ഥിതിക്കു പത്രികപത്രു് അക്കവുടിക്കാരാൽ അന്വേഷിക്കപ്പെട്ട നാ അവൻ ഒരാളെ മാത്രം അവരുടെ പ്രതാപത്രിം സം തുള്ളിക്കു വോട്ടിയും മറ്റു പഠനാൻ പത്ര പേരെയും അന്നുകളും കല്പന്നിന് ആനന്ദം ടകാട്ടചന്ദനതായിട്ടും ആണു സൂക്ഷിച്ചുപോതുന്നതു്. അതിനും “നമ്മകൾ യാമാൽമായി സുവമൊന്നുംജാക്കാക്കിപ്പെട്ടില്ലോ, നാം അപ്രകാരം സുവികളാണെന്നും അന്നുവാരെ വോഡ്സ്പ്രൈറ്റത്തുന്നതിനും മന്ത്രം തുടരുന്നതു്” എന്ന കണ്ടപ്പുഷ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്തിട്ടും എത്ര പാമാത്മമാണു്.

കാഴ്ചായും ദ്രോഡിയിൽ കെങ്ങേമനെന്നു തോന്തിക്കു നാതിരം സ്വപ്രതാപം അവരുടെ സംഭാഷണവിഷയമാക്കുന്നതിരം ഉന്നതമായ സ്ഥിതിക്കു തക്ക ഗൈരവം പരാപ്പാലിക്കുന്നതിനുമായി വലിയ നാല്പതിയുള്ളവർ എത്ര എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുകളാണു സഹിക്കുന്നതു്! എന്നാലും, സ്വപ്പുവും എമ്മായാനുപരമായ ജീവിതവും,നീലനാടക്കോ ഭയക്കാഞ്ചൂലയും തുരുംബളിയും എപ്പോട്ടു് വീരപദവി നേടുന്നതിനോ ആചി ബിക്കിക്കുന്ന മാസ്യശാർ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു സമുദായാർഥിയും വോട്ടാക്കുന്നതായാണു്. അവൻ ആധിക്യംവരാന്നുകൊണ്ടു് നമ്മകൾ വല്ല നൃജിവുമണ്ണേക്കു് ഒരു കട്ടിയുടെ കളിപ്പാണും പിടിച്ചുപറഞ്ചു നാശംഡാഷനാതിരം

ആമിക്കന്തു” എങ്കിൽ നിൻ്റെയപംതനന്നയല്ലോ? ഒരു ആളുവാക്കട്ട, മുളിക്കട്ടംവിനിയാക്കട്ട ദീർഘമായ അക്കവ് ടി സേവിക്കപ്പെട്ടുപോകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആധിംബരസമ നൈതിം പ്രംാകന്നതാണ് അവക്ക് വല്ല നഷ്ടവുമാണെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കട്ട. അവർത്തനാ അതിൽ നിന്നും കാഴ്ചകളും നഭവിക്കട്ട. കാഴ്ചകൾ കാത്താണോ” ഈ അ വടക്കിയാ ഷോഷണഭാജിൽ നിന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ വല്ല സുവാമുണ്ണെങ്കിൽ അന്നദേഹിക്കന്തു”.

തന്റെ ആരുളാദണ്ഡാപകരണത്തിന്റെ എല്ലാ ഓഗ അഭിഭൂതം രത്നങ്ങൾ അണിഞ്ഞു സബ്രഹ്മിച്ചു എങ്കെന്നില്ലെങ്കാണായ നെ കണ്ണെങ്കിൽ തന്റെ ശാലാലിയായ വുലബ്ബുല്ലസ നൃംഖി അയാളിടെ പുരുക്കെ നടന്ന തുടരത്തടരെ നമസ്ക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. “ഇത്താരി ഇക്കാണിക്കുന്നതിന്റെ അത്മ മെന്താണോ”— മേ, സ്നേഹിത! ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് ഇം ര തന്റെഭാജിൽ എങ്കിലും ശകലംപോലും തന്നിട്ടില്ലേണ്ടു്” എന്ന ചെച്ചന്നില്ലെങ്കാണുമെൻ്തു്, വുലബ്ബനൃംഖിയോടു് പരഞ്ഞത്തിനു് ആ മനസ്സുണ്ടെന്നു മറ്റപട്ടി ഇപ്പുകാരമായിരുന്നു”

ഇല്ല, എന്നാൽ അഴിയെ കണ്ണാനവിക്കണ്ണാൻ അങ്ങു എന്നു അനുവദിച്ചുവല്ലോ. ഈ ഒരു ഉപയോഗം മാത്ര മേ ഈ രത്നങ്ങൾക്കാണു് അങ്ങേയ്ക്കും ഉള്ളത്. ആയതു കൊണ്ടു് നമ്മുടെ തമിൽ ഇതു ധരിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു് അങ്ങേക്കു ആ ഭാരം മുട്ടെ ചുമക്കാം എന്നെക്കാണ്ടു് അതു് വിഷമമാണോ” എന്നു എങ്കിലും മാത്രമേയുള്ളു.”

മിതവ്യുത്താഃ

സപ്തഗ്രഹാം ജി.സിപ്പാർട്ട് മിതവ്യുത്താഃ എന്നു
സിംഗാത്രപാലാ ധാരാ സംഖ്യാത്വം മാർത്തിച്ചത്
നോ. ഈ കാരം മിതവ്യുത്താഃ എന്നു, സിക്കളും അംഗം
നിതാസാധാരണമായ വല്ല ദൈവത്വം എന്നും പ്രാദുര്ഭാവ
എത്രക്കു ലും മഹത്ത്വാനുമോ ഒഴവനു് ഉണ്ടായിരിക്കണമെ
നു യാഥ നാജ് നിർബന്ധാധിപ്പിച്ചു നാഡാരണ എപ്പോൾ
മനസ്ത്വം ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന കൂർക്കിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു, മാന
സിക്കളും അംഗം എന്നുവിശയമാരുമെ ആവശ്യമുണ്ട്. അന്നാ
റശ്റക പ്രയന്തിഗ്രഹം, ഷുഖി, കൂർക്കി, കൂർക്കി, ഷുഖി,
ശ്രീ.പട്ടപം എന്നുവിശയം എന്നുവിശയം വാദിക്കാം പ്രാദുര്ഭാവം
ഒരു മിതവ്യുത്താഃ എന്നുവിശയം എന്നുവിശയം എന്നുവിശയം
ഗ്രഹങ്ങൾ നാജ് നിർബന്ധാധിപ്പിച്ചു നാഡാരണ എന്നുവിശയം
നോഡാഃ. “അഞ്ചിട്ടു ചന്നാക്കിട്ടുന്ന ആവശ്യങ്ങൾ
മുഖ്യാക്കുന്ന ശ്രദ്ധാരിക്കുക. അംഗിനേയ:യാദിമാറുമെ
യാതൊരു ദാഷ്ടാപ്രാതാരികാജുണ്ട്” എന്ന ജി.സി.സി.
ബെന്തി.സി.റൂതനോ പ്രാബു:ഒണ്ടി’.

ഭാവിക്കാൽ ഒരു നൂൽ നേട്ടനാടിനാം വർത്തമാനകാല
ഈ പാഠാദ്ധ്യാനനിഗ്രഹം ചെയ്യുക എന്നതും മിതവ്യുത്താഃ
ലും തന്നെയാണോ. ഈ ഒന്ന്, മുഹാസാധാരണങ്ങളാം അം
ഗിലാശാഖക്കു മേൽ വജ്രയം സന്ധാരിക്കുന്നതും മിതവ്യുത്താഃ
ഈ മാന്യ കാജത്തെന്ന പ്രസം. മിതവ്യുത്താഃ എന്നു
നാജ് താരില്പാവാധ യാം എത്രക്കു വിലിനമാരിച്ചുള്ളതാ
ണോ. എബ്രഹാം, രേഖാചിത്രപ്രകാശനങ്ങളിൽ എപ്പോൾ
ഒക്കും രേഖാചിത്രം സാധിക്കുന്നാക്കാൻ അതു് മിതവ്യുത്താഃ
ലും പാഠവയിച്ചുവന്നു, അതു് എന്നും. ഈ ശിഖം പണ്ടാത്ത
ഈശപ്പെ നാജി അന്തരാധിക്കനാറിന്നു, ഒരു പ്രയോജനവു
നോഡാഃ വസ്തുവായി പരിഗണിക്കുന്നതിനാണു മണംശ്വാമി

പ്രമിപ്പിക്കുന്നതു". "നം പണ്ണത്തെ ആരാധിക്കുന്നതു" എങ്കു നാലിലോറു തലകൊണ്ടാണ്" എന്ന നാലിലോറു എന്ന സാമിത്യകാരൻ എന്നും മിതവ്യയർഹിലം ബുദ്ധിശക്തിയുടെ പുത്രിയും, മിതഭാഗത്തിന്റെ ഒന്നാഭരിയും, സ്വാര മുത്തിന്റെ മാത വുമാബാനു വിഭ്രാംഘാർ ദേവാ ഷിക്കുന്നണ്ട്". ഈ ശ്രീലം ക്രൈ ഡാമാസ്കിതികത്പരത്തെ ഉൾക്കൊള്ളിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ച'ക്കു, അരു യാമാസ്കി തിക്കപെം നാൽസപ്ലാവഞ്ഞയും, ഗ്രഹഭ്രാംലീനമാര സന്നാഹണ്ണ, തൃപ്പികളേയും നാമുദായികചായ തേനന്ത്രേഖനയുമാണ് സ്ഥിരപ്പേട്ടതുണ്ടു. സ്വാത്രം ശരിലം അതിന്റെ അന്തരൂത്തം മമായ തീര തിരുത്തു പ്രകാശ് തമാകന്നതു മിതവ്യപരിശീലനത്താട്ടകൂടി മാറ്റുമാണ്.

ആൺസിനു "മോൺസിനു" എന്നയാളിന്റെ പ്രിതായും താൻറെ മകൻ യമാത്യജിവിതത്തിൽ പ്രാബല്യം നാന്നാൻ ആരംഭിച്ചേപ്പും ഇരവിയം ഉപഭാഗിച്ചതായി കേടുവാൻണ്.

"എല്ലാപ്രകാരത്തിലും സുവമാറ്റം നാന്നാഹമായും ജീവിതം കഴിക്കുന്നതിനു ആരു സ്കിന്നാതോട്ടകൂടി ഞാൻ മിതവ്യയർഹിലാണെപ്പറ്റി പ്രണാലമായി ചിന്നോട് എറവാൻ മട്ടക്കുന്ന പ്രിതായിൽ എന്നതു എല്ലാമന്ന ഷ്യാമിം ആവശ്യം വേണിതായ ക്രൈ സ്വാതാരുണാമാണ്". ബുദ്ധിത്രസ്ത്രാഹായ ആളുകൾ അന്തേപ്പു ദി ച'ക്കു അഡി കേഷു കുക്കുമായി പിക്കാം. ഏ ഇത്തന്നുനായായാലും ജീവിതത്തെ ഒരു അഭ്യുത്സുകതയോടെയിരിക്കുന്ന എല്ലാ യുഖാകൾഡി കുറം ചരിയായ സ്വാത്രം-സ്വപത്രം ഉണ്ണാക്കിക്കൂട്ടക്കു നാൽ ഈ മിതവ്യയർഹിലം നേര മാത്രമാബാനു ക്രയതി കുക്കാളുണ്ടാണ്.

സ്ഥിരിൽസ്.

കുടംബജീവിതത്തിലെ കൃത്യങ്ങളായി.

കുടംബത്തിലെ അവരുടെ സ്ഥാപനങ്ങൾ. മാതാവിൻ്റെ ദേഹം ആണു ഭദ്രതയോ സോറിയുടെയോ നിലയിൽ ഒരു മണി വിത്തത്തിലെ വാസല, സങ്കേതവും ആ ജീവിതത്തിലെ ഒരു ശംഖപൂർണ്ണതയെ പ്രാപിച്ചുനികത്തുന്ന വാസലവും പലമേഖലയും ഹാഡ് കൂടാനും മനസ്സും പഠിപ്പും അകമാനം പാരിക്കും കണ്ണ അഗ്രീംപ്രാൻ നീറു കാരണ്ണ പ്രതിഫലന കൂടും സ്ഥാപനം തന്നെയാണ്. എത്തുതീരുത്തിയ ശോകഭാരങ്ങളെ, ലഘുപ്രകടനി മലഖ്യരെ സ്വന്തു ആശാനം ദാക്കി ഏഴു നാലിനു അധികരിക്കുന്ന മുന്നാദോഹരണമായ ഒരു ശൈത്യവിശേഷം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകാതെ നാമീൽ ഓഫൈസും ഭാവിച്ചി വിത്തത്തിന്റെ പ്രാരംഭം കുടിയും അബ നന്നായാണ് സാമ്പ്രദായം ചെയ്യുന്നതു് ഒരു ശിത്ര മേഖല നീറു പ്രമാഘം അഭ്യർപ്പിക്കുന്നതു് അതിനീറു മാതാവിൻ്റെ ചുംബനും തിരികെന്നാക്കുന്നു. വാസലവും മാതാവി നീറു പരമപാപത്വമായ ആ അഭ്യർപ്പം ചുംബനും ജീവിതസ്ഥാനങ്ങളും വീശിയാസവും മാഡിനായിരുന്നു. സ്ഥാപനവും മാതാവി നീറു പരമപാപത്വമായ ആ അഭ്യർപ്പം ചുംബനും ജീവിതസ്ഥാനങ്ങളും വീശിയാസവും മാഡിനായിരുന്നു. സ്ഥാപനവും മാതാവി നീറു പരമപാപത്വമായ ആ അഭ്യർപ്പം ചുംബനും ജീവിതസ്ഥാനങ്ങളും വീശിയാസവും മാഡിനായിരുന്നു. സ്ഥാപനവും മാതാവി നീറു പരമപാപത്വമായ ആ അഭ്യർപ്പം ചുംബനും ജീവിതസ്ഥാനങ്ങളും വീശിയാസവും മാഡിനായിരുന്നു.

ആരാധനയിൽ സ്ഥാപനവും നിങ്ങളുടെ സന്ധാരത്തിലും ആ പത്തിലും ഉറുമാറ്റുകളും സന്തതാശമ ചുംബനും കുടിയുന്നതു് ആകാതെ സാമ്പദ്യികമായ അഭ്യർപ്പം പിബുകൾക്ക് ദോഷക്കാണും സാമ്പദ്യികമായ അഭ്യർപ്പം വെച്ചു ഉണ്ടുവന്നായി നില്ക്കുന്നതു്.

അതോന്ന ബാലന്തിലും നാലിലും വിവാദങ്ങളിലും കുടകൾ ചീയായ ഭാഗം കൈകളാക്കി കയറുകഴംവേണം. രാജീ കാൽപ്പരമായും പെററസിതിയിലും തുച്ഛ ജീവിതത്തിൽ നി അപർക്ക സമാനരായി ആരു ഒരു കയറുക. നാം ഒരു ദാതരു മുഖ്യമിക്കവാട്ടായ മാത്രകാജി വിത്തിലേക്കു മറ്റ് ഷ്ട്രീഡ്ഗത്തിനുംകൊണ്ടു ഉഡ്പായനത്തിൽ സ്കീഡും പ്രയാശം നാം രണ്ട് വിരക്കളും ശേഖിക്കേണ്ടു.

ഇന്ധപരന്നാൻ നിങ്ങൾക്കായ് ചാനംവരുച്ചപ്പട്ട സ നീന്തണംപെജു യഥാത്മമായും അശായമായമുജ്ജീവി വാസലു തേരാട്ടുടാണ്ണുഹിക്കുക. വാസലുത്തിന്റെ സ്വന്തപ്പം യഥാത്മവും അശായവും നായിരിക്കുന്നതിനുപകരം, അവക്കു നാശകരം നിങ്ങളുടെ അധികാരപ്പേരുകവുമായ ഒരു അകാരണ ഭർബവലാനും സ്കീഡും ആയിരിക്കുണ്ടതു്. പബ്ലിക്കായ സംകല ഔദ്യോഗിക്കും കയരതു്, ഇന്ത സന്താനങ്ങൾും ദിവേന നിങ്ങൾക്കു് ഭാവിതലാട്ടരക്കോട്ടു് ഒരു കടപ്പട്ടു് നി വീഡിപ്പാനണ്ണംനു കാഞ്ഞും രെക്കലൂപ മറന്നുകൂട്ടും ദാഖിളും തല്ലു. മനഷി വർദ്ധിച്ചിരുന്നും ഇന്ധപരജനും നേക്കി നന്നാനല്പാരാ നാണ്ണം ദിക്കുളും മുമതലു എന്നും ആറു കൂട്ട യണ്ണോ. വിജാ ഭൂടെ നന്നാനങ്ങളും ജീവിത ത്തിലും സുഖാനന്താജ്ഞങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കുണ്ടുന്നതിനു മാത്രമല്ല, ജീവി തെത്തയും ആതിഥേ മനഷ്യനു ഉണ്ടാകുണ്ടു തുട്ടിശ്വായരതയും നാണ്ണം ചാവാപരമായി കാണുപ്പെട്ടു തു രണ്ട് ശക്തിയും അജൈതു തയേ ചും മനസ്സിലുാക്കിക്കൊട്ടുക്കുന്ന തിനു കൂടെ ഉറു പരാഗ്രമിക്കുക “നിങ്ങളുടെ നന്നാന നാണ്ണം നാണ്ണം ദിവേനും പ്രയോഗാലെ തന്നായിരിക്കും. നാണ്ണം ദിവേനും കണ്ണു് നിഃവി നൂറും ഒന്നരുക്കളും ആളുക്കിക്കുന്നു; ആരു റീ തിക്കിൽതന്നെ നി ഭൂടെ നന്നാനങ്ങൾക്കും ആരു മുന്നു ദിംബങ്ങൾക്കും കലന്നും കാണുപ്പെട്ടു. നിങ്ങൾക്കു മനഷ്യവും ദുരന്താട്ട യാവതായ ശശാഞ്ഞവും തോന്നാത്ത ദ്രുതമാ

என் உங்களைக்கிற நினைவுடைய ஸ்தாபனைக்கீர்த்தி என்று விடும் யானால் கொடுத்துவும் மாற்றப்படும் மதும் உருவாவுக்கு? நீங்கள் அதிகமாக நடைபோடு வேண்டும் என்றால் முழுமூலமாக நீங்களைக் கூடுதலாக கூடுதலாக மிகவும் பெரிதாக வெளியிட வேண்டும் என்று விடும் விரிவான காஸ்டிப்பூட்டிகளும்? அது ஒரு சமீபத்திற்கு முழுமூலமாக வேண்டும் என்றால் வாசனை கோவைகளை நீங்கள் பெரிதாக வெளியிட வேண்டும் என்று விடும் விரிவான காஸ்டிப்பூட்டிகளும்? அது ஒரு சமீபத்திற்கு முழுமூலமாக வேண்டும் என்றால் வாசனை கோவைகளை நீங்கள் பெரிதாக வெளியிட வேண்டும் என்று விடும் விரிவான காஸ்டிப்பூட்டிகளும்?

മാതാപിതാക്കന്മാരും, സഹാദരികളും സഹാദരിക്കാരും ഒരു താവാൽ എന്ന പേട്ടീയ ശാക്കളുണ്ടായി കയറുക കെടംബവരെ ഫല്ലുമായിത്തിന്റെ വാട്ടക്കാട്ട പാവിത്രമാണ് കാം സമുദ്ദാ യേല്ലുപ്പാട്ടതിനായി അംഗങ്ങൾം ക്രമിച്ചു ചെറ്റം നടത്തുന്ന അടയാളപരിത്വാഗത്തിനു ഇതു കെടംബവരെതെ ഭവദിക്കയാണ് കുറുതുള്ളക. ഇപ്പോൾ മുവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ സർവ്വമാം സൗജ്ഞ്യരായാത്തനെന്നായിരിക്കും എന്നു പറാബൻ ദൈയുമില്ല; എന്നാലും, എത്രയും മുറിക്കുന്നാണും മുഖ്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ, അന്ത്യസ്ഥിതിയും ശാന്തമാണും ഒരു ചെതേമുത്തിച്ചിൽ, അന്ത്യസ്ഥിതിയും കൊന്തും മാത്രമായ കൊട്ടക്കാറിളക്കണ്ണതാണും പോലും നിങ്ങളും ഒരു ജീവിതംാത്രയിൽ ഒഭവിക്കുമായ ആരു തേജഃപുണ്ഡ്രപ്പുകാശം എല്ലുണ്ടാക്കിനു നിങ്ങളും ഇടയ്ക്കുന്നതായ ശാന്തസ്വഭവത്തെയും ഏഴുപ്പും എഴുപ്പും സു ശിപ്പുണ്ണം മുൻമൊന്നു വിധം ആരു ചരിച്ചാൽ മരിയാക്കുന്നതാണും”.

മെസ്സിനി.

ആര്യാഭിമാനം.

ങ്ങ മനഷ്യനും ആവണ്ണം ചെരുപ്പും അത്യുംതമമായ വന്ന നൂ. 1.0 ആത്മാഭിമാനമാണു. ദന്തപ്പിനെ വികസിതവും പവിത്രമാക്കബുദ്ധിനും അത്യുംകൂഴുമായ വികാരവും ആത്മാഭിമാനം തന്നെയാണും “പത്മ ശാസ്ത്രം” എന്ന തത്പര്യത്തെന്നും ബുദ്ധിപൂർവ്വക്കണ്ണാഉം തത്പരാശ്ശീയ സ്ഥാനവും ഇ ധാന്മായിട്ടും ഇ “തന്നെത്താവനം ബഹുജാനിക്കുക” എന്നതാണും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘സുവിജ്ഞപ്ത്യം കരാത്തായിട്ടും കാണുന്നു. ഇതു വിശദിപ്പിച്ചാണെന്നും കുറഞ്ഞാണും അവന്നും ശാഖിരാത്രെന്നും പിഷ്ടാസക്കാരിക്കുണ്ടും ദിഷ്ടപ്പിക്കുന്നും നിവാശിച്ചാണും വിചാരണക്കുണ്ടും മ

வினஷ்டிடத்து கணை வெழுதியில். இங்குமொன்றிலே சூலை
நடவடிக்கை பித்திரியீர் அரங்கீழ் உமாக்களைப்பகு ஸகலபு
ருள்ளோரிக்கை நிலாக்கமாயி பூர்ணாக்கிக்கொட்டான்” மத
வோயிள, ஸலாஃபால், பாதிலுதால், பாதிதுதால், மதநோயா,
சூது பித்தும் ஏற்பாடுகளை நடவடிக்கை எடுத்தாகத்துறைபும் ஆற்றுமலிலி
மாக்கத்தை பலிபூஜை மாவுபுக்காது கொட்டு “பூங்பவை கூடு
இவுமாய வியாதிக்கு நமை நதை வெற்றுமாக்கிக்கொட்டு
அறைபும் பூதுஜை மாய ஸகல உடும்புப்புக்கை எடுக்கி
கொட்டு “எம்மானுது மிழ்ச்சு பூதுஜை கொட்டு”. கரைப் பொன்
தாழை வகையை வ’ வாரி கொட்டு “ அனா, மா கடேயும்
தால்லிலும் மதிப்புக்கு ஏராவதும் தாழை கயானை” எடுத்த
கொயிலிக்கையை மாற்றுவதை விவாதம் அனாஸி பூங்கை
கீழோட்டு பூதுஜை கீஞாஞ்சுக்கொட்டு பூதுஜை கீஞாஞ்சு “ உ
ந கீழ்நாட்டிப்பால் ஸாயிக்கொட்டலூ. மாக்குக்
மாயிக்கை லூ உ சுங்க நிலைக்கொக்கியமாகுகம் முக்கிலேக்கை
கொக்கொவார் அவர் ஸாயிக்கொக்குக்கு. இந் தத்து மாற்று
லாக்களைப்பகு எடுத்தேயாதாழைக்கொட்டு வர்த்திக்கொய
க்கீலே, ஒஹு உக்குத்துவு நம்மித் தீ நாடு பூர்வம். அது
தமாலிமாக்குத்துக்கை பாரிட்டு பாரியமாகு வாத கிரு
க்குத்து, எந்தால் சுரு நீ பத்தொடியில் நிறை உயர்ந்துகிலூன்
ஸாய கைக்கும் வெற்றும் போக்காய கை மாற்றுக்கீலே, அது
குருக்கு கொவுத்திரு அவர்கள் பாரிட்டு மோவாக கொட்டுத்
நீ உட்குறிக்கலைத்தெறும் தாழைப்பு நாடுக்கூது நீ பத்து
பூர்விக்கைத்தெறும் அறுத்துக்கிமாக்களாட்டு உக்குந்துகொ
ஒலைக்கொத்துமுகமாய அவர்கள் புத்தூ நாடுக்கை நீயுறு
கொட்டு வெற்றுக்கொட்டு பரமாத்துத்து கூடுமாகக் கூழ்த்தைக்கொ
யூங்கொ.

— സ്വയിൽസ്.

പരിഗൃഹഗീലം.

அன்றிதாஸாயாற்றும் ய பர்முகேலைத்தொலி வீட்டிற்கு
தொயை 'கார்ந்தெயில்' என்ன பூங்குவாவிசிஸிங்குவிள்ளு
இந் விஶேஷங்கூட்டுவதைத்தழுவிரு செய்து வீட்டிற்கும்
தினில் செய்து வீட்டிற்கும் காலாந்தாங்கு". அாலேஹ்ராவிள்ளு
பெரும்பாலும் காலாந்தாங்கு வீட்டுத்தெய்க்கோடு வரிக்கலை
அந்தேம் செய்து ஜில்லா பேரவையிலுள்ளதில் ஒழுதிலிரு
தூங்கியாயி அவ்விட விசைரலிலுள்ளதில் வூங்குதா
யிங்கு அாலேஹ்ரா அந்தாங்கு செய்து வீட்டிலேக்கு குயிலி
தூங்கியாக்கு செய்து வீட்டிலேக்கு செய்து வீட்டிலேக்கு கொக்கி
கெக்கெங்கை. அந்திலைக்காமல் ஏதுதை வலித்து நூட்டி
ய செய்து வீட்டிலேக்கு செய்து வீட்டிலேக்கு செய்து வீட்டிலேக்கு
கேராள் உட மிதுதில் அந்தப்பத்திலைப்பது மூவாறு அது
அந்திதாஸீப்பாதின் முடியாய) என்னால் அது பி
பிலிக் விளைங்கிக்கூட்டுவதை பரிமுகமநேரதாக்குந்து எடு
பாதாமநைத் தூங்கு செய்து வீட்டிலைக்கு முக மலையாறு அது அந்த
கொண்டு எடுத்துக்கூடும் இந் காலை தலைக்கு ஜ.வி.தகை
லத்தொலி வரிக்கலை மக்காத்தொயை டாக்கெலையினிலைக்கு
எடுத்துத்தொலி பாதாமநைக்கும் வெறு

ചെറുജീവികൾക്കുന്നപോലെതന്നെ മനസ്സും, പരമ ശ്രദ്ധയിലം എററെറ്റു മുക്കേജനകരമാണ് ടീച്ചർ താഴ്വൻ". അതിനാൽ കരത്തശത്രൂക്കരു വിജയം ചെയ്യാതാനും തന്നെ ഭിന്നം. "അംഗൃതിചലിത്തവും പരമദൈഖ്യം മായ തന്നെ ഉണ്ടായം സകലവില്ലെങ്കിലും നോക്കി അടിച്ചു തുരത്തുകയും, ക്ഷമ ചീഞ്ഞതൊടുകൂടി മുവത്തിക്കമെന്ന നിശ്ചയം ക്ഷേമപക്ഷം നേരുളും ക്രമപ്രകാരം സവുത്തൊന്നുന്നതല്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കിയും ചെയ്തു" എന്ന ദോഷത്തെപ്പറ്റിയായായ ഒന്നാംക്കെ അഭിലൂപ്യപ്പെട്ടു. "എത്രക്കാലം ഒരു അ

പുത്തിയുടെ അവസ്ഥാനും കാണ്ണന്തിനായി ദ്രോം ഭൂമി
ചെയ്യും. ഇങ്ങും സംശയപ്പാനേപോകയതു്. ഈ ഉദ്ധ
മാനപ്പിത്തായ വ്യവസ്ഥയീലംകെം തരാതെ ധാതൊരു
വിജയധമില്ല”എന്ന, റാണ കുറുക്കിൽ, എന്ന ഇംഗ്ലീഷ്
കവി പ്രസ്താവിക്കുന്ന രാജാക്കന്നുകൾ ഉന്നാരിപ്പേരുണ്ടാ
ന്നും ബോധവും, ആർജ്ജവം, മിറ ഭേദം, ദൈവ ത്രം, ഏഡാ
ത്രം, കൃപാ, പാക്ഷിഖ്യം, ഭക്ത, ദൈവത്രം, സഹനമില്ലം എന്ന
നീബുകിൽ പരാഗ്രമശീഖരണ ഏറ്റവും പ്രധാനമാക്കി
ചേര്ത്തു പീഡിക്കുന്ന കവിചത്രുവന്തി ഒക്കല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആദ്ധ്യാത്മിക ക്ഷേത്രാക്കച്ചവരിത്രം എഴുതി പുത്തൻ യാക്കി
യ ലീഡ് സാമ്പിത്രകുരണായ ‘പാളിജ്വസ്’ ഇപ്രകാ
രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “വില ആളുകരം ചിക്കവാദം വാ
ജയം സമീപിക്കാരായി എന്ന മുട്ടാനിൽ അവരുടെ ഉദ്ധ
മം നിരുത്തിവാച്ചു കളിച്ചുനു അതു അതിപ്രധാനമായ അ
വസ്തുതയിലുണ്ട് അവരുടെ ശരൂക്കൾ അവ പെട്ടെന്നാണു
വിജയം കരതലഗതമാക്കുന്നതു്.” ‘ലാബ്യ അർ’ എന്ന
പ്രായുള്ളംകാരണം എക്കുംശം ഈ അട്ടിപ്രായം ഗൊ
താഴെ കാണുന്ന പ്രകാരം ഭേദപ്പെട്ടുന്നില്ലിരിക്കുന്നു:—
“ത്രുടന്നനാഛ്വീന പരി ത്രമരിക്കുമാളിപ്പക്കിം, ജ റാസാമാ
ന്നു മഹാന്തായ പച വാജ്യജപ്പി, പ്രാപിക്കുന്നതാം
ഇപ്പോഴിന്തക്കാരം കരേക്കുടെ ശക്തായിരിക്കുന്നതാണ്”.
എന്നും, ഒ മഹാന്തായ വാജ്യജനിൽ കലാരീക്കാവുന്നതായ
പാലേ ഉണ്ടം ഒളിപ്പും ഫോറം സാരതുപോച അവസാ
നത്തിൽ ഫലപ്രാംകാതിരിക്കുന്നതാം കാരണം അവ
രുടു അ ചാതുചും പരിത്രുമാളിപ്രാംവവും രാനനായ
ണു്. അശ്വരേ പലപ്പോഴിം പി നിൽ ന കു ന പർ ജ ഹി
ചുപോയുന്നുണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷ്യുക്ക് ആദ്യന്നു നാ തുപെടാ
തെ എ ഗ്രേഡം മഡമുഡാണേങ്കിലും ചെയ്യുന്നതി വിജയ
തെരു നൈ കാതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.”

എല്ലാഭാഷകളിലുള്ള പഴയെല്ലാളുകളിൽ പരിപ്രൂശി ഉത്തര പ്രധാനികൾനുവരെന്ന ഖണ്ഡം. അപ്പേരുതെ വെ ടിനു മരം താഴെ വീഴുകയില്ല; സകലതിന്റെയും അവബാം നും കാണണമെങ്കിൽ പരിപ്രൂശിലുംതന്നെ വേണം” എന്ന പ്രസ്തുതാർ പറയുന്ന “പരിപ്രൂശിലും വിജയ തെ തുടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു;” “പരിപ്രൂശിലും സകലതി നേരും ജയിക്കുന്നു;” “പരിപ്രൂശിലും ഉള്ളവൻ യാതൊന്നുംതന്നെ അസാല്പരെന്നു വരുന്നതല്ല” എന്നാണുന്നെന്ന അംഗീകാരം വിൽ ചൊല്ലുകയില്ല ഉള്ളതായി പറയപ്പെട്ടു. “പരിപ്രൂശിലും താളുന്നതു ഇല്ലാതാക്കുന്നു” എന്ന രസ്യ യാന്ത്രകാരം “പരിപ്രൂശിലും വിജയതെ കൊണ്ടുവരുന്നു” എന്ന ദയത്തുകാരം ദേഹാഷ്ടാക്ഷിനിണ്ടു.

‘കുറിസ്സ്’ എന്ന അവന്നൂയികയിൽ റിച്ചാർഡ് സിന്റ് എന്ന ഉമ്മകാരൻ “പരിസ് മൾഡിവും അമദ്യം എത്ര മഹത്തായ വല്ലുന്നേരയും അനുത്ത ക്കൂട്ടുന്നു” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു “എത്തെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള പ്രയാസ ആം ദേണ്ടവനാലു, നാം എമ്മാട മുത്രുങ്ങാളിൽ പരിപ്രൂശിലേതോടും ക്കമദ്യോറുംതുടി ദേവകിമായി സംബന്ധിച്ചു വിജയാവസ്ഥം പൂരിക്കുന്നതുകേണ്ടതാണു” എന്ന നാൾ. രോജർ ലാഫ്ട് “നീ” അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. “നാളു ആത്യും പരിപ്രൂശിപ്പവുംകൊണ്ടുമ തുമേ മഹാപിശയം സംബന്ധിച്ചുമാറ്റകയുള്ളൂ. എന്നെന്നുന്നതു എന്നതിനും തുനിന്തിനുംദേഹം ശീലം ഭർമ്മുലചിത്തങ്ങൾക്കു ബന്ധിക്കു ദിം ഇണക്കകയും വെള്ളുന്നുവും വന്നു ബേക്കൻ ദുഃഖപ്പെട്ടതിപ്പറയുന്നു. ലാർഡ് വെറ്റുസ്പീറ്റ്യ് എന്ന സംഘാത്രകാരൻ തന്റെ മകനെ ഉച്ചാദ്ദേശിക്കുന്നതു ഇന്ത്യിനെയാണു” — “എല്ലാത്തിലും സന്ധുഭ്രാന്ത സിലിക്കുന്നതിനുചെറിയനേരം പുരത്തിക്കുക. പലാറ്റിലും അതു അപ്പ പ്രജാബന്നു വരുന്നുക്കും. എന്നാലും, അ സന്ധുഭ്രാന്ത

സിഖമാവണം നേരിട്ടി ഉദ്ധൃതനേരാട്ടക്കി പ്രയതിക്കുന്ന പക്ഷം, മട്ടിയൊരായാൽ അ “ഓമ്പും എന്ന താഴ്വി കണ്ണുവുന്നതായ ആ സന്ദൃഗ്ഗത്തെന്ന ലഭ്യമാകും വക്ക യുണ്ട്.” വാക്കുകൾ ഒരു സംശയം നിന്നും ഗ്രന്ഥമായ ‘റാ എ ലഘും’ലെ ഒരു പാത്രാന്തക്കുണ്ട് ഇപ്പോൾ പ്രായി ക്കാം: “മാരാത്തുത്രാജി നബ്ദിക്കുന്നതു കേവലം ബലംകൊണ്ടും; പ്രത്യുത, പാത്രമാരിവാക്കാണാം”. അഞ്ചാണ്ടുനാ കൊട്ടാരം ചെറിയ റോക്ക്ലൂംഗാൽ നാമ്പം ത മാറിട്ടുത്തപ്പേ? എന്ന് അതാണും ഉണ്ടും അജീബമാണും വിശ്വാസം പുന്നേഡുനേന്നുക്കുക. തീങ്ങ് നാതരേഖാട്ടകും ലിഖിതം മുന്നും മുന്നുമണിക്രൂഢിക്കരം നടക്കുന്ന ഒരുവർ എന്നു പ്രശ്നകുണ്ട് ശ്രാവിത്തിവർ ചൂരളുന്നുനും സമാനമായ മുംനടക്കാൻ ശക്തിയിൽനിന്നും ” ‘റാംബു’ ഇൽ” എന്ന ഉപനാസസ്വാത്തി നും ജോഡിസ്സും നന്നാ പറയുന്നു:—“നാം ആര്യ ത്രംഗതാഭോ പ്രശ്നാം പ്രകടനം എന്ന ദോഷ്ക്കി നോക്കുന്ന സകലവിധത്തിലും കല്പപ്രശ്നരാജാജീവിം, പരിഗ്രമരം ലാരതിവർന്നും അപ്രതിഫലമായ ശക്തി കുറിച്ചിട്ടും ഉഭാവരണംാണുംതു.

“രീക്കലും വിച്ഛും ഉയരയും” എന്ന അത്യുത്തുപ്പു മായ തത്പരതിവർന്നും സാം “ഒന്നാനും എംപ്പും കൂടുമാണി ഏച്ചും കൂടുമാണിര ക്കാണാമന്നല്ല; പ്രത്യുത, ആദ്യരക്ഷാഭ്യം കുറം നല്ലതാണെന്നും കാണിന്ന പക്ഷങ്ങമാ, അംഗവാ അതിനേക്കാം നല്ലാക്കിമരെന്നുമില്ലെന്നും വി ചുവരിക്കുന്നപക്ഷമോ ഇപ്പോൾ തുടർത്തിനെ എന്നു എവാഞ്ചും സഹായം സുക്കാം തുക്കുകൊണ്ടും ക്കാണം ” എന്നും എന്നും പറയുന്നതു. ‘സപ്താത്രം ശശിപ്പം എന്ന ഗ്രന്ഥാനാർ സു വിത്തിനു എന്ന അനുകാണ്ഡം ഇന്നത്ത് പാതയും തന്നെ ശുശ്ചി നെ വാദിനാക്കുന്നു. വാജചസവാഭന്നതിനും’ ആരു വശ്യ മിഞ്ചി മുന്നാണും രിക്കലും ; അംഗസ്യാരന്നാജപദ്ധാവിരിക്കുന്നതു

திலூ. அது தூண்ணல்யில் அதுகமான விவேவங்காலில் பறிசுமதிலோ எடுப்பி ரண்டு நாக்களிலிருந்து உரிமைபெட்டன. ‘மாந்மென்ட்ட’ எனும் ஹ்ரஷுரம்காரன் ஹபுகாரம் வீஷாவுராக்கண: ... “பரிபகபாரிதங்காபெல்ஜாலூய டி ஸ்ரீ ஶுவாய்ஜால் தலைதூது பரி ரூபாலீ” புதரங்கிரிதங்கா சுப்பிரதவாதிக்கணாதாஸர்.” “தங்காய்தென் தலைப்பிழை, பரிசூழமஹீபாதங்கா ஶாஸ்தி பிரதேகவாங்கா ஜிட் ஸ்பாங்காவாதிக்கணாது” எடுப்பு ரோஸோ வ.வ.ஏ.ஷுஷிக்கணா. ஹபுகார லெஷ்கிக்காஞ்சுவிஜங்காதில் பறிசுதமர்லால் எடுரிவும் ஹ்ரஷுரமாயிடுத்தாக்கை சுதா பாஞ்சுக்கணாது காஞ்சுக்கணா ஸ்பாங்கா வீட்டுத்தெந்தூதும் ஹதிளீர நால் எடு துமாறுமாய ரிக்கா!

“தனிக்க வங்காங்கா ஸகல வ.பைது கண்டு ஜும் வகுவக்காதெ— எடுதமாறு ஜீஸுகாரங்காங்கா பிரதி நூறு ணாஞ்சாயா ஏரினாலும் அங்காகை வகுவக்காதெ அதுநூற்குமா ய ஸத்துவுங்காக்கை” செ மாங்கால் ஏ.ஷீஷு வீஷாஷு உதுவி க்கணாது ஹ்ரஷபாங்கா அங்கிராக்காங்கா” எடுப்பு ஜோ ஸ்ரீ ஸ்பிள்ளீஸ் எடுப்பு யார்ம கால் வ.ஷபாங்கணா. வெடுஸ்கு வாட்.ஏ. எடுப்பு ஹ்ரஷபாங்காஸி தக்கதைவு ஜீஸு மாங்கா போலும் விஶிஷ்டதர்த்தமாய பரிசுநூல்க்காலத்திப்பு ரில் ஹபுகாரம் எடுப்புதிரிக்கணா:—“ஸாப்துக்கமாய பரிசுத்த லாக்கணாதிலாது உதுமம் மாங்காவால் பரி ரூபஶ்ரீலாங்காட் வத்திக்கை” எடுப்புத்தே ஸ திற்கு ஸ்யீக்கா ஹு விஶிஷ்டாலீலம் அந்துந்தாபக்குத்தமாங்கா.

நாம் அதுமாயி ஹ்ரஷபாலிசுவமாயிடு நோக்கணோ ரி நாம் செ யாவாக்குத்துத்திலாங்கா எடுப்புத்திரக்கை நாது எடுப்பு விசார்க்கணா. அாவிடெ நாம் பீ.ஏ.ந்திரி வால் பாடுத்தில்லை. அந்தங்காலத்திலாது டி மக்காத யோது குடு மாங்காவரெ நாம் முருண்டு” யாவங்கா செஃபூ

ക്കുറഞ്ഞ നായമായി നന്ദക്ക ലഭിക്കേണ്ട മഹത്പം സാധിക്കുന്ന മാവുകളിൽ മുഖ്യമായ പരിഗ്രാമശീലപരമായി ജോന്സ് ഹാസ്കുൾ പറയുന്നതു ഇങ്ങനെന്നും : “എന്ന ഘം നിഷ്പർ എല്ലാം ഫോ പ്രാത്മിക്കേണ്ടതാണ്”. സ്വപ്നങ്ങൾക്കു വായിട്ടുള്ള നീ മരുന്തൊന്നു വെച്ചു കാതു ? മരുന്തോം കൂടാണോ കാരം നീ ഓപ്പകാനുള്ളൂ ! അവൻ എല്ലാം ഫോ പരിഗ്രാമശീല ഭരണാടക്കുടി പ്രാത്മിക്കാക്കുത്താത്തിൽ മഴക്കാനെന്നും യാരിക്കേണ്ടോ.”

—എ. ബീയ്ക്കുറം”.

മാനസികവായാം എന്ന നിലയിൽ പരിഗ്രാഡിലെ
തതിന്റെ അദ്ദോഹം ഒരു കം വിലാവേക്ഷണത്തോശം.
അന്നാവശ്യമായി ആനേകാധി മന്ത്രത്തിൽ
ഉചിതിക്കണ്ണ വീം ചുരുക്കി ചെയ്യുന്നതിനും യാ
തൊഴി ഫലവുംനിർക്കാതെ കാഞ്ചിപ്പിക്കാൻ ഭാവനായിലെ
തെവ്യ മംബരയ്ക്ക് തുടക്കിയാൽ പുരാതനമോ മുച്ചി
നേമാശ്ശു ദേഹം ഭാഷയെ ഉച്ചാരപ്പാദവി ചക്ഷണത്തോം
ടെ വൈകവശമാക്കിന്തു് അത്രനിം പ്രയോജനകരമായ ഒരു
മീറ്റിംഗാഹാലുത് യാബനന്ന് താൻ വിഹാരിക്കുന്ന നാഭാ
ചാഹപരമായ ശക്ഷണത്തിനു മുന്നു് ഒരു ഉപകരണമായി
രക്ഷനേതാൾ പ്രാചീനരായ മുഖ്യപ്രഭക്കർ പെഡു
പാകമായ പരലിക്കുണ്ടാക്കുകയു് അധിനാരകമൊറ ദയനാ
ഫ്രൈ ദി അവധാരം മുത്തുവ്യാപ്തി തുപേ, സൗദിയമായി ആ
ധ്യാപനത്തിനു പാത്രമാക്കിക്കുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു്.
ഒരു ദിവസം തിരിച്ചെല്ലാം പുതിയ നാട്ടുരാതരത്തിൽ ആളുള്ള
നെ പിന്നാം നാക്കിവെക്കുന്നാപക്ഷം, വിചയമായ അസുചി,
അശ്ശു വികാരങ്ങളും അഭിലുഘിക്കാൻ, വണ്ണവശങ്ങളായ മ
നോമ്പ്രക്കൾ, മുന്നിവയിൽ മനസ്സിൽ സക്തനാവുന്നതി
നു മുകളിക്കുകയും, വ്യാപാരങ്ങളുംവില്ലാത്ത മനസ്സിനെന്നു
ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കുകയും വാരേ മുക്കിനെന്നു

അമ്പും ഇന്ത്യാസക്തിയും വന്നവാധിച്ച്' അതിന്റെതുന്നു നാശത്തിന് മേതുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു'.

— ആദ്യം.

സ്വപ്നങ്ങളാവാതാളിപ്പുറരിയപ്പെട്ട

സ്വപ്നകീയവിഭാഗം ۲۰.

നമ്മുറരി നമ്മക്കുള്ള മതി, നിന്നു നിംഗ്രേഷ്യാ തിന് നാരന്തരമായ സുക്ഷ്മ ഭാണ്ഡി വിരിക്കുന്നു. നാം യ മാത്രമായി അർഹക്കാന്തത്തിൽ കൂട്ടതൽ ചേരുന്നതു നമ്മക വൈദന്ന അലിമാനിക്കുന്നതിൽ ഉയരിച്ചിര കുന്ന ഉന്നനില പഞ്ചായത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യക്കാതുപോകുന്നതു എന്നും കുഞ്ചാബന്നും പറവുാൻ നിശ്ചിതതായില്ല. എന്നാൽ, മറ്റൊരുവരുടെ സ്വലാം വ്യാപ രേഖാളിൽ നമ്മക ദോ നമ്മ മുന്നോഷാഖിപ്പായജോജൈ തുടർന്നുതിൽ നാം വഴി ഒരു ശാഹുത പ്രഭാപ്പിശകയും ചെയ്യാറാണെന്ന്. ഇങ്ങിനെ അനുഭാവം ചെയ്യുന്നതുകൂടാം നാം പലപ്പോഴം തെരിഡിലുണ്ടിച്ച്' നമ്മുടെ വാപ്പരിതാഖി, പുഡി നിംഗ്രേഷ്യ നാതിനു ഒരു അദ്ധ്യാത്മാദാർ നമ്മുറരി നമ്മക്കുള്ള ഒന്നും വളരെ കൂടിയതുണ്ട്' എന്നും അപൂരാധാരയും നാം പരിക്കൊക്കയാണെ ചെയ്യുന്നതു'. ആരുമ്പരംശ്രേണിയും ദൈവം വൈമോഡിയർത്തിയിൽ നംത്ര നാതിനാളുള്ള ശേഖരിക്കു തുരു യില്ലാതാക്കുന്ന 'താൻ കേ: നെന്നുള്ള ഭേദാധി' നാം അനുബാ ഒരു കാണ്ണം അവിയാതെ ആപരാധിക്കു കൂണ്ട് കൂപ്പാക്ക കുന്നതിനു ശീക്ഷയായി നമ്മക ഉളിശുന്നുണ്ടുള്ളതാണ്' ഇതിന്റെ ഫലം. മനസ്സും സ്വിശ്വാഷിക്കുള്ള എത്ര യും വിലയേറുക്കുന്ന ഒരു അവകാശം അവബന്ധം ചീണ വരുത്തുന്ന ഒന്നു പരിപ്പേണ്ടിച്ച്' അതിൽ വല്ലുപ്പെല്ലാത്രം

സാഹിക്കേണ്ടിവരുന്നതും അതിന്റെഫേശൻ നടപ്പ് ലഭിക്കുന്ന
വിജയങ്ങൾപ്പറ്റി നാം അബദ്ധമാണിക്കിന്നതും കണ്ണുവരുന്ന
ല്ലോ? എന്നാൽ സാന്നിധ്യങ്ങൾ വിജയങ്ങൾപ്പറ്റി നാം പാതി
ക്കുന്നോടു അബദ്ധി താരംഗം ചൊല്ലു പ്രയാസങ്ങളേക്കു കേവലം
വിന്റുപിച്ചു് ആദ്ദേഹിക്കുന്നതും തൊട്ടാക്കാതെ ചൊരുഞ്ഞു നാം കുറൈ
നൂ ചെരുവാം. ഏതുവും കാരണം പ്രഖ്യാതികരിക്കാൻ കാരണം
അള്ളായിരിന്ന പാരിതഃ പിതികമേ നാം എറുതേയോ വലുതാ
യിക്കാണം എന്നാൽ, ആന്നമാണോ തുടർച്ചയാണോ? സ്വീ
നത കണ്ണുപിടിപ്പാനാണോ നാം ഉള്ളമിക്കന്നു എന്ന വക
ദേവാർഥ ആ വക ചുഠാനാളായ പാരിതഃ പിതികമേ സ്വന്തം
ഭാവത്തെപ്പറ്റി ചിനിസ്ഥാനോ പോകുന്നില്ല നമ്മുടെ സ്വ
ഭാവത്തിന്റെ മുണ്ണോപ്പാദാനുപരി പിന്തിക്കുന്നോഴം
അംഗീകാരങ്ങൾ സ്വന്തം വരുത്തപ്പറ്റി വിമർശകമിഡേവാഴം ന
മധ്യക്ക് മുണ്ണോപ്പാനുപരി ദിവസം ദിവസം തന്ത്രം താൻ
മായ ഒരു വ്യത്യാസം അംഗീകാരത്തിനു അംഗീകാര കാരണം കാരണം കാരണം
ഉണ്ട് അംഗീകാരങ്ങൾ കൂടും കണ്ണുപിടിപ്പാനുംപാലെ ന
മധ്യക്ക് കാരിയും കണ്ണുപിടിക്കുന്നതിനു നമ്മുടെ വശമുഖം വാളം
യാ കിരായത്തുമാണിരിക്കുന്നതോണ്. മരിച്ചുവരുന്ന
കാഞ്ഞിരിയ ശരി ചെയ്യുന്നോയോ കാണിക്കാതാി മാന്നിക്കാതാി
ക്കുന്നവൻ അം ഒന്ന് സംബന്ധിച്ചും അപ്രകാരം തന്നെ
യിരിക്കം നാം മുറി. മനസ്സിലാക്കിയതുംപാലെ അം
നുറരു ഫോഷണുള്ളിടെ സ്വപ്നം, വാലിപ്പുക്കുന്നതി
നും, മുണ്ണോപ്പാനുരാഗം, കിളുക്കുന്നതിനും ഒരുപ്പും ഒരു
മാഞ്ചു അവരു ചുറും മാനുമായ ഒരു സംഭവരണ്ണവും, മാറ്റുമെ
കാണാകയുള്ളൂ. അംഗീകാരവുംനോ അംഗീകാരം
മുണ്ണോപ്പാനുരാഗം മേലുകുംഭയിലും മുണ്ണോപ്പാനുരാഗം
മതിപ്പു താനുകയും വെള്ളു. ഇത് കാരിയും പലമായാണു
ബിക്കുന്ന സംഭവരണ്ണവുംനോ മുണ്ണോപ്പാനുരാഗം പാരിതഃ
കിക്കുന്ന പിന്തിക്കുന്ന അംഗീകാരം മുണ്ണോപ്പാനുരാഗം

നം സാധിക്കാത്ത ഒരു പ്രവർത്തനത്തിൽ സഭാചാരമാറ്റക്കയെ
തോഴ്ത്തു കയ്യിലും, ഇന്നറേപ്രണാമുവായ ധ്യാനപ്രാത്മകനാഡികളായ
ഉറവു വരിച്ചു കൂട്ടുകയും ഭക്തിസംഖ്യയായ ഒരു നി
ദ്ദേശ്വരത്തിൽനിന്നു കല്പാദ്രി അക്കാദ്രി പ്രവയ്യാം.

അംഗമലപ്രശ്നംസാപ്രഥമായ ഒരു അഭിഷ്ഠാരണത്ത് നിന്മേ
പശ്ചിം ഇംഗ്ലീഷാതാക്കന്നതിനു സഭാചാരങ്ങൊഡ്യം നഘമകാർഡി
വളരു മുട്ടലഭൂതവയം അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവയും
മായ മനസ്സും സഹാ ചാസിക്കുന്നതുപോലെ ഉത്തമമായ
മാർഗ്ഗം മരിഡാന്റിലും എന്നാൽ അഞ്ജങ്ങനെയുള്ളൂ സഹാ
വാസത്തിൽനിന്നു വലുതും കാര്ത്തമായി ഫലപ്രേപ്പനാമെന്നു
ശ്രദ്ധപക്ഷം, നാം എല്ലാവും പരമാത്മബന്ധമായി അഭിഷ്ഠ
ടെ ദൈനന്ദിനത്തു, സമ്മതിക്കുകയും അഭിവരും ബഹുമാ
നിക്ഷേപകയും പ്രയോജനം. എല്ലാവരും എല്ലാവിധിയിലും
അധിക്ഷേപിക്കുന്നവയം ഒരു വലിയ യതീശപ്രസംഗതനു
വന്നാലും ഓരോ കരണഃപരി കാണ്ടപ്പാടിച്ചു അധിക്ഷേപിക്കു
നാവകമായി ഒരുക്കും ആരുളുകളുണ്ട്². സഭാ ചാരങ്ങൊഡ്യം
നീറു സന്താനമായ സർജുനൊഡ്യം ലാജുലുവുമില്ലാത്തിട്ടും
ഓം ഇവർ ലോകത്രാ സർജ്ജണഃപരിം കാണം എന്നതനു
സമ്മതിപ്പാൻ നിവാഹമില്ലാത്തവരായി കാണപ്പെടുന്നതു³.
അഞ്ജങ്ങനെയുള്ളൂവയടക്ക കാര്ത്തത്തിൽ ഉത്തമമായ മുൻപറയു
പ്പെട്ടവിധിയിലുള്ളൂ സഭാചാരനിരതനാക്കംതനു യാതൊ
രു മാറ്റവുംവയക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല എന്നാൽ അ
നൃത്തം മുണ്ടാക്കണം കാണാൽ അഭിവൈ അഭിന
ദിക്കുണ്ടാക്കു ഒരു മാഡ്യാതിവിള്ളുള്ളൂവയടക്ക കാര്ത്തത്തിൽ
ഇല്ല സഹാനാം പ്രയോജനകരമായിത്തീരാം. ഇല്ല സ
ഹാനാം അപൂർവ്വരായുള്ളൂവയടക്ക അഭിനയില്ല ഒരു
നല്ല ശാശ്വതമായിത്തീരാം. നാം എന്നും നൃന്തരയെ
കാണ്ടപ്പാടിപ്പുണ്ട് ഗ്രാനിയുള്ളൂവരാക്കിത്തീക്കാതോം⁴ ഇല്ല
സഹാനാം വേണ്ടിപ്പോലെ സഹായിക്കുന്നതാണ്. നാം

തനിലാശ കലാശിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ ചുറ്റം കാണുന്ന അതുകളിൽനിന്നും ധാരാനാം പഠിപ്പാം തക്ക ആവശ്യം നേരിട്ടാത്തവരായി അംഗീകാരം ജനങ്ങൾക്കും തുണ്ട്. അവർക്ക് മുൻപരാശ്രതത്രഞ്ചില്ലെങ്കിൽ മഹാമാഖട സാന്നാലും മോ സഹാസ്യമോ ലഭിച്ചില്ല എന്നുവെച്ചു തൊഴി നൗദിപ്പം വരാനില്ല. എന്നാൽ ഇതിനമുമ്പു ലോകത്തു ജീവിച്ചിരുന്നു മഹാമാഖട ജീവിതവും വചനങ്ങളും ഇവർക്ക് എത്രവസരത്തിലും ശരിയായ ബോധം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തുകാണുന്നതിലിക്കും. എത്രുതന്നു തനിലുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളിലായാലും, ഇംഗ്രേസ്സിനു മാഹാമഹ്യത്തുപുറിയുള്ള ശരിയായ വിന്റയോടുകൂടി യുനം നടത്തുന്നതും ഇംഗ്രേസ്സായുള്ളും ലഭിക്കുന്നതിനു ബോധം തന്നെച്ചുരുന്നാതും അധിബന്ധംപെട്ടുവേയെങ്കിൽ പുമാളിമാനത്തെ യോ കൂർക്കിപ്പാറാണെങ്കിൽ വിജയകരമായ ഒരു മാർത്താശം. ഇംഗ്രേസ്സിനു നമോടുകൂടിത്തുന്നുവും ബോധം ഒന്നമാറ്റും മരാഫ്പര അവജന്ത സകല ഭൂമിയുള്ളതു കൂളിയിട്ടുണ്ടും വിഘ്നകരാക്കുന്നതിനും സമർപ്പിക്കാണുമാണും ചുജ്ജി നാഡിൽ പറയാം.

ഇൻഡ്യൻ മെസിഞ്ചർ.

മരാഫ്പര സ്റ്ററ ഉത്തരമതപ്പവും അധ്യമതപ്പവും.

നിത്യരാഖിച്ചം ചോദ്യ നമ്മുടെ ഇതു പശ്മശരു മരാനില്ല. മുണ്ടു ലോകത്താൽ അംഗീകാരമനേകും പ്രമാഖി പ്രയാജ്ഞം പ്രാഥമ്യം അഭ്യം ഉണ്ട്. നാം ദിവാസവും കാശം നാതുകൊണ്ടു നമുക്ക് അവശ്യപ്പുറി ധാരായി അംഗാശങ്ങൾ വും നോന്നുന്നില്ല. “നമ്മിൽ എത്രചേരാശം” ആക്കാശ തനിഞ്ഞിരുന്നു ചേതിസമാകർഷകതപ്പവും മഹതപ്പവും മനസ്സി

ലാക്കന്തു?" എന്ന റപ്പിൾ ചോദിക്കുന്ന് വാസ്തവതിൽ, നമ്മിൽ വളരെ അപൂർവ്വമായും അടാത്തമായി അ കാശത്തോ കാണുന്നുണ്ട്. എന്തൊരു നാം ജീവിക്കുന്ന നിറമാണുംതും മരണാന്ത്യവരെ ആകാശം നമ്മുടെ നിത്യദശനവിഷയമായിരിക്കുന്ന്. രഹിലും അപ്രയോഗകാരിയും അതിനും നോക്കുക എന്ന വിഷയത്തിലും മനിസക്തിയേ അതു നിഘ്നിച്ചും നില്പിക്കുന്നു. ഒരു അപവർഖിതനെ കാണുന്നും ഒരു കാരിയും അതിശയംതോടെ നോക്കുന്ന്. ഏകദേശം, അതിലേറു അമ്മയേ കാണുന്നും അതിനും അപ്രയോഗിയാതോ അതിശയവും കാണാൻമുണ്ട് എന്ന ഷൈക്ക് സ്റ്റീയർ നാടകത്തിലെ നായികയും മനഃപ്രാണമില്ലാത്ത ഒരു പ്രീഡിൽ ജീവിച്ചു വളർത്തുമായ 'മിരാൻഡ' എന്ന യുവതിക്കു 'ബഹർന്നൽധിസ്സ്' എന്ന ഒരു ദുർഘടനക്കണ്ടപ്പോറും തോനിയും അതിശയം അവളുടെ അപ്പുന്ന സംബന്ധാച്ചു തീരെ ഉള്ളായിരുന്നില്ല. ഇതുരോംഭേദത്തെന്നാണ്, നക്ഷത്രാജിയാൽ പ്രശ്നാഭിത്തമായ ആകാശം കാണുന്നുംതുംതിനെക്കാലം മുട്ടത്തിൽ അതിശയരസത്തോടുകൂടി നാം ഒരു ശ്രൂത്യക്കു എത്തു നോക്കി റിന്റോക്കുന്നതു്. റാവപച്ചതമായ ക്രമുകം ധരിക്കുന്നതുപോലുംതു വേതോഹരിക്കുന്നതുനും അതു കഴിത്തു എത്താറം ദയിഞ്ഞുകൊണ്ടുകൊണ്ടു. റാവപച്ചതമായ ആകാശം കാണുന്നുംതും അവിനിക്കുന്ന അവസ്ഥരത്തിലും അതു കഴിത്തു എത്താറം ദയിഞ്ഞുകൊണ്ടുവരുന്നതിനിടെ കുട്ടി. ചെട്ടിനും ദൈഖികസംഖ്യയും ആകാശം കാണാറാക്കുട്ടി. നമ്മുടെ അതിശയയും, സന്ദേശരമായ കാഴ്ചയിലും ഉള്ള കത്തയും കവിസാധാരണമായ അതിശയങ്ങളിൽ വലി കിട്ടും, ലോകത്തിലും പരമാധമമാരിൽ എത്തേയോ നില്ക്കുന്നവോലും അതിബഹുമാനിക്കുന്നതും ഭയങ്ങൾക്കുംകൂടി കൈകകിടംരണ്ടും അപ്പുംതോഴ്തു വേക്കാലത്തിലെ ഔഷ്ഠിമാർ പ്രഭർഷിപ്പിച്ച കൂളിയിൽ മുട്ടത്തിൽ സ്ത്രീക്കത്പരതോടുകൂടി

ആ ആകാശരാമസീയകത്പത്രത പ്രശ്നസിക്കു മുൻവരും. എന്നാൽ ഇപ്പോഴേന്ന നിബധനസരിച്ചു നോക്കു. അതു കാശം എല്ലാസ്ഥാനത്തും ടെഡിയാത്തതായ ഒരു ധാരാളത്വായി കാണപ്പെട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ രാജ്ഞിമിഷ്യു, നോമക്കിലും അറിവിൽ സ്വന്തപൊലെ ഇവിടുന്നു. മേഖലകൾ സർവ്വദാ വാദവാണാവായും കൊണ്ടുനിക്കുന്നു. സുര്യൻ പെട്ടെന്നുകൊണ്ടു മഹത്പരിത്വാചം ദശജില്ലേന്നതാം ആട്ടി ഉഡിക്കുന്നു, അനുമിക്കുന്നു. പാമഗ്രോക്കമായ കാനിപ്പജ്ഞഹത്വാക്കുടി ചുറ്റും ഉദയം വരും. അവസാനമില്ലാതെ പ്രതിക്ഷേഖനം ഭേദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന യവനികയിൽക്കൂടുതലുണ്ടുന്നു. എന്നാൽ ഇത് ചേരേതാമരംശന അള്ളം സ്ഥിതിഭേദങ്ങളിലും വക്രിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കി ആന്തിക്കുന്നതിനു നമ്മിൽ ആക്കാണു ചെക്കുമെച്ചതു്?

ആകാശത്തെമാത്രംപറ്റി എന്തിനു പറയുടെ. അതു നമ്മുടെ ഒരു നിന്മാഖാനിയിൽ ഏതെന്തൊരു സ്ഥാനമാണു വർഷിക്കുന്നതെന്നുണ്ടി. കാൽപ്പം വാതകളുംസംബന്ധമായി നമ്മുടെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ. അതുകൊണ്ടു അതു മതിയാക്കി കരുക്കുന്ന അടിത്തും പാതമ്പദ്ധതിപ്പറ്റി ഇതു നമ്മുടെ ചേരേതാവുത്തായെ സുക്ഷിച്ചുനോക്കാം. നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ എത്രയും അംഗാധമായി പതിക്കാൻ മുടക്കുക്കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ടിയിരുന്നു. എത്രയും ശ്രദ്ധാജീവികളിലും മനസ്സുരപ്പിറിത്തെന്ന ചിന്തിക്കാം. മനസ്സുസ്ഥാനമില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനു വളരെ അപൂർവ്വപ്രേക്ഷം മാത്രമേ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്തെങ്കിലും പ്രഖ്യാതി ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഇല്ലാതിരിക്കുന്നു, നാാം എപ്പോഴിം മനസ്സുരപ്പിറിത്തെന്ന സ്ഥാനമിക്കുന്നു. സാമുദ്രജീവിയം, സൗഖ്യം, സംഘാടണ്ടം (ഒമര്ത്തി) എന്നിവ നമ്മുടെ വിശ്രമസമയങ്ങളിൽ കേരംക്കപ്പെടുന്ന നില്കുണ്ടുമായ ആവശ്യം

ପୋକ୍ଷିକଙ୍କଉଣେତୁ. ଏଣାରୁ ମରଶ୍ଵରରୈପୁରିଯାକଟି ନାହିଁ
କି ଏଗଲିଯାଏ? ଯାତୋଣି ଆବିତ୍ରଣ୍ଟକା. ଆବର
ଜାଗିକଣେ, ମରିକଣେ. ଏହିବିତ ନିଃନ ପଣ୍ଡନାବେ
ଦେଖାଏ ଏହାଙ୍କାହାହ ଫୋକନାବେଦେଖା ନାହିଁ କି ଆବିତ୍ରଣ୍ଟକା.
ରହାର କବିଯାତିକିକଣେ, ମରରାରାମ ରଣଧୂରନୀଯିତି
କଣେ. ହୁଣ ରୂପ୍ରାସତତିଳାତ୍ମି କାରଣେ ଏଗଲାବେଦେଖା
ନାମ ମରଣ୍ଣିଲାକଣିଲ୍ଲ. ଆବର ଜୀବିତୁରୁକାଣିରିକଷ
ଦେଖାର ଶ୍ରୀଦେଖାହୁପ୍ରାସତତିଲେନ୍ଦି ଆବାଲାବନ୍ଧିତ
ଯମାତ୍ମିତପଠି ଏଗଲାବେଦେଖା ଯାତୋଣ ଶରୀରତପଥର
ଶ୍ରୀଦେଖା ନାମମ ମରଣ୍ଣିଲାକଣିଲ୍ଲ. ନାହିଁ ଜୀବିତମ ମର
ଲେତେବାହୁକୁଟ ଆବସାନିକଣେନା, ନାମ ପାଦାତମମେ
ଛେତରନ୍ତମେ, ଅରତମାଵେବ, ମନ୍ଦେଖ୍ନ୍ତା, ହୁଣ୍ଡିଯଙ୍କାହୁ ଆ
ତୋ ହୁବରେଲ୍ଲାମ କ୍ରିଯତୋ, ଆମବେ ହୁବରିଲ୍ଲିକଣେନା
କିମ ବିଲିନମାଯତୋ ଏଣାତ୍ମି କାହୁମ ଆରମ୍ଭ ମରଣ୍ଣି
ଲାକଣିଲ୍ଲ. ନାମମ ଛୁରିକିରିକଣ ମହାତ୍ମା, ଆମାଯ
ଯମାଯ ରମୟଙ୍କାହେ ପକଣରତ୍ନ ମରଣ୍ଣିଲାକଣାତିକାଯି
ଚେତ୍ତିନ ନାହିଁ ଉପରମଣାହୁପ୍ରାସତତିକାଯିତରୁ କ
ଲାଗିକଣାତୁ” ହୁଣ ଆମ୍ବକାରମଧ୍ୟମାଯ ବିଚାରଣିଲେନ୍ଦି
ପରିପୁଣ୍ଯତାଯିତ ଏତିଯାବାର୍ତ୍ତ ଗ୍ରୀ, ମେ, “ନାମ ଶରିକ
ଲୁମ ମରଣ୍ଣିଲାକଣାମ ସାଧିକାରନ ପରମଶରାକିଲତ
ତପଣ୍ଟମଧ୍ୟକାଳୀନ ଏତିରାଯିତ୍ତିରିକଣାତୁ” ମରଶ୍ଵରଙ୍କ
କିମ୍ବାରମାଯ ଜୀବିଯାନ୍ତି. ଆବର ଆବସାନିପୁରି
ଯୋ ଆବେଦ ଛୁରିଲାକଣ ଲୋକରେତପୁରିଯେ ଯା
ତୋଣାରେକଣ ଆଗିତ୍ତକୁଟା” ଏଣା ପରାଶରିକଷ
ନାତୁ” ହୁଣ୍ଡକାରତାକଣ ରୋଗ୍ନ୍ତୁଯିମ ପ୍ରଣ୍ଟାବିକଣାତୁ
କୋଷକ: “ଆରତୀମଧ୍ୟତାଯି କାଣେପ୍ରତିକା କି ବୀଜି
ଝୁକୁରୁମାଯ ଓହାତ ରେତପୁରି ନାହିଁ କି ଯାତୋଣ ଆବି
ବାର୍ତ୍ତ ପାଟିଲ୍ଲ ଆଗିଲେନ୍ଦି ବୁନ୍ଦାହୁପ୍ରାସତତିକାଯିତରୁ” ପରିଶ
ଶିର୍ଷକାଣେ, ଆତିକଣର ପ୍ରମାଦିକାରୀମଣାହୁଯେ, ଆର

ത്രഞ്ചകകാരണങ്ങളേയോ പറവി ചിന്തപ്പാനോ നമ്മൾ സാധിക്കുന്നില്ല. നാം നമ്മെത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നമ്മക്ക് നമ്മുടെ സ്വപ്നാവശ്യങ്ങളുറപ്പിയേ, നാം എതിരിക്കേണ്ട സജീവത്തപ്പങ്ങളുറപ്പിയേ യാതൊരു ആച്ചവുമുണ്ട്” ഇതു്, മന്ത്രപരിശീലനത്തിൽ അതിശയകരത്താൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് പ്രതിബന്ധമായി നിന്ന ശില്പത്തെ മാറ്റിയവരായ മഹാന്മാരം, മഹാപചനങ്ങളാണ്. ജീവിതത്തിൻ്റെ പരമഗവാനത്തപ്പറ്റം മനസ്സിലാക്കുക, മനസ്സിൻ്റെ അശക്തത ചെളിവായിട്ടുണ്ടു് എന്നാതുന്നെ മനഷ്യർക്കുള്ള ഒരു പ്രത്യേക അവകാശമാണ്. എന്നാൽ അവരാകട്ടേ, മിക്കവാറും നിത്യപരിപിത്തങ്ങളുണ്ടു് കാരണത്താൽ ലോകാന്തർപ്പണങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാതെ, തിരമാലകൾക്കു മുകളിൽ അവയുമായിയും ചെയ്യുന്ന ജീവികാനേപ്പണ്ടല്ലരനായ ഭാണ്ഡൻ ആ തിരമാലകളുടെ ശ്രദ്ധാത്മയും നിർബന്ധാശ്വരാംഘ്രാംഘ്രാം എത്തരത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചു് അഭിനന്ദനകാതിരിക്കുന്നവോ ആയതു പോലെ ചുറ്റും കാണുന്ന ലോകത്തിൻ്റെ ഗ്രഹരഹസ്യങ്ങളും മനോഹരതയോ പ്രയോജനമോ അറിഞ്ഞു് എഴുറ്റാക്കുന്നില്ല.

ഈന്നാതെ മനഷ്യർ അതിനുണ്ടായ എത്തരേയായും അഭിരുചിയോ, അതിനുണ്ടായ മഹാന്മാരായും അവകാശികളാണ്. ഇംഗ്രേംഗമ്മുള്ള പലവരും നമ്മുടെ മന്ത്രജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അവക്കു സിലിച്ച ദംശനാശഭ്രംം, അഭവർ നമ്മൾ തന്നിട്ടുള്ള യമാത്മതപ്പങ്ങളും അംഗസ്തി ആം മനഷ്യർ എന്ന എത്തരേയാ അതഃശയകരമായ സ്ഥല്ലിയുടെ സ്വപ്നംപ്രതിഫലനശക്രതയുറപ്പിരാ അല്ലോ ചിക്കൻില്ല.

“ആക്രിയാണി പരാഞ്ചപ്പുള്ളാം ആക്രിയേക്കു പാം മനസി മാസന്നൂ പരാഞ്ചുലിഞ്ഞു ബുദ്ധിശി പരിത്രന സി”

അന്തായതു”, “ഗരീരത്തേക്കാർ ഉൽക്കുഷ്ടമാനം ഇ രുദ്രിയജ്ഞരിക്കാണാശ്വരതു”. ഇത്രായണെളുക്കാർഡം ഉൽക്കുഷ്ടമാ യതഞ്ചു മനസ്സു; മനസ്സിനെന്നും ഉൽക്കുഷ്ടമായതു ബുദ്ധി. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാത്തിനെന്നും ഉൽക്കുഷ്ടമായതു” അതു തമാവഭ്രൂ.

മനസ്സുനെ സ്പൃഷ്ടികളിൽ വെച്ചു മേലേക്കിടക്കിലുണ്ട് പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലതു”. എന്നാൽ അവരൻറെ ശർദ്ദത്തപ്പറ്റി മാത്രം നാം ചാന്തിക്കന്നപക്ഷം, ഇങ്ങനെ പറവാൻ നമുക്കേ സാധിക്കുമ്പോൾ, “സുവൃക്തവും പ്രകാര കധിം, അതിരയകരവും മനസ്സിലുണ്ട് എന്ന ഫേണ്ടി പീഡി പറയുന്നണംകുണ്ടിലും, മനസ്സുനെക്കാറം ബലവു തന്നെങ്കാളും, അതിസുദരശങ്കളും, ശാമാഞ്ചാതകളും, ശാർഖികണ്ണഭായ സകല ത്രണങ്ങളിലും ഒരു പോലെ ഒന്നു മുക്കിയും പരാപരവും അനേകം ജീവികൾ മുഹജാതി കിൽതനെന്നയാണ്. ലോകത്തിലുള്ള സ്പൃഷ്ടിജാലങ്ങളിൽ വെച്ചു എറുവും ഉൽക്കുഷ്ടമായ ശരീരബന്ധങ്ങളാട്ട ആടിയതു കൂടിരയാണെന്നും മന്ത്രിലി എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ സിലംഗതിക്കണ്ണ. ഓരത്തേശത്തിലുള്ള കൊലയാനക്കാ ബന്ധാജട സുസ്ഥിരഗരിമയോട് കീടപിടിക്കത്തോടു ചുട്ടെന്ന ശരീരാംഭിന്നുമാണു കായികാഭ്രാസവിഭഗംലുമുണ്ടോ മല്ലെന്നാക്കും ഉള്ളിട്ടു? ഒരു സിംഹത്തിന്റെ ശാംഭിന്നു ത്രക്ഷത ഒരു രാജാവിന്റെതിനെക്കാർ എത്രയോ മേലേ കുടിയില്ലോ? തെങ്ങേ ഇൻഡ്യയിൽ നല്ലതോലെ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഒരു കാഴ്ചക്കുറവന്റെ നിലക്കണ്ണാൽ ഒരു വിഭഗംലുന്ന രണ്ടും നാണിക്കയില്ലോ? പീലിക്കൈല്ലോ വിടിന്റുന്ന മയിലിന്റെ കൂഴു ഒരു ഉത്സവം തന്നൊയേല്ലോ? ലോകേകക്കസുദാഡിയായ തുരങ്ജിമാണപോലും ഒരു ശ്രൂക്കത്തിന്റെ മുഭവായ അംഗലാവസ്ത്രം ഉണ്ടായിരുന്നോ? അതു കാണണ്ടണ്ണരിയായ ചടക എന്ന പത്രത്തി ബന്ധനന്നുരായ

മനഷ്യരോക്കാർ എത്രയേ സപാതന്ത്രമിഷ്ടതാണ്. മനോഹരമായ സംഗീതങ്ങളും മുളകി പത്തിവിട്ട് ത്രഞ്ചാ സ്പ്രാവിഞ്ഞരും ആ അവസ്ഥാവും ശൈലേഷണതിൽ എറണ്ടായ സൗഖ്യങ്ങളുമാണ് കാണാവുന്നതു്? ആകാശമല്ലുതിൽ പ്രക്ഷുബ്ദിയം വെള്ളക്കാഴ്ച നാല്പുന്നു ശജയിഞ്ഞരു കൂടു എത്ര ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ഇങ്ങനെ ശരീരംശാഖയേ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും മനഷ്യരു മറ്റൊരു ജീവികൾക്കു സിലിംഗിട്ടില്ലെന്നതു യാതൊക്കെ ക്രട്ടത്തും വേതോധരതയും ഉണ്ടാക്കാൻ പറഞ്ഞുമ്പുട്ടാതല്ല. പല വന്നുമുഹമദ്ദേശങ്ങളിൽ കൂടു യും “അംഗൂദരമായ ശരീരമാണു മനഷ്യനുള്ളതു്”. മിക്ക മനസ്യങ്ങളും മുഖങ്ങൾ വെള്ള സാധാരണ ശോമോത്രമിഷ്ടതാണെന്നു് വേദാപ്രാർഥനയും പരിഞ്ഞാൻ ഭാവിയും തപജ്ഞതാണും അനേകണ്ഠായ പട്ടണത്രുപ്പിജിയാർ പരയന്നതാവിതു്: “കാമിനിമാജട പല തിക്കണക്കാക്ഷണങ്ങളും തോൻ എതിന്ത്രനിന്നിട്ടുണ്ട്”. ഇംഗ്രേസ് എന്ന അദ്ദേഹം ഒരു ക്രമീകരിക്കിയ രംഭായിട്ടാണു സ്വീകിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ട് തോൻ ജീവ ത്രാലു, ശരി, മരിച്ചാലും ശരി, എൻ്റെ സന്തോഷവും സ്വവ്വും രണ്ടിലും ഒരു പോലെയാണു്. എന്നാലും മും ശരീരംവെച്ചു ഘലത്തുന്നതു വളരെ ഉപദ്രവകരമായി തോന്നിയിരിക്കുന്നു.” അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗംഗിരതയും, ഇംഗ്രേസരാജ്യവമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഭവവിംബ തിന്റെ സുഷ്മാഗാമിയും ഉള്ളിൽ പ്രക്രമിക്കുന്ന ചെതനയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഫലങ്ങൾ മാത്രമാണു്.

ഇങ്ങനെ ശരീരത്തെ പൊതുവെ പരിഞ്ഞാതു നിരത്തിവെച്ചു് ഇത്തിയാജമൈപ്പരായം മനസ്സിനെക്കാറിച്ചും ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം അജിഭരണയും മനഷ്യരു യാതൊന്നും തന്നെ അഭിമാനിക്കുന്നതിനായി ഇല്ല. ഇത്തിയവുംതിക്കു സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും മനഷ്യർ മുഹമ്മദുംകൊഡാം എത്രയോ താഴ്ന്ന പട്ടിയിലാണു്. പലേ ആറ്റുക്കുള്ളക്കാളിം

എത്രയോ താഴൊത്തായ ഒരു സ്ഥിതിയിൽ മാത്രമേ സ്നേഹം പഠിക്കാവും മനസ്സിലെ കരയുന്നുള്ള കടവായും കര കിയും മനസ്സിലുള്ളക്കാരി സ്വപ്നാവമാവാത്തുമുള്ള മുഹമ്മദ്ദീം എന്നും അവരെന്ന് പ്രസ്തുതിക്കറം കാഡാൽ ചിലപ്പോറി അനന്തരിച്ചപോകാം. കടവായും കരടിയും അവരുടെ ഫുതു ത്രാസിലുമായ അഞ്ചാനംകൊണ്ടു ചില ജന്മക്ക്ഷേത്ര മാത്രമേ വിരോധിക്കും കരയുന്നുള്ളി. ഒരു വ്യാപ്തി കാക്കേണ്ട യാതൊരു ശ്രദ്ധയും ഒരുപ്പാനില്ല. തരകഷ്ടകൾം പൂച്ച ക്കുശു കൊല്ലാറില്ല. എന്നാൽ മനസ്സിനോ? അവരു ശ്രദ്ധ കൂടി ഇരയാകാത്ത യാതൊരു ജീവിയും ലോകത്തിൽ ഇല്ല. “സകല ആട്ടമാട്ടകളും വന്മുഹങ്കളും പക്ഷിജാലങ്ങളും സമുദ്രാന്തർദ്ദൂരങ്ങളും ജലജന്മകൾ പോലും അവരെന്ന് എത്രയും കറിന്നശരൂക്കും അവൻ കരയുന്നു.” നിങ്ങളും വിവിധയായ പിപിലിക മതക മനസ്സിന്റെരഖയുള്ളിൽ എത്രയോ ജീവിയെയും എങ്ങിനെയും ഉപദ്രവിക്കുന്നതിന് അവനു യാതൊരു മട്ടിയുമില്ല. ഇത്രിയവികാരത്തിന്റെത്തരിയിൽ എത്രയോ പരിഗ്രാമങ്ങളായ സാമൂഹായികബന്ധങ്ങളുംപും ലും അവൻ തക്കാണു. ഒരേ വംശത്തിൽപ്പെട്ടവൻ എന്ന അർത്ഥമാംവാന ‘ഭായാം’ എന്നുള്ള വാക്കുടെനു ശരൂ പഠിപ്പിന്നു പത്രായമാം ചിത്രിന്നിരിക്കുന്നു. സ്നേഹം മഹിഷപരിയുണ്ട്: “പൊതുവെ സഭാചാരപരമായി ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം മനസ്സിലെ വില എത്രജോണും” അർഥവാൻ എമുക്കി അതുമഹമ്മാറോ? എന്നാൽ അവരുടെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാത്രം ആയതു ശിശ്രപ്പെട്ടശത്രിയാൽ മതിയാക്കുന്നതാണോ. ദാരിദ്ര്യം, കൂദ്ദിത്, ശരൂത്, ഭിംബം, മരണം എന്നവിയാണോ? ആ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾാണ്. “ക്രൈസ്തവ മനസ്സിൽ പ്രയോജനമെന്നും നീചാരോ അപ്പുംതുചാക്ഷം അവരുടെ അനാഭ്യാസം ഇത്തരത്തിൽ വാസംചരാൻ യാതൊരു ദ്രാവകമുണ്ടില്ലോ.” പാപക്കാശിവൻറീ സംബന്ധം ആ മുമ്പുണ്ടെന്നുണ്ടാവി അവലോചിക്കുന്ന പക്ഷം, മനസ്സിനു

ജാത്യാൽ വിരോധികളായി വളരെ കുറച്ച് ജീവിക്കുമെന്നു
മേ കയ്തേണ്ടതുള്ള എന്ന അഭിപ്രായമനസ്സിലും പ്രയോ
ജനകരമാക്കുന്നതിനോ ഭഷിപ്പിക്കുന്നതിനോ സ്വന്തന്മാ
യ വിന്റെ ഉണ്ടെന്നുള്ള ധാർമ്മത്തെ പരിഗണിക്കുന്നോ
അം അവൻ ജീവികളിൽ എത്രതായെ സ്വാന്മാണോ കല്പിക്കേ
ണ്ടതു് എന്ന നിന്നും പ്രാണം വിഷമമാണോ”。 എഴുവാക
ട്ടെ, എട്ടുകാലികളുാകട്ടെ രാജാശാമാരെ പലത്തപ്പോളും
പഠപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഒത്തനിച്ചുകളുടെ വിവിധസംഘങ്ങൾ
വെള്ളുമിന്നിസ്ഥമാളിലേ മന്ത്രസഭയേണ്ടം നാണ്ണിപ്പിക്കു
നാവയല്ലോ? പത്രവിശ്വർ ശാന്തത മിക്കവാറും ഒരു സാധാ
രണ വാക്യമായി കലാശിച്ചിട്ടുണ്ടോ. കവികളുടുടരെ അം
തിശയിക്കുന്ന വിധം സംഗ്രഹിതനിൽ അഭിഷച്ചിയും പദ്മ
ഔദിം കണ്ണാനദിക്കുന്നതിൽ ഒരു അഭിനിഃവശവും സപ്പ്
ഔദിംക്കണ്ണംോ. എന്നാൽ മനഷ്യൻ്റെ പ്രത്യേക ദാഷ്ടങ്ങൾ
ഇം സ്വന്തമായി പരത, അംഗങ്ങാരം, ക്രൂരത, ശല്ലത്യം, ദ
രിമാനം എന്നാവു കേവലം പൊഹാവിക്കങ്ങൾ അണല്ലോ?
ഉപദ്വകാരികളുടെ ഭഷ്മം തുരുഞ്ഞുള്ളൂ, സ്വപ്നമം നിരസ്യമാ
ക്കപ്പെട്ടവക്കു ഭവദനാപ്രകാരങ്ങളും, അംഗങ്ങാരികളുടെ
ക്രൂരകളും, സ്നായാസനത്തിശ്വർ തുരുനിവ്വഹണത്തി
ലജ്ജ അംഗാവഗ്രതാമസിപ്പും, കാഞ്ചയമനാജട നിന്മിയ
തപ്പങ്ങളും നാം എങ്പിനെന്നാണോ സഹിക്കുക? മനഷ്യരു
ടെ നാനാപ്രകാരത്തിലുള്ള ക്രൂരത കാണുന്നോരു ആത്മ
മഹത്വതനു ചെയ്യുമെന്നു ശഭ്ദരവമായി ഏകിക്കലെക്കിലും
ആലോചിച്ചിട്ടില്ലാത്തവൻ ജീവിച്ചിരിപ്പാണ് യോഗ്യനല്ല
എന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം അമുകാരൻ അംഗിപ്രായപ്പെട്ടുനു. മ
നമ്പും നാശം ക്രൂരയരായിപ്പിക്കുപാക്കിം ലോകത്തുള്ള പക്ക
തി തകരാറകളും തീവര ഇപ്പോതാവും എന്ന വഹിപ്പൻ എന്ന
പണിയിരാൻ പറയുന്നു. പക്കേ, ഇം തുരുവിച്ചുവരുമെന്ന
ഷ്വരം സാധിക്കാംലും. ശ്രീതയിൽ ഒരായപ്പെട്ടപോലെ
അഭവൻ കമ്മ്വുപ്പതനായി ജീവിതത്തിലെ രാഖരാ നിമേഷം

நல்ல பாபுத்துனைகள் விற்குகிற விதத்தைக்காண்ட யிரிக்கினா. நின்றதினின்ற கோபாவும் கல்துக்கொட்ட அரசூலமாய வொராம், வாழும் நீன்ற இயக்கதயும் ஸப்புத்தின்ற விஷவும், ஜங்குகள்ற ஸுதாஷாதிபதியும் வஶமத்தின்ற அறநுவிதத்திற்கும் ஆஸ்திகள்ற நிவ தயும், உறையுதை வைக்க ஸப்ளைவாவிழுங்களைக்கூடுவுடி கா ளபூந்தங்கள்⁵. என்ன மாறுமூல், ஹு தாஷ்-நாதராம் ஜி விகாந்த ஹூந் வக ஸப்ளைவானி சாதன பலபூந்தும் அது கிரயைக்கிறும் பானிடியும் அத்துறைக்காளி⁶ அவர் எடுக்கால்க்கூலைப் பூந்துறைக்காளி வல கீட்கிறும் செய்கினாளி⁷.

என்னால், ஹுகி மறங்குங்க வூலிஶக்தியைப்பூரித் திட்டிக்காம். ஹக்காந்ததிற் காவர் பலே தாஷ்-நாதராம் ஜி விகாந்த ஹூந் பின்னியிலுக்கூலங்கள்⁸. பரமாத்மதிற் வூலிஶக்தி என்ற மறங்குங்க பலபூந்தும் ரக்ஷபூந்து நூன் கை வாஸங்காலுக்காரம் தனையாள்⁹. ஜூாதிரூபுந்து ஸுங்கங்காயமாய பரிஹாங்காலகாளி¹⁰ நூட்டு து மிடைத்தனா எடுத்தே பினிலுக்கவியிரிக்கினா. கை அதிசயகரமாய களத்திக்கிட்டத்ததால் வஞ்சுங்போலும் ய லிக்காத அதிரித்தின் காட்டிய ‘ஈக்கிமியிஸ்’ மறங்கு ணநிரவாகாய அந்வேஸ்பர்த்தனையாயிக்கினா. மெ ஸோர் பந்துதாலுத்திற்கின் மூக்கில்க்காங்காடி¹¹ வசி வ ஞுகை களை சூங்கினோ கை குரிமிகுந்தேவததனையாயிரிக்கினா. என்னால் கைகாலுத்தும் அவஸாங்காத ஹு மறங்குங்கவையத்திற் வெந்து எடுத்தேராள்¹² அது யானியப்புங்களுடையின்கைந்து¹³. எடுப்பு மறங்குங்க வூலிஶக்தியுள்ளது¹⁴. என்னால் அவன்ற ஹாடுதியாடிகி வேஷமைஞாட்டுக்குடி சேஷனோர் அது¹⁵ அவன்ற ரக்ஷா மாந்துமாய பாவங்காலமாயிடப்பு, புதுத ஹாடுயங்குவும் என்ன கலங்கிதமாய ஸம்பாந்திற் அவனை அக்கரை ஹ

ക്കരെ അടിച്ചുലയ്ക്കന ഒരു ചുഴലി നാറായിട്ടാണ് കലാ ശിക്കന്നതു്. അതി ദ രൂദാനമായ ഇള ബുദ്ധിശക്തിയെ പലപ്പോഴം എൻഡ വുച്ചിച്ചാക്കിയും, മക്കിൽ, ഉപാധാരി എന്നാറിത്യാഥി തത്ത്വിലുകളിൽ സമൃദ്ധായത്തിനാം പ്രത്യേക പ്രക്രികൾക്കാം ഒരു വാസ്തവ ശാരം മാറ്റി ദിനം ദാനവേ അന്നതു്. പ്രക്ഷീ, അതു സപർക്കൂജാതാമ്രതു് വാണിജ്യാസ കതികൊണ്ടി നിറപ്പാനം കൗക്കൈ നിരത്താനം, ബുദ്ധ ത്രിശ്രീ ദ ദക്ഷിംഗ് ഉത്തരാനം, മിനാൽപ്പുംഖിൽ പ്രകാശി ഫ്ലാൻം, സുത്രങ്ങ തുക്കിനോക്കാനമായി കല്പിക്കുപ്പെട്ടതാ യിരിക്കാം. രെനബ്സ് പരിയുന്നപോലെ ബുദ്ധിശക്തി വെ നു ചെരേംഡതായ ഒരു സൂലമുണ്ട്. അവിടെ അതു എ ത്രിച്ചുരുതാം. ഇള സ്ഥലത്തേക്കു കുമുണ പോയിപ്പോ യി സ്ഥിതിവ്യത്യാസം എന്ന ചാലിലായി ലോകം വീജിട്ടം വിണ്ടും പ്രവർത്തിതമാകയും ഇത്തന്നാസരിച്ചു നമ്മക ഇതൊന്ന ഭേദത്തെ സമീച്ചിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ഇങ്ങിനെ ഉന്നതോന്നാതമായ ഇതൊനം ലഭിക്കുന്നോ നമ്മുടെ സ്ഥാനം എവിടെയാണു്? ഒരുക്കാലാത്തരു വെ ത്തിം എന്ന അറിയപ്പെട്ടുകൊന്ന ആപ്പും ഇപ്പോൾ ഓട്ടി ജീൻ, ഫെമ്പ്രൂജീൻ എന്നി രണ്ടു വാതകങ്ങളാൽ സകലിത വസ്തുവാണുന്ന കണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഓട്ടിജീൻ എ നീവകളുടെ സ്ഥിരിച്ചെന്നാണു്? ഒരുക്കാലാത്തരു ദൈരീറു 'ദ ത'മായി അറിയപ്പെട്ടുകൊന്നതു് ഇപ്പോൾ ഒരു സമർത്തു വ്യക്തായി എന്നമാത്രം. ഇതിൽ കുട്ടി ചായി നമ്മകു് എന്നു ണ പദവാൻ സാധിക്കുന്നതു്? ബൈയോജി, ജീയോജി, ഫീസ്യോജി, അസ്യോജി, ചാസിന്റു്, കെമിസ്റ്റി എ നീവകളിലും മാഷ്യബുദ്ധിവിജ്ഞയകാശങ്ങളായ മറ്റു സകല ഇംഗ്ലാന്റജാവകളിലും അന്തർദ്ദിവിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഒരു മഹാത്മായ അന്നശാസനം ഉണ്ടു്. 'ഇതേവരത്തെന്ന നിനക്കു് പ്രവേശം ഇതിന്പുറമില്ല' എന്ന ഇള അന്നശാസനഗാർജ്ജനം

முஷ்ணிக்கொண்டயிரிக்கண. நான் இது வகவைக்காதெ
முனோடி போகுமுதாடு இதில் அந்தப்பெரிதுமிக்கண ம
மஸும் வெளிவாயிக்கிடேங்கதிர் பகரம் கரைக்குடை ம
மனவிப்புமமாயித்திரைக்கும், நிறநிறமுறைநாடும் பு
தேர்கோட்டுக்குத்தேயாடும் குடியிச்சி இந் அதைநானேப்பூண
ஞானின்றை பலமாயி இந் அரங்காப்பாட்டையை கேட்க
க்கைப்படிக்கும் செய்கின். இந் தத்பாத்தையாளோ யூரோ
பீதி ஸாக்டிலீஸும் இந்யூயில் துரிதக்காலாமாற்றும் ஸமா
பிதிட்டிக்குது. தால் அதைநான்முடித்தின்றை கரியித
ஏதானம் கடிகரி பெருச்சிக்கூடிக்கண செ கடியாளோ
ஏஞ் நூட்டன் அலகாராந்துப்பதித் தெரத்திட்டிது
இந் தத்பாதை அடிப்பமாநமாகவியாளோ. கரம் கைது
கூடி வெழுதும் கெகயிலெட்டுத் தெருமாளாங்கு வோய
தேதாக்குடி கூடியுன். எடுநால் கெள்ளும் இந் கைதுகூடி
தெருத்தெத்தையை செ குலாஸுக்கூண்டித்தித் தர ஒத்து
டிஸ்ட்டு அதுவட்ட அது எடுத்து துக்கினைக்கி ஸ்டூலு
க்கியறுபாரா பரிசோயித்து அது ஜலவிடுவித் தூ
ஸங்கும் செருஷீவிகரி யமேஜும் ஸங்குசிரங்கங்களை
கடைப்பிக்கண. இந்த எடுப்பாபேசும் செப்பாலை பூரு
த்திக்குமதியும் வடிஸ்புண்டாக்ரமன்தல்லுறதியும் மறைப்பு
ந உள்ளாகாவுன் துல்லையாடும் ஸபாதாறு தேதாடு குடி
தெரோலை பார்த்துமிசுவையாளோ செய்வாய் டி
ஸ்டீல்க் காதிமைலாங்கோள் அதேமன்னாயி நிலைக்கு
அது ஜலவிடுவை கெகயித்தை ஓட்டுத் தூக்கு பிரித்தா
ஸ்டீலும் எடுந மொழுவுப்புத்தித் தீழியுன். எடுநால் அது
ஜலவிடுவின்றை யாமாத்தீயா எடுத்தையை மாண்பிலு
க்கணாரிக்க இந் நினைஞ்சு தொநை க்ராங்கா டிஸ்ட்டுலோ
அறுவதையை விவரத்துப்பும் கூவாலும் அரங்காலும் மே அங்கு
லூரும் தெரையாளோ. இண்டெரையாளோ இந் பார்த்துக்கூடுதை
அரங்குவக்ரமாய் அவசரங்கள்!

“എന്നറ്റി തുപ്പമായ അറിവു” “എനിക്കൊന്നം അവിബാൻ, അടിസ്ഥാനം” “എൻറെ അഞ്ചാനം എത്രയോ നിസ്സാരമാണ്” എന്നിങ്ങനെ ആവത്തിച്ചു പാട്ടുവെക്കിലും മനഷ്യൻ മറുള്ള ജീവികളേക്കാൽ ഏററാവും ഉത്തുപ്പണിന്തനായെങ്കിലും ഇതേസുഖമായിച്ചു അഹങ്കരിക്കുന്നതിനോ സ്വപ്നികത്താക്കൽ നാംതനുണ്ടാണ്” എന്ന അഭിമാനിക്കുന്നതിനോ ന്യായമില്ല. നദ്ദേശ കുടാതെ ലോകത്തെ ഏതെല്ലാം ജീവികളാണ് ഉള്ളിതെന്നപോലും നമുക്കു അറിവാണ് ചാട്ടല്ല. അവയും എന്തുശക്തിയാണ് ഉള്ളിതെന്നോ നമുടെ ചുറും കാണാനു ലോകത്തിന്റെ സ്വന്താവും എന്നുണ്ടെന്നോ നമുക്കു” ആജഞ്ചാതമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. നാം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒഴുവിനേയോ നാം നിവസിക്കുന്ന ഇം ട്രിയേയോ നക്കുത്രാജിയാൽ പ്രശ്നാഭിതമായ ആകാശ തേതയോ പററി നമുക്കു” സന്തുഷ്ടന്മായ വല്ല അഞ്ചാനവുമുണ്ടോ? പ്രാന്തത്തു ഇം ലോറി സംശയം പ്രിഞ്ചസിമകമല്ലെന്നും, നമുടെ ഇം ലോകത്തെപ്പോലെ ലക്ഷ്യാപിലക്ഷം ലോകങ്ങൾം ഉണ്ടെന്നും, സ്വപ്നിജാലം ആക്രമ്പാതെനെന്ന അനുഭിന്നുംപ്രമാധ വിധം ഫോറമനമാണുണ്ടാണ്, ആജഞ്ചതെ, ദൗണ്ടിംഗ്, ഫോറമാഡാനും തെന്തിബല്ലും, ഇന്ത്രാസൈവനി ചുഡിനിവേശം, കായലുമുഖിയ എന്നിവക്കാണു്” നാംതനു വാഹാമഗ്രാഹംമാരി നിസ്സാരരാണുണ്ടാണ് നമുക്കു അറിവാണ് പാടിപ്പേ? മഹാത്മാ എന്നാത്തിത്തവുമായ ഇം ലോകക്കാശത്തിലുള്ള വെറും ദരാശകളുംരു മർത്തു്.

ഇരു ആക്രമണിക്കുമായ നിസ്സാരത നികത്തുന്നതിനും മനവുന്നതും ദിവസരില്ലെന്നുണ്ടു്. അതു അവക്കുന്ന ഭാവനാ ശക്തിഭാഗമാണു്. മനഷ്യചിത്തത്തിന്റെ ശക്തിയെ വിളിച്ചുവരായും ഒരു ഭാവനയെന്നില്ലെന്നും നോക്കുന്നപക്ഷം ഒരു മുഖ്യവാദം മനഷ്യനു ഇവിടെ വെന്നിക്കുന്നുണ്ടു്. സംഗ്രഹാകാശിമുഖാംശം അവക്കുന്ന ആരാധനാ പ്രയോഗം

യാത്രണംതന്നെ പ്രതിബേദ്യിക്കുന്നില്ല. അല്ലോ, "മഹാ തന്നെ മനഷ്യരക്കി നിന്നെ ഉറംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്ത ദാ ലിന്ഗസങ്കേതമായ ശർംവിട്ട് മുക്കിലായ്ക്കായി സർവ്വശ ക്രതിനികടത്തിൽ സാധ്യം പ്രാഹ്യിക്കുന്നതിനായി ഒരു നീ നീ ഗനം ചെയ്യാഡും. ഇങ്ങിബേ ഇക്കായ്ക്കിൽ മാത്രം മനഷ്യൻ എറുവും ഉത്തമനം അതാണ്".

ഈ ഭാവനാശക്കിയേക്കാൾ ഉം തുജ്ജതാമായി മന ശ്വസിക്കുള്ളൂ ഒരു ശക്തിവിശ്രഷ്ടം നിത്യവും അഭിനന്ധവും യാ ഡയത്തിൽ പരമാനന്ദം പ്രാഹ്യിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശക്തിതന്നെയാണ്. ഭോഗാന്നധകാരത്തേയും മനോധരമായ ചട്ടപ്രകാശത്തേയും ഒരുപോലെ ഗണിക്കുന്നതിനും മനഷ്യരക്കുട്ടിയും മഹന്നിയും പരത്രാഘാഷിലത്തേയും ഒരുപ്പജ്ഞപ്രതിഫലകമായ അപകാരകാരിതയേയും ഒരു പോലെ വിചാരിക്കുന്നതിനും, സൃഷ്ടാസ്ഥമന്നത്തിൽസന്ദേശംനുണ്ടാവണമെന്നും മനോധരമായ മല്ല ശാന്തംചെയ്യുന്ന ഒരു കോക ലഭത്തേപ്പോലെ ആട്ടകാരേതിനിലെക്കു പറന്നുത്തുന്നതിനും തന്നെത്തുനെന്നെന്നു സൃഷ്ടി ചെയ്യുന്ന അംബവരവും ആകുന്നതിനും ഇഴ ലോകത്തു ഒരു സകലതുമായി ചേരുകും പ്രാഹ്യിക്കുന്നതിനും അഞ്ചിത്ര ആനന്ദമടങ്കുന്നതിനും മനഷ്യനും ശക്തനാക്കിത്തീക്ഷ്ണനും ഒരു പ്രത്യേകമഹന്നിയുത്തുണ്ട്. അഭാൻ സ്വപ്നാസ്ഥി നേടാനും അഭവണ്ണു ശരിവരത്തുനുണ്ട് ജയിപ്പൂരം, മ്രു വോട്ടകുടി വിലയം പ്രാഹ്യിപ്പൂരം പ.ജജിതമായ സമുദ്രത്തേയും, ഉന്നതമായ പ. വ്രതത്തേയും പ്രഭാപുജ്ഞാഭൂയ നക്ഷ തുണ്ണുണ്ണും, മുഖിതണ്ണുണ്ണും ജയനിർമ്മാണങ്ങളും നോ യിക്കാബ്ദാം സംബന്ധിക്കുന്നതു ഇന്ത ശക്തിവിശ്രഷ്ടരായ മാത്രമാണ്. ഇഴ സംഗ്രഹിയെന്നംബുദ്ധിയും പരദുന്നപ ക്ഷിം സ്വപ്തിജ്ഞാഭുണ്ണുംവെച്ചും അഭവണ്ണമാത്രമാണ് അതു തന്മാർ. കോപം, നീചത, ഭേദജ്ഞം, എന്നും പോഷണി

തയം തീണ്ടകപോലുംചെയ്യാത്തതു അവനെന്നാണ്". ഒരു ശ്രീഹക്തിയുടെ അമർഷാധിനതയും, ഇതിയാദ്ധ്യക്ഷത ക്ഷേണം ദൈവലം നിസ്സാരങ്ങളായി പറന്നപോകുന്നും ഇത് അവശ്യമിലാണ്". "അപ്പാഴാണ്" അവൻ"

“അമമസ്തി പരമ്യാസ്തി
ബുദ്ധാസ്തി പ്രഭവാസ്തിപ്രഥമം,
സർവ്വലാക്രൂഷ്ണയാസ്തി
സർവ്വലാക്ഷാസ്തി സോസ്തിപ്രഥമം.”

എന്ന മെഞ്ഞേപ്പനിഷദ്പക്രാന്തിനെന്നാത്തു ഗാനം ചെയ്യാവുന്നതു് അതായതു്, എന്നും എന്നും തന്നെ എന്നും തന്നെ ഇതരൻും, എന്നുംതന്നെന്നാണ്" ബ്രഹ്മാവു", എന്നുംതന്നെപ്പജ്ജിക്കത്താവു്, എന്നുംതന്നെന്നാണ്" സമസ്തലോകത്തും, ഇക്കാണംനു സർവ്വലാക്രൂഷ്ണയാണു്", എന്നും അതാണു് ആത്മാവാണു്. ജനനരഹിതവും സ്ഥിതിപ്പേരുന്നവിരഹിതവും, ആര്യ ആത്മാവുണ്ടല്ലോ എങ്കിലും എന്നാനിനെന്നാണോ വഡ്യ"ഗതിനു്" മനിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതു്, തീയും എരുക്കാൻ സാമ്പ്രദായാണു്, വെള്ളത്തിനു നന്നയ്ക്കാൻ ക്ഷേണാത്തതു്, കാഡിനു സ്വർഗ്ഗലിപ്പാൻ ശക്തമല്ലാത്തതു്, ആ ആത്മാവു എന്നുംതന്നെന്നാണു്, മരജ്ജപ്പുണ്ടാവത്തിനേൻ്റെ ആത്മ നീക്കമായ രേന്നതും ഇവിടെന്നാണു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.

പ്രഖ്യാതാം.

ഗമാലക്ഷ്മാത്രമല്ല അനാനം.

ജനങ്ങൾ ചെറുപ്പുകാലാരുതു കുറയോക്കു മടിയന്നാരായിട്ട് വേണം മുരിപ്പാനുള്ളതു്. മുദ്ദേശം അംഗങ്ങളും കന്നും രണ്ടും ചെറുപ്പുക്കാർ വില്ലാരോപകളിലും ലോകരംഗത്തും ഒരുപ്പോലെ വിജയികളായാണ് എന്നു വരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ വില്ലാത്മകളിൽ ഭ്രഹ്മപക്ഷവും സ്ത്രീസ്ത്രീവിജയത്തിനും പരിക്ഷാബുദ്ധരും തിക്കംവേണ്ടി ആര്യഗ്രൗഢക്കുകൈ കൂടുതു് ദുർവിൽ യാമാത്മ ജീവിതത്തോടടക്കംവോടും വളരുന്ന പിന്നാണിയിലാണു നിന്നുംചോക്കുന്നതു്. ഗമാലങ്ങൾ അവയുടെ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നുണ്ടു് നോക്കുന്നപക്ഷം നല്ലവതനും. എന്നാൽ ജീവിതരിതിയെ കുണ്ഠിച്ചുകൊഞ്ചുകു എന്നതു സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കേവലം നിഃജീവജലം യാണെങ്കും മാത്രമാണു്. അതികടിനമായ ഗമപാരയണത്തിൽ ആയാസം ചെയ്യുന്നവരും ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു അഭിപ്രായങ്ങൾ തുപിക്കരിപ്പാൻ സാധിക്കുന്ന യില്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വില്ലാഭ്രാസകാലത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കു. പാരശാലകളിൽ മാജരാകാതെ പുതുതിരാമങ്ങളുടെപ്പറ്റി നടന്ന മണിക്രൂരുകൾ സ്ത്രീകളിൽ മുക്കുന്ന ഉറക്കരത്തുങ്കാരിയ മൺിക്രൂരുകളുകളിൽ എത്രയോ ഫലപ്രാപ്തമായിട്ടു് കാണാം. എന്നു സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമാണെങ്കിൽ താൻ എൻ്റെ ചെറുപ്പുകാലത്തു കരുണാധികം നാടി വില്ലാലയങ്ങളിൽ മാജരാകുന്നതു ചുതിച്ചുണ്ടു്. വിവിധരാസ്യങ്ങളിലേയും ചില തത്പര്യങ്ങൾക്കു അഭ്യസിച്ചിട്ടു്. ആ അനുനാമമാണും താൻ മുഴുപ്പാം വിട്ടുകൂടിയിട്ടു്. എക്കിലും ഒരു അലഘംകാർമ്മത്തിൽ തെരുവാമികളിൽ നടന്ന ലോകരംഗത്തുനിന്നും പഠിച്ചിട്ടു് തത്പരങ്ങളുടെ സ്ഥാനം താൻ മുൻപംനേതവയ്ക്കുകളിൽനിന്നും താഴുണ്ടു്. അതുപോലെ ഒരു കട്ടിക്കു ലോക യോഗത്തുനിന്നും പരിപ്പാനില്ലെന്നു വിശ്വരിക്കു

നൗമങ്ങളിൽ അതിനു കാരണം അവൻ ദന്തനെ പറി
പ്രാണിക്കു സാഹത്യം, വിശ്വേഷം ഇല്ലാത്തതുതനെയാണ്. അ
വൻ വെളിയിലിരഞ്ഞി മുക്തിയുടെ മരനാമരത കണ്ടു കാ
രോ ടാംബേറം പരിക്കെട്ട് ചേതോമരങ്ങളുായ കാം അം,
മുഖരിതമായി പ്രവർദ്ധിക്കുന്ന തടിനി, ആനുഡക്കരമാ
യി ഗാംഗചെറുന്ന പക്ഷികൾ എന്നിവ കണ്ടു ലോകത്തി
നീറി ഭാസുരതയെ ആ വിധം മനസ്സിലാക്കെട്ട്. ഇതു വി
ഭ്രാന്തമാവുകയില്ലെങ്കിൽ പിനെ വിഭ്രാന്തം എന്നാൽ
എന്നാണു എന്നതനെ തൊൻ ചോദിക്കുന്ന ഇപ്പുകാരം
യാമാത്മവാദാഭ്രാന്തം ചെറുന്ന രഥങ്ങളും കൊക്കി ശന്മ
പാരായണപട്ടവായ ഒരു പണ്ഡിതൻ ഇം വിധം ചോദി
ചേരുക്കാം.

“ഫേ ചെരുപ്പുക്കാര! നിങ്ങൾ എന്നാണു ചെറു
നാതു?”

ചെരു: — “അല്ല തൊൻ ഇവിടെ നുഖമാകിയുണ്ട്” കാര്യ
അം നോക്കി രസിക്കുന്നു.” “എന്നു ഇന്നു സ്ക്രൂജോ
കാഡേജാ നോമില്ലോ? സ്ക്രൂജിൽ ഫോക്കോഡ്?” “ഒരു
നസ്വാനത്തിനായി ഉറിയായ പ്രമാണങ്ങളും പുരാ
യണം ചെറുണ്ടോ?” “ഇല്ലാ, തൊൻ ഇംഗ്ലീഷുനെയും
കൈയീക്കുന്ന ക്രമാതിരി ജനയാനം നുബാദിപ്പാൻ ശ്രൂ
മിക്കനുണ്ട്.”

“ക്രമാതിരി ജനയാനമോ? എന്തുജനയാനമാണ്? അ
തു്?” എത്താരായറിതിയന്നുരിച്ചു ജനയാനമാണ്. എന്നു?
ശനാനശാസ്ത്രമോ പഠിക്കുന്നതു്?

ചെരു: — “അല്ല; തീർച്ചയായും ശനാനശാസ്ത്രമല്ല.”

“അലെറക്കിക്കത്തപ്പരാശ്രാമമോ?”

“അതുമല്ല”

എന്നെങ്കിലും ഓഷ്യാനോ നിങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതു്?
അതു ക്രൈസ്തവയുമല്ല.

എന്നെങ്കിലും തൊഴിൽ സംബന്ധിച്ചാണോ പറിക്കേ
ന്നതു?"

അല്ലെങ്കിലും, ഒരു തൊഴിലും സംബന്ധിച്ചതുമല്ല.

പിന്നെ, പിന്നെയതെന്തുപറിത്തു?

ചേരു:— “തൊൻ ഒരു തീയ്മ്യാതുക്ക പോകേണ്ണ സമയം
അട്ടക്കാരയി. ആ സ്ഥിതിക്കു വോൻ സഖവരിക്കേ
ണ്ണ വിധികളിട സ്പാവം, ഏതുതരത്തിലുള്ള വടി
യാണോ കൊണ്ടുനടക്കേണ്ണെന്തു” എന്നിത്രാണി മനസ്സി
ലാക്കിയാണോ. കൂടാതെ, ശാന്തിഎന്നോ സമാധാന
മെന്നോ പറയപ്പെട്ടുനാ ആ വിശ്വിഷ്ടമായ പാഠം പ
റിപ്പാനും തൊൻ ഈ സമയം ഉപയോഗപ്പെട്ട
തുറന്നു.

ഈ ഉത്തരങ്ങേക്കുന്ന ഗ്രന്ഥപട്ടവായ പണ്ഡിതനു തീ
രെ റബ്ബിക്കുന്നു. കോപാവിജ്ഞനായി അഭ്യർത്ഥം “ഈതാ
ണോ പറിച്ചു! നിങ്ങളോക്കെപ്പോരും തൊലകയുമില്ലല്ലോ”
എന്നമാത്രം പറയുമായിരിക്കാം.

ഈ പണ്ഡിതൻറെ അഭിപ്രായം തന്നെയാണോ “ലോ
കത്തു എല്ലാം പുരപ്പെട്ടവിക്കുന്നതു”. വിദ്യാസമീ
രവും, ശാന്തിയവുമാം” പേരകൊടുക്കാതെ യാതൊരു ത
ത്പരാജീവം തത്പരാജീവയല്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു അനേകപ്പണി
ണം നടത്താം. എന്നാൽ അതു പണ്ഡിതാലിമതമായ
രിതിയിലുള്ള ഒരു അനേപാശണമല്ലാത്തപക്ഷം അതു” അ
നേപാശണമാകയില്ല. സകലവിധത്തു മാത്രം അഭ്യാന്വേഷം ചെയ്യു
കാൻ ഒരു കിണററിഞ്ഞു അടിത്തട്ടിൽ അബ്ദുക്കിൽ ഒരു
ബലഘോഷപ്പിഞ്ഞു സ്‌ഹടികാലുത്തിൽ എന്നാണോ” പ
ണ്ഡിതനില്ലാതെ!! മരംപ്പാണു ലോകാന്ത്രവം മൃദുവൻ
തന്നെ അതിമഹത്തായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണോ. അതിൽ ഒ

ഞന്നംശാസ്ത്രത്തപ്പോൾ വിസ്തൃതിക്കുന്ന ഇത്യപത്രം അഭ്യർത്ഥിച്ച് സംഗ്രഹിത കലക്കേട്ടാനന്തരിക്കുകയെന്ന മുദ്ധത്താം അഭ്യർത്ഥിച്ച് സംഗ്രഹിത കലപോലെത്തന്നൊന്നാണ്" പരമാത്മം എന്നും ഏകാംഗിക്കുന്നവും, രാത്രികാവാദാദ്വാരിൽ പുസ്തകവായനക്കാഡി സമയം മുഴുവൻ വ്യയംചെയ്തിട്ടുള്ളവരെക്കാറി, ഒരു ബുദ്ധി മണിനാം സാധാരണമന്നും" അവബന്ധിക്കുന്ന കണ്ണിൽ കാണി നാതും ചെവിയിൽ കേരംക്കുന്നതും മാത്രം അന്യാരമാക്കി നോക്കുന്നവും സന്ദേശകരമായ വിധത്തിൽ ശരിയായ വില്ലോഡ്രാസം ലഭിക്കാമെന്നുള്ളതാണ്". മാത്രമല്ലകൂടുതലുള്ള ശാസ്ത്രത്തപ്പോൾക്കും" അന്തിമമായി അല്പം ചില തു ജീവജീവായ അഞ്ചാനങ്ങൾം സമ്പാദിപ്പിച്ചാണാളിൽത്തന്നെ. എന്നാൽ അതും നിശ്ചാരം ചുറാറു തന്നൊന്നാണ്" ഉള്ളിട്ടു". അവയെ കണ്ണപിടിക്കുന്നതിനും" ജീവിതത്തിന്റെ സ്വഭാവ രമാധി കാശം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കും. പഠിച്ച രണ്ട് കൂട്ടകൾക്കും മരക്കുന്ന അന്തിമാഷാവാക്കുകൾക്കും രണ്ട് കാണാതെ പറിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ വില്ലോഡ്രയാളിതന്നൊന്നു അവനേക്കാറി തെരഞ്ഞെടുവിട്ടിരിക്കുന്നതും മനസ്സിലാക്കുവൻ ജീവിതത്തിൽ പ്രയോജനകരംബുള്ള പലേ പാരംജീവമാണ്" ഈ സമയംകൊണ്ടു പറിക്കുന്നതു. മാത്രമാണിയം കിട്ടിയാൽ വായിക്കേണ്ടതു" എന്നു പറിനെന്നെയേന്നോ, നല്ലതരം പുകയിലും എത്താണുനേന്നോ എന്നും ആളുകളോടും സംബന്ധിച്ചും ചെയ്യേണ്ട രീതികൾക്കും ഇന്നിനന്നിവയാണുനേന്നോ അവൻ ഈ സമയംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയെന്നവരാം. യുവപ്രായത്തിൽ ഗുമാ അള്ളമായി നിരതരം പടബുട്ടിയിട്ടുള്ളവർിൽ പലരം എന്നും തെളിയിൽ ഒരു സാങ്കേതികശാസ്ത്രം, സംബന്ധിച്ചു" എന്താണു" അവിയാവുന്നവരായി കാണാമ്പുട്ടുകയും, ശിഖ്യമുണ്ടുള്ള ആസൂത്രരണ്ടുമായ ജീവിതഗതികളെപ്പറ്റി തുക്കുമാറം, ദിവാന്നമാറംഞ്ഞയി ഭൗമികക്കാരുമല്ലേ ചെയ്യുന്നതു"?. ധാതൊന്തെ വില്ലോഡ്രാസവും സിലിക്കാതെ

ആജീവനാന്തം മുമ്പനാരായി തന്നെ വർത്തക്കന്ന അന്നേ കമറേകൾ ആളുകൾ വളരെ സന്ദൗന്തരായുമിരന്നിട്ടണ്ട്. എന്നാൽ നന്നിലും പ്രത്യേകിച്ചും ആവാക്കിക്കാണിക്കാതെ ഉണ്ടാസിന്നും അതാഘോകനും; അവൻ ജീവിത ലിതിതന്നെ ഒരു പ്രത്യേകതരത്തിൽ. അവൻറെ ശരീരസൗഖ്യവും, സാമ്പത്തികവും പരിപാലിക്കുന്നതിനും അവനു ധാരാളം ഒരു കുത്തും ചിട്ടിയിട്ടണ്ട്. ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും ഒരുപോലെ അരോഗ്യപ്രദമായവിധതിൽ ശ്രദ്ധിവായവേഴ്സ്റ്റുനു സ്ഥലങ്ങളിൽ അവൻ കാബാ നാധികം സമയം കഴിച്ചുകൂടിയിട്ടണ്ട്. ജീവിതംഎന്ന മഹത്തുറമ തിന്നേൻറെ അശായതതപ്രാഞ്ചിക്കാഡിയ ഭാഗം അവൻ ശരീരക്കു പറിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിന്നേരു തുണ്ടും അരംബിന്നും അരംബിന്നും അതിന്തുമായിട്ടുണ്ട്. ഉണ്ടാസിന്നും ജീവിതം സംബന്ധിച്ച ലഭിക്കുന്ന അംശാനം, ഒരു ഭാഷാവിഭാഗത്തിനും സാമ്പത്തികതയുമായിരുന്നുണ്ടിൽക്കിണ്ണോ, വാവ യകാരുവും പുശ്പതന്നേരു ധനസംബന്ധത്തിനുണ്ണോ ലഭിക്കുന്ന അംശാന്തരങ്ങൾക്കാം എത്രയോ ശ്രദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവ ദിവ്യാക്ഷരങ്ങൾക്കാം ഉണ്ടാസിന്നുണ്ടുള്ള മരുദായ പ്രത്യേകത ലോകജനങ്ങളാൽ അവനു സിലുക്കുന്ന വിശേഷവും ഒരു ദിവ്യഭ്രംബാധികാരിയുമായിരുന്നു. മറ്റ ജനങ്ങളുടെ ഭാരാ പ്രത്യേകക്കാലിനിവശങ്ങളിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ശിഗ്രസാധാരണ മായ സംതൃപ്തിപ്രയ മനസ്സിലാക്കുന്ന അവനു അവൻറെ അഭിനിശ്ചയങ്ങളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപാധിനമായ ഒരു പാലന്തലീലം മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. മുൻകുട്ടി തയ്യാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം അവൻ ആരോപ്പുറിയും പറയുന്നതല്ല. എല്ലാതരത്തിലും ആളുകളേയും, അവരുടെ അഭിസ്ഥായങ്ങളേയും പററി പറയുന്നതു കേരക്കുന്നതിൽ അവൻ വളരെ ശാന്തതയോടുകൂടിയവനായി കാണപ്പെട്ടുന്നു അവൻ അംശാധാരങ്ങളും വല്ല ലോകതതപ്രാഞ്ചി

ತ್ತಿಂ ಪ್ರವಾರಪ್ರಫಲತ್ತಾಗಿಲ್ಲಾಯಿರಿಕೆಂ. ಪರಮೇಶ್ವರ, ಗ್ರಹಣಣ ತೀರು ಕಾಣಿಸಿ ಪಚಿಪ್ರಾಳಿಕರಿಂ ಪರಾಗತಿನಿಗೆ ಅವನ್ನು ತುಗಿಂತುಕಾಣಿಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ಶಿಲ್ಪಿತಮಾಯ ಪರಾಮಾಧ್ಯ ಅಂದಾಂ ಅಥಿಸ್ಯಾಯಾರಣಾಮಾಯ ಈ ಜೀವಿತಸಂಖಾ ಅವನ್ನು ವಿವೇಚನಾರೀಲಂ ಎನ್ನ ಸೆಂದಿತಿಫೆಹಡಿ ನಿಯಿ ಕಣಂ. ಅವನಿಟ ನಿಂಬಾಕಾಣ್ಣ ಅವನ್ನು ಚುರಿದಂ ಗಣಕ ಶ್ರೋತಿಕಿಂಗಾಪಕಣಂ ಅತಿಮಂಗಾಹರಣಾಜ್ಞಾಯ ಎನ್ನಾಗಣಿಲ್ಲಾಂ ಕಾಷ್ಟಿಕರಿಂ ಕಾಣಾಂ. ಹಾರೇ ತಲಮಡಿಕಳ್ಳಿಂ ಬಬರಾಜಾಷಳ್ಳಿಂ ಉಣಿಯಿ ನಿಯಿಕಣಂ ವಿಭಿಂಣಂ ಯಾಂತಿರಣಾಜ್ಞಾಲೆ ಕೋಲಾಹಲ್ಯ ಅಂದಿ, ಎನ್ನಾಂಬಾಯಿದ ಮಂಬ್ರತಣಂ ಪಚಿಪ್ರಾರವತಾಗಿ ವಿಶಿ ಶ್ರಿಪಾಲಾಜ್ಞಿ ಮಣಾಹರಾಪ್ರಾಣಣಂ, ಶೀಪಪ್ರಾರಾಜಿಯಾತ್ರ ಪ್ರಕಾರೆಮಾನಣಳ್ಳಾಯ ಗ್ರಹಣಾಪರಿಭಾಗಣಂ, ಏನ್ನಾಫ್ರಾಂ ಸಂಗೌರಾಷ್ಯಾತ್ಸಾಹಾರಿತರಾಯ ಬಹುಜಾಂಜಾಂ ಎನ್ನ ವೇಣಿ, ಪೂರಾತನಣಳ್ಳಿಂ ಅರಂಬ್ಯಾವೀಂಣಳ್ಳಿಂ ವಾಯ ಪರಿತ್ರ ವಿತ್ರಂಗಣಣಂಪೋಲು ಆ ವಣ ಕಾಣಾಂಕಿಂತಿಯಂ.

ಣ್ಣುಳಿಲಾವಾಟ, ಕಾಳ್ಜಿಲಾವಾಟ, ವೇವಾಲಯಾತಿಲಾವ ಟ್ಟ, ಚಾರಿಯಿಲಾವಾಟ, ನಿರಂತರಮಾಯಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಲಂ ಅಂತ್ರ ಸಿಕಿಂತ್ರ ಬಲಹೀನತಯಿದ ಈ ಲಕ್ಷಣಮಣಿವೆಣಂ ವಾ ಹಾರಿಪ್ರಾಣಳ್ಳಿತ್ತು ಉಣಿಗಾಗಾಯಿರಿಪ್ರಾಣಳ್ಳಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ಸಾಂಪ್ರದ್ಯತಿಕಮಾಯ ಈ ಅಭಿಗಿಂಬೆಪರಾಪ್ರಕಾರಣಣಾಯಂ, ಸಪ ಕೀರುಮಾಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾಣೆಯಾಯಣೆಯಂ ವಿಶಿಶ್ವ ಪರಾಯಣಾತಾಣಂ. ಏತಾಪ್ರಕಾರತ ಜೀವಿಪ್ರಾಂ ಸಾಯಿಕಣಿಲ್ಲಿಸಿ ವಿಶಾರಿಕಣಾ ಜೀವಿಪ್ರಾಣಣಾಯ ಈತಾಂ ಸಾಯಾರಣಾಕಾಣಣಳ್ಳಿ. ಇ ಶ್ರುತಿರಣೆಹಕೆ ಅಡಿಶ್ವತ್ತಾರಣಿ ಇಂತಾತ್ತಿಂಪುರತ್ತಾರ್ಕಾಣ್ಣ ವರಿಕ. ಅಂದಾಂ ಅವನ್ನು ಕನ್ನಪ್ರಾಳಿತ್ತಾರುಹಣಿ ವಸ್ತು ಕ್ರಿಯಾ ಲಣಣಿಫೆಹಡಂ ಅಂತಹಕೆ. ಆಗ ಪುತಿಯ ಜೀವಿತಗಾಣಿಯಾಯ ಸಪಾಳಿಗಿಂಬರಣಣಳ್ಳಿ ಯೋಜಿಪ್ರಿಶ್ವಕಾಜ್ಞಾವನ್ನು ಅವನ್ ಪೆಟ್ಟಣಾಪಾಣ್ಣ ಅಂಪ್ರಾಂ ಅರಿಂಬಾಂ. ಪೆಟ್ಟಣಾಂಕಣಾ

സമിതിവ്യത്രാസങ്ങളോട് യോജിച്ചപോകവാൻ അവരെ ക്കൊണ്ട് സാധിക്കയേറില്ല. അവക്ഷേ എന്തെങ്കിലും വിശകലക്കാവശ്യമില്ല എന്നതിനെ അതിനായിട്ടുമാത്രം ഉപയോഗിപ്പാൻ അവക്ഷേ നിശ്ചയമില്ല. അവരും ഒരു വകിയുമായിനിന്നു അവരോടു കാരണമുണ്ട് ആത്മജാപിക്കാതെപ്പോക്കിൾക്കും അവർ അഞ്ചിനെ നിന്നനിലക്ക് നിന്നപോകുന്നതാണ്. അവരോടു വേണ്ടതു് ഉപഭോഗിച്ചുതുക്കാണ്ടു് ഒരു ഫലവുമില്ല. അവക്ഷേ ഉംസിനമാരാവാതെ സാധിക്കയില്ല. അതിനുവേണ്ട വിശാലാദ്ധ്യത്തും അവക്കില്ല. അവർ അവിടെ അവരുടെ സമയം ധനസ്ഥ്യാദിമാർജ്ജം ഹല്ലാതുപക്ഷം ഒരു മോഹാലസ്യത്തിലെന്നാണുംലെ കഴിക്കുമായി കിക്കാം. അവക്ഷേ എന്തിക്കൊള്ളുന്നതിനായി യാതൊരുജോലിസ്ഥലവുമില്ലെന്നവരട്ട്, അവക്ഷേ വിശദപ്പോ ദാഹമോ തീരേ തോന്നുന്നില്ലെന്നും വരട്ട്. ഇല ലോകമുഴുവൻ അവക്ഷേ ഒരു വെറും മണ്ണലൂരണ്ടുമെന്ന അപ്പോരം തോന്നിപ്പോകുന്നതാണ്. ദലംത്വക്കന്നതിനു നേന്നു രണ്ടാമണിക്രൂരുതാമസമുഖായിരിക്കു ഒരു റഡിത്വേദ്യുഷനിൽ അവർ നാല്ലുന്നവെന്നവരട്ട്, അവിടെ അവർ ക്രൂംതുറന്നവെച്ചു് ഉറഞ്ചിപ്പോകുന്നതായിക്കാണാം. അവക്ഷേ അവിടെ വല്ലകാഴ്ചകളിലും കാണുന്നുണ്ടോനോ സംസാരിപ്പാൻവല്ലഞ്ചുള്ളകളിലും ഇല്ലെന്നു നിശ്ചാരംക്കു തോന്നിയേക്കാം. അവർ പക്ഷംവാതം പിടിച്ചുവരേം സമൃദ്ധായാണും വിശ്വതരോപ്പാലെ അനാജാതതനെന്നുണ്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ നന്നിനും കൊള്ളിട്ടാതുവരാണോ? അല്ല. അവർ കട്ടതെ ഒരു പുതിയിലം അഭ്യസിച്ചുവരാണ്. ബിസിനസ്സു് എന്ന പരിധി പ്രവൃത്തിശീലതാണും അവർ കട്ടക്കിക്കളാണു്. ഒരു രജിസ്ട്രിപ്രമാണത്തിലും നൂറ്റാഞ്ചു ക്കെന്നതിനും സാമാന്യം കൂടിയാണും വളരെ സമർപ്പണമാരാണു് ഇങ്കുട്ട്. അവർ വല്ല പാരശ്രാമക്കുലും പരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയോക്കു അവരുടെ ശ്രദ്ധ നന്നാമതായി പരിക്കു

കയിൽ വിജയം സ്വാലൈറ്റോതിനായിരുന്നു. എപ്പോൾ ലോകരംഗത്തു മുൻമാർ അവർ സമർപ്പണമായി പൊതുമാ ദിനത്തുക്കുണ്ടി. പക്ഷെ, അവരുടെ ഓരോ കാസ്റ്റഡിംക്കായി പാട്ടുവെച്ചുന്നതിനേ അവൻകു നേരിട്ടുള്ളൂ. വിനോദം യാ തൊന്ത്രിലും ഏപ്പുട്ടുകാതെ എപ്പോഴും വേലു വേലു എന്ന മുത്തുമുഖമാരായ അവർ കേവലം സങ്കീര്ത്തനയും കുലാശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏകദേശം നാല്പത്തു വയസ്സു മു യമാകന്നതോടുകൂടി ലൈക്കികമായ സകല സ്വഭാവങ്ങളി കളിൽനിന്നും പരാബോമ്പവമായ ചേതോപ്പുത്തിയോട് കൂടി യവരായിരിന്നിരുന്നു. ബാലപ്രായത്തിൽ അവൻ പാവകളം കളിപ്പുട്ടുക്കുള്ളമാണി രസിച്ചിരിക്കാം യഥവന്നതിൽ ചെറൻ കട്ടികളുടെ പുറകെ നടന്നിരിക്കാം എന്നാൽ എപ്പോഴും കുട്ട ആവിധത്തിലിട്ടു സകലസ്വാംഘട്ടികളിൽനിന്നും പിൻവാങ്ങിയുള്ളനിമിത്തം യാതൊന്ത്രിലും ഉണ്ടാക്കില്ലോ തെ ജീവിതസൗഖ്യങ്ങളും ആനന്ദിക്കുന്നതിനും നിവൃതിയില്ലാതെയായിത്തിന്റെ രിക്കനും മുതിനെ ജീവിതത്തിലെ വിജയമെന്നു തൊന്തുകയല്ല.

നിരന്തരമായ ഉപുത്തിലെത്തിൽ എല്ലപ്പട്ടനാ ക്രമം വൻ ആഴിലകോണ്ട തന്നെത്താവന ഉപദ്രവം സമിക്ഷ മാത്രമല്ല, അംബരൻ ഓൺയൂസ് കൂടുകളിൽ സ്ഥാപിതമായം ഖന്യുകളിൽ ചുങ്കന്തിൽ എല്ല വാഹനങ്ങളിലും സവാരിചെയ്യേം യാത്രയാ പരിവിതമാണവനവകംകൂടി ഇല ഉപദ്രവം സമിക്ഷന്തിനു പാതയ്ക്കിത്തീക്ഷ്ണം. എത്തെക്കിലും ഒരേ ദരംതൊഴിലിൽ നിരന്തരമായി എല്ലപ്പട്ടകൾനുംവന്നാൽ മനുഷ്യരജഭായ മറന്നേക്കും കാഞ്ഞണ്ടിൽനിന്ന പിന്മാറുക എന്നതുടെ വക്കാതാഴും? ക്രമാശം സർവ്വപ്രധാനമാണി ആഗ്രഹിക്കുന്നതു എന്നും എജിനൈറുകൾ സിലിക്കേന്നതും. നില്ലുക്കുപാതമായി

ஸங்காரிக்கொட்டுக்கூடும், ஜிவிதங்களத்திற் அல்லிக்கியிழுவும் பெல்லிபூர்வுக்கண்ணும், ஈலாஷாநியாமக்கண்ணும், அதிருப்பேயைக்கரண்ணுமாய மிக்களாக்கண்ணும் உபாஸிக்கத்துடைய காரை பூதிமலாக்கண்ணும் மாறுவே ஏற்கிறக்கான் ஹடஷுஷு. எடுவென்னால் ஒரு விஶேஷபூர்ச்சி கங்கத்திற் பூதுக்கு வாக்கை நாடுவார், பாட்டு வநிதாரதைண்ணும், எடுவீர்வு மாறுமூல் காரைக்காரண்ணும் அல்லிக்கியிழுவது^१. பூதுது, ஹவுக்காட்டுக்கொள்கிரிக்கொவாயும் ஏற்குறையிழு மண்ணுதாய நூல் செழுநாவாயும், பொதுவேயுஷு உடேற்றுத்த லாக்கை காரை ஞாக்கண்ணும் அல்லிக்கியிழுவது^२.

അന്തിമപ്രധാനങ്ങളിലും വലിയ കഴുതകളിലും സമീച്ചി
മാത്രം ആരക്കെങ്കിലും എൻ്റെക്കിലും കാൽപ്പണം നാഭ്യൂഫി
എക്കാട്ടക്കണ്ണവരോടുമാത്രമേ ലോകത്തിന് നബ്ദിയുള്ളബേം
നാം കാണണമണ്ടി. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ അന്തർ വഹിര
കഴുതകൾ സമക്കിന്തിനമാത്രമേ നബ്ദിപ്രകാശിപ്പി
കയുള്ളബേം വിചാരിക്കുന്നതു മുഴുമായ ഒരു വേദേഹ
പുത്രിയുടെ ഫലംതന്നെയാണ്. വെറുംനേരമ്പോക്കകൾ
മാത്രം അടങ്കിയതായ അബൈട്ട ഷേജ്ഞകലാസ്ഥിതി എ
ഴുതെഴുതി ഒരു സ്നേഹിതൻ നിഃംഗക് അയച്ചതന്നെ
വെന്നാരിക്കുന്നു. അമ്പവാ മരീഡാരം എഴുതി ഒരു പഠി
തന്നെപ്രധാനമായ ഒരു ഉപന്യസം വായിച്ചു നിഃംഗം കു
രെ അധികം രസികന്മാവെന്നാർക്കുന്നു. അയാൾ ആ ക
ലഭാസ്ഥുകളെ അയാളുടെ ജീവനാധിയുദ്ധത്തിലുള്ള രക്തം
കൊണ്ടി സേചനം ചെയ്തപ്പെട്ടുണ്ടാക്കിയാണിത്തായി മാത്രമേ
നിഃംഗകൾ രസകരമാക്കുന്നുണ്ടാ? ആ സ്ത്രീപ്രലഭായക്കണ്ണായ
സഹതികൾ ഓരോ ഗൗർവ്വമേറ്റ തൃത്യാഖ്യാനങ്ങൾ എ
തുരന്താ ദു ധാന്യങ്ങളാണ്, പ്രയോജനകരങ്ങളുമാണ്". കാ
രണം മരീഡാനമല്ല- അവ ഉത്തേവിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കു
നാത്രം ധാതുകൾ അവാസങ്ങളിലോ കഴുപ്പാട്ടകളിലോ നി

നാല്പാത്തിക്കാണ്ഡതന്നു. ഒരു ചുവേന്തതിന് രണ്ട് പേര് വേണം. ഒരു ഫലിതരസം കേട്ട രസിപ്പാൾ പുതിയപ്പറ്റു പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ അതുകൊം നന്നാണ്. പക്ഷേ എവിടെയെല്ലാമാണോ പരിത്യാഗശീലം ആവശ്യ പ്രേരിക്കുന്നതു്, അപ്പോളുക്കും അനുനുനു രസിപ്പിക്കുന്നതിനായി ചെയ്യുന്ന ഉഭ്യമണ്ഡലം വളരെ കുഴുപ്പാടിന്റെയും ബുദ്ധി മട്ടിന്റെയും ഫലങ്ങളുമായിരിക്കും. യോഹൃനൂരാധവർ ഈ മാതിരിയുള്ള പരിത്യാഗശീലത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിന് നല്ല സമർത്ഥമോ സന്ദേശമോ ഉള്ളവരായി കിഞ്ഞുമില്ല.

‘സത്ത്രജ്ഞനായിരിക്കു’ എന്ന കുത്രുംതുപ്പാലെ ഇതു മഹനീയമായ കുത്രുംവോധവും നാം അതുമാത്രം നില്പാരമാക്കി തജ്ജികളുണ്ടുമായി മരിറാനംതന്നെയാണ്. സന്ദേശമോടുകൂടിക്കുക എന്ന സംഗ്രഹി നാശ ആര്യംതന്നെ അതു കാഞ്ഞുമായി ഗണിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. നാം സന്ദേശമുഖ്യരിതരായിരിക്കുന്ന പക്ഷം ആളുറിയാതെ ഏതാണും സുവഖ്യിജിങ്ങും നാം ലോകത്തു് വിനരം ചെയ്യുകുന്നുണ്ടു് എന്ന മനസ്സിലാക്കും. അവ പ്രജ്ഞാജ്ഞായിരിക്കുന്നതാണുട്ടി ആ ബീജാവാപം ചെയ്യുവന്നപോലും അതിരൈക്കരം ചുവലുതെ അവ ലോകത്തിനു നൽകുന്നതാണ്.

മനസ്സുംകുറ്റിനീരിൽ നാടകരംഗത്തുവച്ചു മാതൃമല്ലാതെ മരിറാരിടത്തുന്ന കാണണ്ടതിനു എൻഡിക്ക സമ്മതമല്ല. കുറ്റിനീരിൽ വാപരിതമായ സാധനങ്ങളാണ് എനിക്കു മുംതുകുമായ ഒരു പ്രതിപത്തിയുണ്ടാണും. ആ ദൂരാദിത്തത്തായ ഒരു പുരഷനെന്നയാവട്ടു് സ്രൂത്യാവാട്ടു്, കാണണ്ടാതുപോലെ മറ്റു യാതൊരു സന്ദേശവുമില്ല. അവനും ഒരു വാദ്ധാ സെഴുവുള്ളത്തിന്റെ യഥാർത്ഥം പ്രതിഫലം നാല്പേരുമാണു്. അവർ ഒരു സമലത്തു് വന്ന ചേരുന്ന

പക്ഷം അവിടെ ഒരു പുതുതായ ദിപ്പല്ല പ്രകാശിക്കുന്നതു പോലുള്ള ഒരു മനോധരതയും വന്നുചോദിം. എത്തെ കിലും ചാലുത്തിലോ തൊഴിലിലോ ഉള്ള വൈവിഹാർജ്ജ് തെരുവുമാരെ അറിയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയും ശ്രദ്ധമാണ് “അവർ ആചരിക്കുന്നതു”. ജീവിതത്തിന്റെ യഥാത്മ ആദ്യാജനം എന്നെന്നും അവർ അന്നും മനസ്സിലാജ്ഞിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ ഒരു മനഷ്യൻ കുറെ എത്രെ ഉഭാസിനന്നാകാതെ സന്ന്താപഭരിതനാം നും സാധിക്കയില്ലെന്ന വാദന പക്ഷം അയാൾ തീർച്ചയും ഉഭാസിനന്നായിത്തന്നുവിരിക്കുന്നു. ഈതു പക്ഷേ എഴുന്നുമെ രസിക്കാതെ ഒരു വിപ്പവത്തപ്രമാധിതിക്കാം.

വിജയരഹസ്യം.

മനഷ്യൻ ‘ഉംഗരെമായചൊണ്ടംബത്രവുതനിറയ്ക്കുന്ന’തിനുള്ള ശ്രമത്തോടുകൂടി നാനോഹസന്നാപസമീക്രമായ ഇതു ലോകത്തിൽ വളരെ വളരെ മഹത്കാര്യങ്ങൾം നേടാൻ ഉള്ളതായി വിവാരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നും. ജീവിതം നയിക്കുക എന്ന മഹത്തായ നാമരകോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ നാലുത്തിയുള്ളിട്ടേതോളം വിജയങ്ങൾം നന്ദിക്കാഞ്ഞിണ്ടതാണ്” എന്നും എല്ലാപേക്ഷം ഒരു ധാരണയുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ പരമാത്മമാഡോചിച്ചാൽ ഇതു കേവലം ഉപരിപ്പവമായി മാത്രം കാണുന്നപ്പട്ടണ കണാണ്. നാം സ്വന്തുള്ളരായി ജീവിക്കുന്നപക്ഷം പോങ്ങിയതായ തുണ്ണിൽ നാം ഇരിക്കുന്നവും, അവസാനമില്ലാതെ നധിതിഭ്രംബളിൽ കണാണു ഇതെന്നും മാത്രം മനസ്സിലാക്കുന്നും. മുംഖാട്ട് കടന്നു ആളുചിക്കുന്ന മനഷ്യ

എ എല്ലായോഴം നവംഗവശമുഖ്യിട്ടുള്ള അന്തർക്കശാഖം പു ശ്രൂക്ഷേപ്തുടങ്കാണ്ടിതനോയിരിക്കിം. അത്‌പരമായ ഒരു കാലാന്തരക്കാണം മൂല പരിമിതമായ ലോകത്തിൽ നാം നിവസിക്കുന്നതെങ്കിലും അതിനിറ്റിയാരഞ്ഞും ഓരോ തൃജ്ഞാലേൻപ്രക്രാണം നമ്മുടെ ജീവിതം കഴിഞ്ഞുള്ളടന്ന തെങ്കിലും ജീവാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കേണ്ടതും ആ കാലത്തോളം മുട്ടനുമായ അഥവകളാൽ നാം ഭരിക്കപ്പെട്ട തന്ത്ര വിധിതിലാണം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൻ്റെ സ്വഭാവം. എന്നാൽ പരമാത്മത്തിൽ രഹം സ്വഭിയോ സ്വരൂപങ്ങോ എന്നതു അവൻ്റെ ജീവിതം എങ്ങിനെന്നയാണം ആരംഭിച്ചതു് എങ്ങിനെന്നയാണം അവസാനിച്ചതു് എന്നിനെന്ന ദൈല്ലാമാണം കൈവശമാക്കിട്ടുള്ളതു് എന്നെല്ലാമാണം കൈവശമാക്കാൻ ഉദ്ഘോഷിച്ചതു് എന്നിവയെന്നയാണം അനുത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്ന നമ്മക്ക് ബോധപ്പെട്ടം. ഉത്തരവേൽക്കും ഓരോ നിമിഷവും തോന്നും ആശ്രാതനെന്നയാണം ധമാർത്ഥമായ സൗഖ്യവും സന്നദ്ധാശവും കൊടുക്കുന്നതു്. മുഖ ഉത്തരവേൽക്കും മനസ്സും അധിനിമായതും ദരിക്കലും ക്ഷയിക്കാത്തതും പ്രതിവഷ്ടം പ്രതിവിനം അവനെ ഓരോ കൂതും തൃത്യജ്ഞലേക്കു അഭ്യർത്ഥിപ്പുകൊക്കിത്തീക്കിന്ന തുമായ ധമാർത്ഥസ്വരൂപ മരീണ്ടാംതനോയിലു്. രഹജി നു കുറെ എറെ പാണിക്കും പരയാട്ടക്കും പണവുമണിയിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് അയാൾ ഒരു ധനികനാണെന്നോ വരുന്നുള്ളു. ജീവിതതോട് നമ്മുടെ പ്രത്യേകം ഉത്സുകതയുള്ള വരാക്കിത്തീക്കിന്ന ഉത്തരാത്തരമായ ഉത്തരവേഷപ്പെട്ട എന്ന മഹത്തായ സവാത്തു് മുല്ലാത്തപെക്ഷം ജീവിതനാടകത്തിൽ ധാരാതാരു റസവും ആക്കമേ തോന്നുന്നതല്ല. മുണ്ടിനെ കൂടാം തൊല്പശ്വരമാ ശാസ്ത്രപാണിയിതുമോ സിഡിക്കാത്തവക്കു ലോകം പ്രാണ്യഭ്രതങ്ങളാൽ നിമ്മിത്തമായ ഒരു ധിശിള്ളപ്പാതയുമുണ്ടാക്കിയില്ല. പരമാത്മമായി പറയുന്നപക്ഷം ഓരോയത്തു

രുചെയം അരുക്കാശേഷാട്ടകളിൽ മാത്രമാണെന്നു സഹജിവിതത്തെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നത്. മുറ്റ മുള്ള പദാർധങ്ങളിലും മനഷ്യരിലും അവൻ പ്രത്യേകം ഒരു മനിസ്ഥതി തോന്നുന്നതും രാത്രിക്കഴിഞ്ഞു വാരേ പ്രാത തിലും വീണ്ടും അവന്വാൻ്റെ ജോഡി നടത്തുന്നതിനും തപ്പാരാ സുഖം സവാരിക്കുന്നതിനും മനഷ്യർ പ്രത്യേകോരു തിനുകതയോടുകൂടി വത്തിക്കുന്നതും ഈ അരു നീണ്ടുന്ന ഫലം മത്രമാണ്. അഭിലാഷാഭ്യർഥം പ്രതേകമനോഗത അഭ്യർഥം മാത്രമാണ്" മനഷ്യരിടെ ദ്രുജിയിൽ ലോകം മനോ ധരമാക്കിക്കാണ്ടിക്കുന്നത്. സ്നേകളെ സുഖരിക്കുംകുന്നതും ജീവന്നാവരിജ്ഞങ്ങളെ തത്പരനാഭാക്കുന്നതും അരു ശത്രുനായാണ്. ഒരു മനഷ്യൻ അവൻ ഒരു സകല സ്വത്തും നശിച്ചു ഒരു ധാരകനെ എന്നതനെ വരട്ടെ; എന്നാലും അരു എന്ന ദിവ്യപ്രഭയി അവൻ്റെ പകലുജി ടേജാളം കാലം അവൻ ലോകത്തിൽ സകല ദിശവും അഭ്യർഥം ഉണ്ടാക്കുന്ന തോന്നാവുന്നതാണ്. അവൻ ഇന്ന വിശ്വപ്പു തോന്നാത്തവിധാനത്തിൽ ക്രഷ്ണം കഴിക്കുന്നവനി രിക്കട്ട്, അഞ്ചാനസവാദനം ചെയ്യാൻ ഇന്നിയൊന്നാമില്ലെന്ന വിചാരക്കെട്ട്, അമാവാ മരുരത്തെക്കിലും ജീവിത സംബന്ധിയിൽ അവൻ അവസാനമെത്തിയെന്നവരുടും, അഞ്ചി നെയ്തു മനഷ്യൻ പ നൊ ലോകത്തിലെ വല്ല സുഖാനുവാദിക്കുന്നതും രബിക്കാൻ സാധ്യക്കുന്നതാണോ?

ഒരു യാത്രക്കാരൻ രസകരമായ ഒരു വിപുലഗ്രന്ഥമുഖി യാത്രചെയ്യുന്നവെന്നവരട്ടെ അവൻ്റെ യാത്ര അം വസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പു പുസ്തകം അംവസാനിച്ചുപോകു മോ എന്ന ക്രൂട്ടുടെ അവൻ സംശയമോ തയമോ ജനി ചീകരിയും അരു ഗ്രന്ഥം ഏഴിപ്പും തീർംപോകാതിരിപ്പുണ്ട് അവൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുയും ചെയ്യും. സുഖാനുവാദിരം എത്തും ജീച്ചിച്ചുതീരുന്നതാട്ടുടാണ് മനഷ്യൻ തൃപ്പനാ

വാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അന്നത്തേക്കാമെന്നാൽ ആരംഭം പ്രതീക്ഷാനബന്ധം മനസ്സാര സ്വന്തുചൂഡണന്നത്. ലോകം മഴുവൻ ജയിച്ച അലാറ്റോൺഡർവക്കുവത്തി ഇനി ജയിപ്പാൻ രാജുശേഷില്ലല്ലോ എന്ന കരിനമായി വ്യാസനി ചീഞ്ഞാട്ടപോതു! “പിള്ളിക്കിൽ ആ ദൂഹാം” എന്ന ഒരു ശ്രദ്ധാരൂപമായി കത്താവായ ഗിബ്രേൽ ആ ശ്രദ്ധാരൂപത്തി സാമാപ്പിച്ചപ്പാം അദ്ദേഹം അല്ലോ വ്യാസനിച്ച പോകിട്ടിള്ളതായി അഭിയുക്തം

ഉദ്ദിഷ്ടാഖിലാഷണരം സാധിക്കുന്നതിനു നാം വെയ്ക്കുന്ന പ്രയതിജ്ഞാനല്ലോ വിപ്രഥാജ്ഞാനവന്നതു” ഭാഗ്യമെന്നതു എം വിവാരിപ്പാൻ. ഒരുവിധാനതിലും ലഭ്യമല്ലാത്ത ഗന്ധാരം കൈകകലാക്കുന്നതിനാണ് നമ്മുടെ ആരംഭവത്തിക്കുന്നതു. അതനുസരിച്ചു ലോകത്രാജ്ഞ ഏതുമാതിരി വിജയം ദിലിച്ചുംലും ആരംഭാന്തോട്ടുക്കി അവാസാനിക്കുന്നില്ല. പാരോനിലും പുതഞ്ചു പുതന്നാ വി ആസക്തി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു അമ്മാവിതി ഇനിച്ചും കൂടുതൽ ആസക്തികൾ തോന്നവാൻ കാരണമായി ഓമിക്കുന്നു. ഒരു സന്നാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതോട്ടുക്കി പദ്ധതിമാരണ മനോഭിവൽത്തിനും ഒരു ശാന്ത ലഭിച്ചവെന്ന നികാരം വിചാരിക്കാമായിരിക്കാം. ഇതു കേവലം ഒരു തെററിലില്ലാതെന്ന യാണോ. നവനംവജ്ജീവയ എത്രയോ ആക്കാംക്ഷാഭാരതിനില്ല ഇതു പല്ലുകളും അതിനെ മുറിക്കും വില്പാലയത്തിൽ അയച്ച വില്പാല്പാസകാലവും തീന്നും. അദ്ദേഹം വിവാഹാലോചനയായാണ്. ഇതു വിവാഹം ഇരുപ്പോലും ഇനിയും അനേകം ആക്കാംക്ഷാഭാരതങ്ങളും, മനഃക്ഷാഭാരങ്ങളും പ്രതിഭിനം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടായിരിക്കുന്നു. പിന്നു നികാരം സന്നാനം സന്നാനം സന്നാനം സന്നാനം വാനം വേദന അല്ലെങ്കിലും എത്രക്കും ശരിരസന്ദൃഢിയാണ്

പോലും നിങ്ങളുടെ വലുതായ രോഗംപോലെ നിങ്ങൾക്ക് വിവാരിപ്പാൻ ഇടയാക്കാം. ഇതുപോലെതന്നെന്നാണ് വിവാഹത്തിന്റെയും കമ്മ. വിവാഹകൾക്കുമുഖ്യമായ ഒരു ആരു സാധിച്ചുവെ നാം ഇന്തി ലോകത്താട്ടബന്ധിപ്പാൻ ആകാംക്ഷാദാരങ്ങൾ നേരത്തിലുന്നും തൊന്ത്രിയേക്കാം. പരമാത്മം അഞ്ചിന യസ്ത്. വിവാഹകൾക്കുമുഖ്യമായ എന്നതു നിങ്ങൾ ഒരു സ്ത്രീയെ സ്നേഹിപ്പാൻ ആരംഭിച്ചുവെന്ന മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. കല്പമല്ലിയെന്നായം, അധകാരികളുമായും, പ്രശ്നയ കാന്തിനും, പ്രശ്നയപാത്രമാവുന്നതിനും അല്ലോ വിഷമ മാണം. പ്രശ്നയപാത്രമായി ജീവിക്കുക എന്നതും എത്രയും ഗൗർവ്വമുണ്ടാക്കിയെന്നും കാര്യമായും. ഇത് പ്രശ്നയും ഉണ്ടാക്കുവോളാണോ പ്രശ്നങ്ങൾും സ്ത്രീയും ദയവും സുമന്നുള്ള രാജും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രശ്ന തത്തിന്റെ ധമാത്രമായ ആരംഭം സുഖാവസ്ഥാനമെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടു വിവാഹം മിക്കപ്പെട്ടേ. ബുദ്ധി, ശാഖായ്ക്കു എന്നിവയുടെ ശക്തി കുടിയ ഒരു മനോഹരമായ സമര തത്തിൽ ഏഴപ്പറ്റ്² രാജവിധിത്തിലും പ്രാപിപ്പാൻ അംഗീകൃമായ ഒരു മാത്രകാജീവിതം നായിക്കന്നതിനും ഉദ്ദേശിച്ച ശ്രദ്ധ പ്രേരിപ്പിനുമുഖ്യം വിവാഹംമുതൽക്കാണോ. പ്രശ്നങ്ങൾും സ്ത്രീയും രണ്ടുപ്രത്യേകശരിരങ്ങളായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതികൾും ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മനോഹരമാത്രകാജീവിതം ഭിംഗകംതനെന്ന യാത്രിക്കും. അഞ്ചിനെ ചുറ്റുകമായ സംഗതി കീലപ്പേരും നോൺലിലാഷ്വം ചെന്ന പരിപ്പനതും.

എത്തുതരത്തിലുള്ള പ്രമുഖിക്കുമാണുത്തിനും യാത്രായും അവസ്ഥാനവുമില്ല. അതിനാൽ സാധിത്ര്യവുംവസ്ഥയും നും ഒരു തൊഴിലെന്ന നിലയിൽ ശരിയായ മഹത്പര ചീഡനും ഒരു മുഖ്യമാണും. ലോകത്തിലുള്ള യാത്രായ പുതിയ കരിങ്കം വ്യവസായങ്ങൾക്കുമായ പരമാത്മത്തിൽ അ

റ സാന്മില്ല. ധനസംഖ്യയും അല്ലാത്തതോ ആയ എത്ര എരുവ് പരിക്കുണ്ടാം നടത്തിക്കൊള്ളുക. എത്രായിരം പരിക്കുണ്ടാം നടത്തിയാലും എത്രതല്ലോ തരത്തിൽ റാവസായം നടത്തിയാലും പുതിയ പുതിയ നാലുണ്ണം തത്പര്യാം നാശകനാതല്ലുതെന്നിന്നും ഒരു അവസ്ഥിയുണ്ടാകുന്നതല്ല. വിഭ്യാസവാദനത്തു സംബന്ധിച്ചുണ്ട് “ഈരു” ഒരു അനാപ്രാപ്യമായ്മായിരിക്കുന്നും എത്രമാത്രം എത്രകാലം വിഭ്യാസവാദനം ചെയ്യും എതിരെ അവസാനത്തിൽ എതിരെ എന്നും ആക്കങ്ങാലും അഭിമാനിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണോ? നാം നേടിക്കൊള്ളാമെന്ന വിഷദിക്കണം സകലവിജയങ്ങളും നമ്മുടെ ധർമ്മാലിലപ്പിൽ അഭ്യാസ മാതൃകകളിൽനിന്ന് എത്രയും കണ്ണത്തായി രിപ്പാനേ മാറ്റുമെല്ല. പുതിയ രാജ്യങ്ങൾ കണ്ടപിടിക്കുന്നതിനായി ഏറം ഉദ്യമിക്കുന്നവനില്ലെന്ന്. ഒരു ക്രൈസ്തവം കണ്ടപിടിക്കയേ, ഒരു പർവ്വതപദ്ധതി തരണം ചെയ്യുന്നതു പെയ്യുന്നതു്, അതിന്റെ ആഞ്ചേപ്പുന്നതു മരുരാത്രി വിഭാഗങ്ങും ഒരു സമതലപ്രദേശമുായി കൂട്ടുതലായിക്കാണുന്നതിനായിട്ടായിരിക്കും. അനുനമ്മായ ഈ ലോകത്തിൽ നമ്മുടെ അതിതിരുപ്പങ്ങളായ പരിഗ്രമങ്ങൾക്കും എത്രിക്കുമ്പീന്തകൾക്കും ധാരം അവകാശമുണ്ട്. ഇരു പുതെക്കാലം ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും പുതാനം ദിവസങ്ങൾക്കും അനുഭവക്കുമ്മാക്കി അവസാനകാണാമെന്നുള്ളതെയല്ല. ഇപ്പുകാരമുള്ള അതിവിസ്തൃതവും അനന്തവുമായ ലോകത്തിൽ ഒരു ഗ്രഹാല്പാന്തത്തിൽ മുഴുവൻ നാശം കാണുണ്ട്. എമ്മുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നാം ഈ മുക്കി ലോ. മുലയിലോ ചുറവിത്തിരിഞ്ഞതാലും, നമ്മുടെ വിനോദപ്രിക്കുന്നതിനും രസിപ്പിക്കുന്നതിനും നവംനവങ്ങളായ ഒ

ഒരു പാതമ്പണ്ണളം പരിസ്ഥിതികളം ഉണ്ടായിക്കണഞ്ച് തന്നേയാണിക്കണം.

ഈ ഭ്രജലാക്കരിൽ മനഷ്യൻ്റെ എൻ്റെക്കിലും നേരം സന്ദൃശ്യമായി നേടാമെങ്കിൽ, എന്തെങ്കിലും ഒരു അവധി യാമായ്ക്കും അനുഭവഗ്രാവരമാകി ത്രഷ്ടികരമാംവാ ഫീം മനസ്സിലാക്കാതോക്കിൽ ആയതു ‘മരണം’ നേരമാത്രമാണ്. എന്നാൽ ഈ സ്ഥിതി കൈവന്ന ന്യായമായോ അഥവാതേയോ ആര്യിക്കപ്പെടാവുന്നതാണെന്നു നമ്മുടെ ധാരായാഥാരാ മനസ്സിലും കുറീച്ചില്ല.

നാം ഏതൊരു വിചിത്രമായ ജീവിതഗതിയാണ് അവലംബിച്ചുപോകുന്നതു! ഓരോ ഗണ്യവർന്നരണ്ടുശ്ശേക്കണ്ടപിടിച്ചു വച്ചു” യാതൊരു വിത്രുമപോലുമില്ലാതെ നിരന്തരമായി അവധിലേക്കു നാം പാരാരുകൊണ്ടുകൂടി നിക്കുന്നു. നാം ഒരുക്കാലത്തും ഉച്ചിപ്പിച്ചുമായ ആരു “വിജയാതിൽ എത്രക്കയില്ല എന്നു” എല്ലാഫോറം ധരിക്കുന്നും. അപ്പറും, അപ്പുകാരം ഒരു നിർദ്ദിഷ്ടിയായ വിജയം നമ്മുടെ അക്കാദിക്കംഡേ ലക്ഷ്മിഭാവിക്കുന്നതും കൂടാതുമത്തുരമാകുന്നതുമായി എങ്ങനെന്നും ഉണ്ടോ എന്ന കാര്യം തന്നെ സംശയമാണ്. ശ്രൂത്യപരമാത്മിതുപോലുമാണി ശ്രൂതിയും ഒരു പത്രത്താരയിരും സംവത്സരക്കാലവാത ജീവിതവും ലഭിച്ചുവന്നതനെ വിചാരിക്കുക. പ്രാഗാരം പോലും നാം ഉച്ചിക്കുന്ന ഓരോ കാര്യം പാരി നിർദ്ദിഷ്ടയായും നേടാൻ സാധിക്കുമെന്നും ആയും പ്രമാണിച്ചുപോകുന്നതും. പിന്നെയാണു സാധാരണ മർത്തുരുടെ കൂട! അവൻ നിരതാരം ധനാദാരം നടത്തിക്കൊണ്ടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. എവിടെയും ചെന്നുചേരേണ്ടിതു് എന്ന അറിയാതെ അവൻ കാലിളിയുംതെ നടന്നുകൊണ്ടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു കുട്ടിപ്പോയി അതാക്കിട്ടപ്പോയി എന്നും അവൻ ഉൾസുകരായാ മുന്നോട്ടുപായുന്നു നടന്നു നടന്നു് ഒരു കുറിഞ്ഞു മുകു

ഇന്തു എന്തി. ഇതാ മുനി അല്ലാങ്കുടിയേ ഉണ്ട്. ചിരകാ
ലോചിപ്പുമായ വിജയപാതാക അതാ കണ്ണതുടങ്ങാരാവുന്ന.
എന്നാൽ കണ്ണതുടങ്ങാരാവുന്നതെങ്കളും. യടാത്മമായി
കൈറിൽ കിട്ടിയില്ല. മനസ്യർ ഇല്ലകാരം ഉച്ചിപ്പുംബാധ
വിജയദാരം കരസ്ഥമാകാതിരിക്കുന്നതിലും ഭാഗ്യപരിപൂർണ്ണ
മായ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലല്ലോ! എത്രക്കിലും ദേ
സമലാറ്റ ചെന്നുവരുന്നതിനു ധാത്രചെയ്യുന്നപക്ഷം എന്നു
സമലാറ്റ എന്തിരുത്തുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ സ്വവമാ
ണോ അവിടെ എന്തൊം, എന്തൊം എന്നും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളാട്ട
കുടി ധാത്രചെയ്യുന്നതും. ചുരക്കുന്തിൽ വിജയത്തിന്റെ
രഹസ്യം നിന്നുരും ധരാംചെയ്യുകൊള്ളുക എന്നതു മാത്ര
മാണോ.

